

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

[tevilka 68

Ljubljana, petek 24. novembra 1995

Cena 720 SIT

ISSN 1318-0576

Leto V

3094.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95), v zvezi s 7. členom zakona o organizaciji in delovnem področju ministrstev (Uradni list RS, št. 71/94) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK o kakovosti zaklanih prašičev in kategorizaciji svinjskega mesa

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik predpisuje pogoje, ki jih mora glede kakovosti izpolnjevati meso prašičev (svinjsko meso) v trupih, polovicah, osnovnih delih polovice in drugi užitni deli zaklanih prašičev, pogoje glede hrambe, pakiranja in prevoza tega mesa in drugih užitnih delov, določa način in postopek ter metode ocenjevanja mesnatosti in razvrščanja garanih (mavžanih) in odratih (izkoženih) prašičev na klavni liniji, označevanje prašičjih trupov oziroma polovic, kosanje in klasiranje svinjskega mesa, pakiranje mesa in drugih užitnih delov in metode za preskus kakovosti svinjskega mesa in drugih užitnih delov zaklanih prašičev.

S tem pravilnikom predpisani pogoji morajo biti izpolnjeni v proizvodnji in v prometu.

Ta pravilnik velja tudi za uvožene proizvode.

2. člen

Svinjsko meso po tem pravilniku je skeletno mišičevje (progasto mišično tkivo) s pripadajočim masnim in vezivnim tkivom, kostmi in hrustancem, krvnimi in limfnimi žilami, bezgavkami in živci zaklanih prašičev obeh spolov in kastratov moškega spola (v nadaljnjem besedilu: kastratov) različne starosti in različne spitanosti.

3. člen

Trup garanega (mavžanega) prašiča po tem pravilniku je trup zaklanega in izkrvavljenega prašiča s kožo brez ščetin in z glavo ter repom, brez parkljev, drobovja, spolnih organov, jezika, trebušnega sala, ledvic in trebušne prepone.

Trup odrtega (izkoženega) prašiča je po tem pravilniku trup zaklanega in izkrvavljenega prašiča brez glave, kože, nog, drobovja, spolnih organov, trebušnega sala, ledvic, repa in trebušne prepone. Glava je odstranjena v ravni liniji med 1. vratnim vretencem (atlas) in zatilnico, noge pa v skočnem (tarzalnem) oziroma zapetnem (karpalnem) sklepu.

Trup prašičkov je po tem pravilniku trup s kožo brez ščetin in parkljev, z glavo in jezikom, s sprednjima in zadnjima nogama, brez notranjih organov in brez spolnih organov, z ledvicami, ledvičnim salom in repom.

4. člen

Polovici garanega prašiča sta po tem pravilniku po dolgem po sredini hrbtenice in glave razpolovljen trup garanega

prašiča brez možgan in hrbtenjače. Masa tako pripravljenih polovic, merjena najpozneje 45 minut po zakolu in pred začetkom hlajenja, je masa toplih polovic garanega prašiča.

Polovici odrtega prašiča sta po tem pravilniku po dolgem po sredini hrbtenice razpolovljen trup odrtega prašiča brez hrbtenjače. Masa tako pripravljenih polovic, merjena najpozneje 45 minut po zakolu in pred začetkom hlajenja, je masa toplih polovic odrtega prašiča.

Na vzdolžnem prerezu polovice ne sme biti zdobljenih kosti in ne mehanskih poškodb. Polovici prašiča morata biti čisti, brez deformacij in večjih krvnih podpludb.

Če zaradi tehničnih pogojev na klavni liniji, ni mogoče stehitati tople mase trupa oziroma polovic najpozneje v 45 minutah po zakolu, ali pa, če je topla masa trupa oziroma polovic iz tehničnih razlogov ugotovljena prej kot v 45 minutah, je treba za vsakih ± 15 minut nad določenim časom, upoštevati 0,1% dodatka ali odbitka na stehitano toplo maso trupa oziroma polovic.

5. člen

Polovica prašiča v prometu je lahko s kožo in podkožnim masnim tkivom ali brez njiju, z glavo ali brez nje, z nogami ali brez njih, plast podkožnega mastnega tkiva, ki po odstranitvi ostane na površini polovice, v povprečju ne sme biti debelejša od 5 mm. Polovica sme v promet tudi brez enega ali več osnovnih delov, kar mora biti deklarirano.

6. člen

Osnovni deli polovice prašiča so po tem pravilniku deli, dobljeni z razkosanjem polovice, in sicer: stegno, ledveni del, hrbet, pleče, vrat, prsi, rebra, potrebušina, golen in podlaket.

7. člen

Užitni deli zaklanih prašičev so po tem pravilniku:

1) svinjsko meso: skeletno mišičevje s pripadajočim masnim in vezivnim tkivom, kostmi in hrustancem, krvnimi in limfnimi žilami, bezgavkami in živci zaklanih prašičev obeh spolov in kastratov različne starosti in različne spitanosti;

2) mastno tkivo: slanina (podkožno mastno tkivo), salo (plasti mastnega tkiva v trebušni votlini) in oporki (mastno tkivo čreves);

3) notranji organi ali drobovina: možgani, jezik, srce, pljuča, jetra, vranica, ledvice, moda (testisi), kri, deli želodca in debelega črevesa ter tanka čreva;

4) garane glave: cele glave z možgani, jezikom in ušesi, polovice glav s kožo ali brez kože, z možgani, jezikom in ušesi;

5) spodnji deli sprednjih in zadnjih nog (brez ščetin in parkljev), rep, koža in kosti za juho.

8. člen

Svinjsko meso se sme dati v promet v trupih, polovicah, osnovnih delih polovice ali v manjših kosih ter kot meso brez kosti, ohlajeno, zamrznjeno in odmrznjeno.

9. člen

Ohlajeno svinjsko meso je po tem pravilniku svinjsko meso v trupih, polovicah, osnovnih delih polovice ali manjših kosih, ki je takoj po zakolu ohlajeno do temperature največ +4° C, merjene ob kosti mesa s kostmi ali v središčnem delu mesa brez kosti in zrezanega ali zmletega mesa.

Zamrznjeno svinjsko meso je po tem pravilniku zamrznjeno svinjsko meso v trupih, polovicah, osnovnih delih polovice ali manjših kosih, ter meso brez kosti, ki ni zamrznjeno daljše obdobje kot je določeno v spodnji tabeli in je ves čas zamrznjeno najmanj na temperaturah, določenih v spodnji tabeli.

Najdaljši dovoljen čas zamrznjenosti v mesecih zamrznjeno svinjsko meso	Najmanjša temperatura v stopinjah Celzija
6	-18
10	-24
14	-30

Odmrznjeno svinjsko meso je po tem pravilniku svinjsko meso v trupih, polovicah, osnovnih delih polovice ali manjših kosih ter meso brez kosti, katerega temperatura po odmrznitvi, merjena ob kosti, če je meso s kostmi, ali v središčnem delu, če je meso brez kosti, znaša več kot -0,5°C.

Svinjsko meso se sme odmrzovati samo v industrijskih objektih, v katerih so zagotovljeni pogoji za odmrzovanje oziroma za ohranitev kakovosti.

Določbe prvega do tretjega odstavka tega člena veljajo tudi za druge užitne dele zaklanih prašičev iz 2. do 5. točke 7. člena tega pravilnika.

10. člen

Odmrznjeno svinjsko meso in drugi užitni deli zaklanih prašičev se ne smejo znova zamrzniti.

Drugi užitni deli, ki so bili zamrznjeni, so lahko v prometu samo zamrznjeni.

11. člen

Svinjsko meso v trupih, polovice prašičev, osnovni deli polovice in drugi užitni deli zaklanih prašičev morajo biti v prometu deklarirani. Deklaracija vsebuje:

1) Za trupe oziroma polovice:

– oznako tržnih razredov za pitane prašiče iz 14. člena tega pravilnika;

– ime organizacije oziroma priimek in ime ter sedež oziroma naslov proizvajalca;

– iz uvoza: ime organizacije oziroma priimek in ime ter sedež oziroma naslov uvoznika in državo porekla blaga (npr. svinjsko meso uvoženo iz Avstrije);

– proizvedene v Sloveniji iz uvoženih živih prašičev: ime organizacije oziroma priimek in ime ter sedež oziroma naslov tujega proizvajalca oziroma prodajalca živih prašičev in ime organizacije oziroma priimek in ime ter sedež oziroma naslov domačega proizvajalca (mesno-predelovalni obrat);

– stopnjo ohlajenosti v skladu z 9. členom tega pravilnika;

– način obdelave v skladu s 5. členom tega pravilnika (npr. polovica brez kože, polovica brez reber ipd.);

– datum zakola.

2) Za osnovne dele polovice, svinjsko meso, razkosano na manjše kose različne velikosti, zrezano ali zmleto meso in druge užitne dele v prometu na drobno:

– ime organizacije oziroma priimek in ime ter sedež oziroma naslov proizvajalca;

– iz uvoza: ime organizacije oziroma priimek in ime ter sedež oziroma naslov uvoznika in državo porekla blaga (npr. svinjsko meso iz Avstrije);

– proizvedene v Sloveniji iz uvoženih živih prašičev: ime organizacije oziroma priimek in ime ter sedež oziroma naslov tujega proizvajalca živih prašičev in ime organizacije oziroma priimek in ime ter sedež oziroma naslov domačega proizvajalca (klavno-predelovalni obrat);

– ime osnovnega dela ali drugega užitnega dela ter kakovostno kategorijo mesa (npr. svinjsko pleče II. kategorije) ali drugega užitnega dela;

– za vnaprej pakirano meso in druge užitne dele neto maso, datum pakiranja in rok uporabe oziroma navedbo "uporabno do".

Podatki iz 1. točke prvega odstavka tega člena in podatki iz prve, druge in tretje alineje 2. točke drugega odstavka tega člena se vpišejo v listino, ki spremlja pošiljko v prometu.

Če so osnovni deli polovice, meso, zrezano na manjše kose in drugi užitni deli razstavljeni na prodajnem pultu in vitrinah, mora biti deklaracija na pultu oziroma v vitrinah pred njimi. Če je svinjsko meso v trupih, polovicah ali osnovnih delih polovice razstavljeno v prodajnem prostoru, mora biti deklarirano tako, da so v deklaracijo za trupe in polovice vpisani podatki iz druge, tretje in pete alineje 1. točke prvega odstavka tega člena, za osnovne dele polovice in manjše kose mesa pa podatki iz prve, druge, četrte in pete alineje 2. točke drugega odstavka.

Deklaracija mora biti vidna, jasna in čitljiva.

Če svinjsko meso ne daje v promet na drobno proizvajalec, ga deklarira tisti, ki daje svinjsko meso v promet.

II. KATEGORIJE KLAVNIH PRAŠIČEV

12. člen

Klavni prašiči se razvrščajo v tele kategorije:

- 1) prašički;
- 2) pitani prašiči;
- 3) lahki in težki pitani prašiči ter izločeni plemenski prašiči;
- 4) mladi pitani merjasci.

1. Prašički

13. člen

Prašički po tem pravilniku so prašički obeh spolov s toplo maso očiščenega trupa od 5 do 19 kg.

2. Pitani prašiči

14. člen

Pitani prašiči po tem pravilniku so svinjke in kastrati, katerih masa toplih polovic znaša od 50 do 120 kg pri garanih oziroma od 37 do 100 kg pri odratih prašičih. Moške živali morajo biti kastrirane najmanj 30 dni pred zakolom.

3. Lahki in težki pitani prašiči ter izločeni plemenski prašiči

15. člen

Lahki pitani prašiči po tem pravilniku so prašiči obeh spolov in kastrati, katerih masa toplih polovic znaša od 20 do 49 kg pri garanih prašičih oziroma manj kot 37 kg pri odratih prašičih.

Težki pitani prašiči po tem pravilniku so svinjke in kastrati, katerih masa toplih polovic znaša od 121 do 180 kg pri garanih prašičih oziroma od 101 do 153 kg pri odratih prašičih.

Izločeni plemenski prašiči po tem pravilniku so plemenske svinje ne glede na maso toplih polovic in merjasci z maso toplih polovic nad 80 kg pri garanih in nad 64 kg pri odratih merjascih.

4. Mladi pitani merjasci

16. člen

Mladi pitani merjasci po tem pravilniku so nekastrirani prašiči moškega spola z maso toplih polovic od 50 do 80 kg pri garanih oziroma od 37 do 64 kg pri odratih prašičih. V to kategorijo spadajo tudi monorhidi in kriptorhidi.

III. OCENJEVANJE MESNATOSTI IN RAZVRŠČANJE PRAŠIČJIH TRUPOV OZIROMA POLOVIC NA KLAVNI LINIJI

17. člen

Po tem pravilniku je za garane in odrte prašiče, ki gredo v javno potrošnje obvezno tehtanje mase toplih polovic za vse kategorije prašičev iz 12. člena tega pravilnika; ocenjevanje mesnatosti in razvrščanje v tržne razrede na klavni liniji pa za pitane prašiče iz 14. člena tega pravilnika.

Klavnice morajo zagotoviti ustrezne delovne pogoje za opravljanje kontrole v skladu z 20., 21., 22. in 23. členom tega pravilnika.

18. člen

Mesnatost se izraža z odstotkom mesa, kar je po tem pravilniku razmerje med skupno maso z nožem ločljivih prečnoprogastih mišic trupa in maso polovic.

19. člen

Za ocenjevanje mesnatosti na podlagi meritev predpisanih klavnih lastnosti, razvrščanje garanih in odratih klavnih prašičev po mesnatosti (odstotek pustega mesa) in tehtanje se po tem pravilniku uporabljata standardno pripravljene polovice v skladu s prvim in drugim odstavkom 4. člena tega pravilnika.

20. člen

Ocenjevanje mesnatosti na podlagi meritev predpisanih klavnih lastnosti, razvrščanje, tehtanje mase toplih klavnih polovic in označevanje mora biti opravljeno na enem mestu na koncu linije klanja, neposredno po primarni obdelavi trupa oziroma najpozneje 45 minut po zakolu ter pred pričetkom hlajenja. Izjemoma se lahko ocenjevanje mesnatosti na podlagi meritev predpisanih klavnih lastnosti, razvrščanje in označevanje tržnih razredov pri ročnih metodah opravi tudi v hladilnici takoj po klanju. Tudi v tem primeru je treba opraviti tehtanje najpozneje 45 minut po zakolu.

Pred ocenjevanjem mesnatosti, razvrščanjem in tehtanjem se s standardno pripravljenega trupa ne sme odstranjevati maščobno in mišično tkivo.

21. člen

Za merjenje debeline maščobnega tkiva (S) in debeline mesa (M) se uporabljajo merila, ki zagotavljajo točnost merjenja dolžine z natančnostjo ± 1 mm. Maso toplih polovic izmerimo na $\pm 0,5$ kg natančno. Uporabljajo se lahko ravnila in linearna merila z avtomatskim odčitavanjem podatkov. Tehtnice in linearna merila morajo biti preverjena v skladu z zakonom o meroslovju (Uradni list RS, št. 1/95).

22. člen

Za ocenjevanje mesnatosti se po tem pravilniku uporablja statistično-matematična metoda, to je ročna dvomestna

metoda DM5 (v nadaljnjem besedilu: metoda DM5), opisana v prilogi 1, ki je objavljena skupaj s tem pravilnikom in je njegov sestavni del.

Če je uporaba enačbe iz tehničnih razlogov neizvedljiva, se lahko določi odstotek mesa s pomočjo tabel 1 in 2 pri garanih prašičih, kot priloga 2, ki je sestavni del tega pravilnika oziroma tabel 3 in 4 pri odratih prašičih kot priloga 3, ki je sestavni del tega pravilnika.

23. člen

Glede na ocenjen odstotek mesa se polovice po tem pravilniku razvrščajo po lestvici S, E, U, R, O, P v šest tržnih razredov kot prikazuje naslednja tabela:

Odstotek mesa	Tržni razred
60 in več	S
55 in več, vendar manj od 60	E
50 in več, vendar manj od 55	U
45 in več, vendar manj od 50	R
40 in več, vendar manj od 45	O
manj od 40	P

IV. OZNAČEVANJE PRAŠIČJIH POLOVIC

24. člen

Obe polovici enega prašiča se glede na ocenjen odstotek mesa iz prejšnjega člena označita z žigom z velikimi črkami S, E, U, R, O, P.

Žig se da na stegno.

Velikost črk je najmanj 2 cm. Barvilo za žigosanje mora biti zdravju neškodljivo in temperaturno obstojno. Žigi morajo biti čitljivi in taki, da jih ni mogoče zbrisati. Za označevanje tržnih razredov se lahko uporablja tudi etiketa, ki je pritrjena na tak način, da ne more biti odstranjena, ne da bi bila poškodovana.

V. OCENJEVANJE MESNATOSTI PRAŠIČJIH KLAVNIH TRUPOV OZIROMA POLOVIC IN RAZVRŠČANJE NA PODLAGI MESNATOSTI V TRŽNE RAZREDE TER NADZOR

25. člen

Kontrolo iz 20. člena tega pravilnika opravljajo za to delo imenovane kontrolne organizacije v skladu s standardom SIST EN 45004.

Kontrolne organizacije iz prejšnjega odstavka morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- da so neodvisne, strokovno in tehnično usposobljene;
- da ima osebe, odgovorno za kontrolo ustrezne kvalifikacije: najmanj visoko izobrazbo (VII. stopnje) živilorejske, veterinarske ali živilske stroke, usposobljenost, izkušnje in zadovoljivo poznavanje tehnologij oziroma procesa, ki je predmet kontrole;
- da imajo ustrezno število kontrolorjev;
- da imajo kontrolorji najmanj srednjo izobrazbo (V. stopnja) kmetijske, veterinarske ali živilske stroke, opravljen izpit za opravljanje te kontrole in zdravstveni pregled v skladu s predpisom o zdravstvenem varstvu;
- da imajo dokumentiran sistem, s katerim zagotavljajo, da bodo usposabljevale osebe na tehničnem področju dela, ki ga bodo opravljale;
- da imajo in vzdržujejo vso merilno in programsko opremo za merjenje, ocenjevanje in razvrščanje v skladu z 20., 21., 22., 23. in 24. členom tega pravilnika;
- da zagotovijo varovanje integritete podatkov.

Kontrolne organizacije imenuje minister pristojen za kmetijstvo.

Kontrolne organizacije po tem členu imajo naslednje naloge:

- opravljajo meritve, ocenjujejo odstotek mesa, razvrščajo polovice v tržne razrede in jih označujejo v skladu s 23. in 24. členom tega pravilnika;
- preverjajo stanje merilne opreme oziroma drugih naprav, ki so v klavnicah in se uporabljajo pri ocenjevanju mesnatosti, tehtanju oziroma razvrščanju;
- preverjajo postopek klanja in pripravo polovic v skladu s 3. in 4. členom tega pravilnika;
- vodijo zapisnik o ocenjevanju mesnatosti in razvrščanju prašičev na liniji klanja;
- izdajajo dnevno poročilo o vseh zaklanih prašičih istega lastnika-dobavitelja po posameznih klavnicah in enkrat mesečno oziroma po potrebi enkrat tedensko izdajo poročilo o zakolu, oceni mesnatosti in razvrstitvi prašičev po klavnicah za potrebe ministrstva, pristojnega za kmetijstvo;
- skrbijo za strokovno izpopolnjevanje in usposabljanje kontrolorjev.

Stroške ocenjevanja mesnatosti in razvrščanja ter izvajanje nadzora po tem pravilniku nosita rejec in klavnica vsak do ene polovice, če ni z njuno medsebojno pogodbo drugače določeno.

Za izvajanje ocenjevanja mesnatosti in razvrščanja ter izvajanje nadzora po tem pravilniku sklenejo kontrolne organizacije iz tega člena pogodbo s klavnicami. V pogodbi se poleg drugega določi tudi cena za storitve iz tega člena in za storitve iz 26. člena tega pravilnika.

26. člen

Minister, pristojen za kmetijstvo, imenuje strokovne organizacije oziroma posameznike za nadzor nad kontrolorji in kontrolnimi organizacijami.

Strokovne organizacije opravljajo nadzor v skladu s tem pravilnikom in poslovníkom, ki ga sprejmejo v soglasju z ministrom pristojnim za kmetijstvo.

Za osebo, ki opravlja nadzor po tem členu, je lahko imenovana oseba, ki ima najmanj visokošolsko izobrazbo (VII. stopnje) živinorejske, veterinarske ali živilske smeri s posebnim znanjem iz ugotavljanja mesnatosti in razvrščanja prašičjih polovic v tržne razrede ter zdravstvenim pregledom v skladu s predpisi o zdravstvu.

Strokovne organizacije oziroma posamezniki za nadzor opravljajo zlasti naslednje naloge:

- opravljajo strokovni nadzor nad kontrolorji in kontrolnimi organizacijami, najmanj štirikrat letno;
- kadar rejec, klavnica ali drug udeleženec v reproverigi meni, da kontrolor ne dela v skladu s tem pravilnikom in zahteva preveritev ocene oziroma razvrstitve, preveri ocenitev s pregledom dokumentacije. Če se ugotovi korektno delo kontrolorja, nosi stroške predlagatelj nadzora, v nasprotnem primeru pa kontrolna organizacija;
- organizirajo usposabljanje in strokovno izpopolnjevanje kontrolorjev ter preizkus znanja;
- nadzirajo pravilnost vodenja evidenc;
- opravljajo druge naloge v zvezi z ocenjevanjem mesnatosti, razvrščanjem, tehtanjem in evidentiranjem po tem pravilniku;
- o nadzoru vodijo zapisnik, ki se ga vroči ministru pristojnemu za kmetijstvo.

27. člen

Osebe, ki izvajajo kontrolo po 25. členu tega pravilnika, morajo imeti pisno pooblastilo direktorja kontrolne organizacije, osebe, ki izvajajo nadzor po 26. členu tega pravilnika,

morajo imeti pisno pooblastilo ministra, pristojnega za kmetijstvo.

28. člen

Zapisnik o nadzoru iz zadnje alineje 26. člena tega pravilnika vsebuje jasen opis ugotovljenih nepravilnosti pri delu kontrolorja z utemeljitvijo. Za prvo in drugo kršitev ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, izda pisni opomin z opozorilom, da obstaja možnost odpovedi, če kontrolor v prihodnje ne bo delal po tem pravilniku.

Pri tretji kršitvi minister, pristojen za kmetijstvo, zahteva od direktorja kontrolne organizacije, da osebi odvzame pooblastilo, če direktor tega ne stori, ministrstvo odvzame pooblastilo kontrolni organizaciji.

29. člen

O ocenjeni mesnatosti, razvrščanju in tehtanju prašičjih polovic na klavni liniji sestavi kontrolor iz 25. člena tega pravilnika uradni zapisnik, ki se izroči rejcu oziroma organizatorju odkupa, klavnici in strokovnim organizacijam oziroma posameznikom za nadzor.

Kontrolna organizacija mora hraniti zapisnik najmanj 6 mesecev.

Uradni zapisnik iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- 1) naziv (šifro) in naslov klavnice;
- 2) naziv (šifro) in naslov dobavitelja ali proizvajalca;
- 3) datum in uro zakola;
- 4) način priprave trupa (garani ali odrti);
- 5) zaporedno številko zakola;
- 6) identifikacijsko številko živali v skladu s predpisi o označevanju živali v prometu;
- 7) maso toplih polovic v kg;
- 8) meritvi M in S iz priloge 1 tega pravilnika;
- 9) odstotek mesa ocenjen na eno decimalno natančno;
- 10) navedbo tržnega razreda za pitane prašiče oziroma oznako kategorije za prašičke (šifra 1), pitani prašiči (šifra 2), lahke pitane prašiče (šifra 3A), težke pitane prašiče (šifra 3B), izločene plemenske prašiče (šifra 3C), mlade pitane merjase (šifra 4) in druge prašiče (šifra 5);
- 11) opombe s podatki o morebitnih delnih ali celotnih poškodbah, neustrezni pripravi trupa ter izgubah na transportu in v klavnici;
- 12) podpis kontrolorja in žig kontrolne organizacije.

30. člen

Na podlagi zapisnika kontrolor pripravi dnevno poročilo o vseh zaklanih prašičih istega lastnika-dobavitelja. Poročilo se izdela v treh izvodih: za klavnico, dobavitelja in kontrolno organizacijo.

Poročilo vsebuje:

- 1) naziv (šifro) in naslov klavnice;
- 2) naziv (šifro) in naslov dobavitelja ali proizvajalca;
- 3) način priprave trupa (garani ali odrti);
- 4) datum zakola, ocenjevanja mesnatosti, razvrščanja in tehtanja;
- 5) skupno število prašičev, ki jim je ocenjena mesnatost;
- 6) število prašičev, skupna masa toplih polovic v kilogramih po kategorijah;
- 7) podpis kontrolorja in žig kontrolne organizacije.

IV. KOSANJE IN KLASIRANJE SVINJSKEGA MESA

31. člen

Svinjsko meso je v prometu kot meso prašičkov in kot svinjina (meso prašičev).

1. Meso prašičkov

32. člen

Meso prašičkov mora v prometu izpolnjevati tele pogoje:

- 1) mišično tkivo mora biti svetlorožnato in nežne zgradbe, mastno tkivo pa belo, značilne konsistence;
- 2) meso prašičkov ne sme biti od izrazito mršavih in nerazvitih prašičkov.

33. člen

Trupi prašičev se režejo v polovice z rezom, s katerim se vzdolž prerežejo ledvena, križna, hrbtina in vratna vretenca ter glava.

Četrta se ločijo od polovice z rezom med sedmim in osmim rebrom – od roba potrebušine navzgor proti hrbtenici, ki se prereže v medvretenčnem prostoru.

Če se daje odmrznjeno meso prašičkov v promet v polovicah, pripada vsaki polovici pol glave ter pripadajoča ledvica in moda (testis).

Če se daje odmrznjeno meso prašičkov v promet v četrtih, se zadnji četrti doda polovica glave.

2. Svinjina

34. člen

Svinjina mora v prometu izpolnjevati tele pogoje:

- 1) mišično tkivo mora biti rožnato do svetlordeče, mastno tkivo pa belo;
- 2) mišično tkivo mora biti značilne konsistence;
- 3) ne sme imeti neprijetnega in ne tujega vonja;
- 4) plast preostalega podkožnega mastnega tkiva nad površinskimi mišicami ne sme biti v povprečju debelejša od 5 mm.

35. člen

Glede na količino in kakovost mesa posameznih delov polovice prašiča je svinjina v prometu kot meso ekstra kategorije, meso I. kategorije, meso II. kategorije in meso III. kategorije.

Kategorije mesa se na shemi označijo z različnimi barvami, in sicer: z modro barvo – meso ekstra kategorije, z rdečo barvo – meso I. kategorije, z zeleno barvo – meso II. kategorije in z rumeno barvo – meso III. kategorije. Pod shemo mora biti legenda barv za posamezne kategorije mesa. Posamezni kos mesa so označeni z arabskimi številkami.

Shema mora biti narisana na trdnem papirju ali drugem primernem materialu, dimenzije 40 cm × 60 cm.

Shema mora biti na vidnem mestu v prostoru, v katerem se prodaja svinjina.

Pomanjšana skica sheme razkosa polovice prašiča je objavljena skupaj s tem pravilnikom in je njegov sestavni del kot priloga 4.

36. člen

Meso ekstra kategorije je file. Meso ekstra kategorije je naprodaj brez kosti.

37. člen

Meso I. kategorije je meso stegna (1) in ledvenega dela (2).

Stegno se loči od polovice s prečnim rezom med zadnjim ledvenim in prvim križnim vretencem (rez c-d na shemi), od goleni z rezom v kolenskem sklepu (rez a-b na shemi), pri čemer ostane ribica v sestavi mesa stegna.

Meso stegna je v prometu s kostmi ali brez kosti.

Ledveni del se s sprednje strani loči od hrbta s prečnim rezom med zadnjim prsnim in prvim ledvenim vretencem (rez e-f na shemi), z zadnje strani pa z rezom med zadnjim ledvenim in prvim križnim vretencem (rez c-d na shemi). V sestavi ledvenega dela je tudi file. Ledveni del se od potrebušine loči z vzdolžnim ravnim rezom vzdolž hrbtenice – od stranskega roba fileja v smeri zadnjega rebra. Če se od ledvenega dela odreže file, ki je označen kot meso ekstra kategorije, se ledveni del deklarira kot meso II. kategorije.

Meso ledvenega dela se daje v promet s kostmi.

38. člen

Meso II. kategorije je meso hrbta (3), plečeta (5) in vratu (4). Hrbet se loči od vrata z rezom med četrtem in petim prsnim vretencem (rez g-h na shemi), od ledvenega dela pa z rezom med zadnjim prsnim in prvim ledvenim vretencem (rez e-f na shemi). Hrbet se odreže od reber z vzdolžnim ravnim rezom vzdolž hrbtenice, tako da so preostali deli reber dolgi največ 3 cm (+ 0,5 cm), računano do zunanega roba dolge hrbtne mišice – ribe (rez e-g na shemi).

Meso hrbta se daje v promet s kostmi.

Pleče se odreže od vrata, reber in prsi po naravni mišični zvezi, od podlakti se loči z rezom (k-l).

Meso plečeta se daje v promet s kostmi ali brez kosti.

Meso vratu je meso hrbtenice od prvega vratnega do petega prsnega vretenca. S sprednje strani se vrat loči s prečnim rezom med zatilnico in prvim vratnim vretencem, z zadnje strani pa z rezom med četrtem in petim prsnim vretencem (rez g-h na shemi). Vrat se loči od prsi z rezom, ki je vzporeden s hrbtenico, tako da se prva štiri rebra prerežejo na meji med njihovimi hrbtnimi in srednjimi tretjinami (rez g-i na shemi).

Meso vratu se daje v promet samo s kostmi.

39. člen

Meso III. kategorije je meso potrebušine (8), reber (7), prsi (6), goleni (9) in podlakti (10).

Potrebušina se loči z rezi, ki so predvideni za rezanje stegna in ledvenega dela, od reber pa z rezom ob rebrnem loku (rez e-j na shemi).

Meso potrebušine se daje v promet brez kosti.

Rebra se ločijo od prsi z rezom med četrtem in petim rebrom (rez j-g na shemi), od hrbta tako, kot je predvideno za rezanje hrbta (rez e-g na shemi), od potrebušine pa z rezom ob zadnjem robu zadnjega rebra (rez e-j na shemi).

Meso reber se daje v promet s kostmi.

Prsi se ločijo od vratu z rezom, ki je predviden za rezanje vrata (rez g-j na shemi), od reber pa z rezom med četrtem in petim rebrom (rez j-g na shemi).

Meso prsi se daje v promet s kostmi.

Golen se odreže od stegna v kolenskem sklepu (rez a-b na shemi).

Podlaket se odreže od plečeta v komolčnem sklepu (rez k-l na shemi).

Meso goleni in podlakti se daje v promet s kostmi ali brez kosti.

40. člen

Svinjsko meso brez kosti se sme dajati v promet tudi kot zmleto meso.

Če se daje zmleto svinjsko meso v promet kot pakirano, mora biti samo iz ene kategorije svinjskega mesa, pri čemer mora delež vezivnega in mastnega tkiva v njem ustrezati deležu teh tkiv v deklarirani kategoriji svinjskega mesa.

Če se daje svinjsko meso v promet kot nepakirano, ga mesar zmelje pred kupcem. Kakovost tega mesa mora glede kakovosti ustrezati pogojem iz drugega odstavka tega člena.

Če mesar zmleto svinjsko meso pripravi vnaprej brez prisotnosti kupca se šteje, da gre za meso II. kategorije.

V. PAKIRANJE SVINJSKEGA MESA IN DRUGIH UŽITNIH DELOV

41. člen

Svinjsko meso in drugi užitni deli zaklanih prašičev smejo biti v prometu pakirani in nepakirani. Pakirano svinjsko meso in drugi užitni deli so lahko izvorno pakirani in pakirani.

42. člen

Izvorno pakirano svinjsko meso in izvorno pakirani drugi užitni deli zaklanih prašičev so po tem pravilniku svinjsko meso in drugi užitni deli, pakirani v plastične folije, vrečke za vakuumsko pakiranje ali pakiranje brez vakuuma, podložke, posode s prozornim pokrovom ali drugače (v atmosferi inertnih plinov ipd.), ki jih odpre končni porabnik (potrošnik).

Izvorno pakirano svinjsko meso in izvorno pakirani drugi užitni deli se pakirajo tudi v zbirno embalažo.

43. člen

Pakirano svinjsko meso in pakirani drugi užitni deli zaklanih prašičev so po tem pravilniku svinjsko meso in drugi užitni deli, pakirani v zbirno embalažo.

44. člen

Zbirna embalaža so po tem pravilniku kartonske škatle, kovinske in plastične posode ipd., v katere se pakira izvorno pakirano svinjsko meso in nepakirano svinjsko meso. Kartonske škatle morajo biti z notranje strani obložene s čistim materialom, ki ne prepušča maščobe in vode. Zbirna embalaža mora zagotoviti, da so meso in drugi užitni deli v prometu zavarovani.

45. člen

Material, ki se uporablja za pakiranje mesa in drugih užitnih delov (celofan, papir, plastične folije ipd.), mora biti čist in ne sme povzročiti spremembe organoleptičnih lastnosti mesa in drugih užitnih delov, prav tako ne sme nanje prenesti vonja, barve ali snovi, ki so škodljive za zdravje ljudi.

46. člen

V enem pakiranju svinjskega mesa je lahko le ena kategorija mesa. Pri pakiranju mesa v pakirno embalažo je treba upoštevati, da mora kakovost mesa na vidni površini ustrezati kakovosti celotne mase pakiranega mesa.

47. člen

Če se pakirano svinjsko meso in pakirani drugi užitni deli zaklanih prašičev dajejo v promet kot ohlajeni, se hranijo pri temperaturi od $-0,5^{\circ}\text{C}$ do $+4^{\circ}\text{C}$.

Če se pakirano meso in pakirani užitni deli dajejo v promet kot zamrznjeni, se morajo najpozneje 24 ur po hlajenju in pakiranju zamrzniti pri temperaturi nižji od -30°C , in hraniti pri temperaturi, nižji od -18°C .

48. člen

V deklaracijo za izvorno pakirano svinjsko meso se vpiše rok uporabe, ki ga določi sam proizvajalec.

Pakiranemu svinjskemu mesu in pakiranim drugim užitnim delom zaklanih prašičev, ki se dajejo v promet, se organoleptične lastnosti ne smejo spremeniti.

49. člen

Svinjsko meso in drugi užitni deli zaklanih prašičev morajo biti pred nakladanjem v prevozno sredstvo ohlajeni oziroma zamrznjeni.

Temperatura ohlajenega svinjskega mesa, ki se prevažata, ne sme znašati več kot $+7^{\circ}\text{C}$, merjeno ob kosti, če se meso daje v promet s kostmi, oziroma v središčnem delu, če se meso daje v promet brez kosti ali kot zrezano ali zmleto meso. Temperatura ostalih užitnih delov v središčnem delu ne sme biti večja od $+4^{\circ}\text{C}$.

Temperatura zamrznjenega svinjskega mesa in ostalih užitnih delov, ki se prevažajo, mora znašati najmanj -12°C , merjeno ob kosti, če se meso daje v promet s kostmi, oziroma v središčnem delu, če se meso daje v promet brez kosti ali kot zrezano ali zmleto meso.

50. člen

Ohlajeni trupi, polovice prašičev in osnovni deli polovice se v prevoznem sredstvu obesijo tako, da se meso med prevozom ne dotika tal.

Meso, razkosano na manjše kose, ter osnovni deli polovice se smejo prevažati samo v kovinskih ali plastičnih posodah in kartonskih škatlah. Tako se sme prevažati tudi svinjsko meso v četrtih.

51. člen

Ohlajeno ali zamrznjeno svinjsko meso brez kosti se sme prevažati v jutastih vrečah z vložkom iz plastične folije ali v plastičnih vrečah.

52. člen

Užitni deli zaklanih prašičev iz 3. in 5. točke 7. člena tega pravilnika se prevažajo v posodah iz nerjavečega materiala ali iz plastičnih mas, določeni užitni deli pa se smejo obesiti na kavlje ali pakirati v embalažo kot svinjsko meso, vendar ločeno od mesa. Tako se prevažajo tudi drugi užitni deli v prometu.

53. člen

Kadar je temperatura zraka večja od $+15^{\circ}\text{C}$, prevoz svinjskega mesa pa traja več kot 3 ure, morajo imeti prevozna sredstva za transport mesa ali drugih užitnih delov zaklanih prašičev hladilne naprave.

54. člen

Svinjsko meso se mora nakladati ali razkladati na pokritih klančinah, tako da je onemogočeno neposredno delovanje sončne svetlobe, atmosferskih padavin in prahu.

55. člen

Zamrznjeno svinjsko meso in drugi užitni deli zaklanih prašičev se v prometu hranijo v hladilnicah ali hladilnih napravah pri temperaturi, nižji od -12°C .

56. člen

Pri prodaji svinjskega mesa na drobno se meso tehta na tehtnici skupaj s folijo iz celofana oziroma iz drugega primerne materiala, ki ne sme biti debela več kot 0,042 mm.

VI. METODE ZA PRESKUS KAKOVOSTI SVINJSKEGA MESA IN DRUGIH UŽITNIH DELOV ZAKLANIH PRAŠIČEV

57. člen

Metode za preskus kakovosti svinjskega mesa in drugih užitnih delov zaklanih prašičev obsegajo po tem pravilniku

celoten postopek ocenjevanja kakovosti pri proizvodnji in prometu trupov, polovic, četrti, osnovnih delov polovice in kategoriziranega mesa ter drugih užitnih delov.

Metode za preskus kakovosti svinjskega mesa in drugih užitnih delov obsegajo način in postopek jemanja vzorcev ter organoleptično in laboratorijsko preskušanje.

58. člen

Polovice prašičev, osnovni deli polovice, kategorizirano meso in drugi užitni deli zaklanih prašičev ter meso prašičev brez kosti se dajejo v promet po preskusu oziroma oceni kakovosti v skladu s tem pravilnikom.

59. člen

Kakovost svinjskega mesa in drugih užitnih delov zaklanih prašičev se po tem pravilniku določa:

- 1) organoleptično (splošni videz, barva, konsistenca, vonj in okus);
- 2) z merilnimi instrumenti (temperatura).

60. člen

Organoleptično preskušanje kakovosti svinjskega mesa in drugih užitnih delov zaklanih prašičev je po tem pravilniku ugotavljanje kakovostnih značilnosti mesa oziroma drugih užitnih delov, ki se izvajajo z ogledom, vonjanjem, okušanjem in otipavanjem s prsti.

Za ugotavljanje organoleptičnih lastnosti svinjskega mesa in drugih užitnih delov je nujno zagotoviti optimalne delovne pogoje. Kakovost se lahko uspešno preskusi z ogledom, če je zagotovljena dnevna svetloba ali električna razsvetljava zadostne jakosti (najmanj 550 luxov).

Za uspešno ugotavljanje vonja je treba v prostoru odstraniti vpliv vseh drugih vonjev.

61. člen

Vzorci svinjskega mesa in drugih užitnih delov zaklanih prašičev po tem pravilniku jemlje pooblaščen strokovna oseba.

62. člen

Vzorci svinjskega mesa in drugih užitnih delov zaklanih prašičev se jemljejo:

- 1) v proizvodnji,
- 2) v prometu.

63. člen

Vsi vzorci svinjskega mesa ali drugih užitnih delov zaklanih prašičev se morajo jemati tako, da je za vsako enoto (trup, polovico, četrt ali vsak osnovni del kategoriziranega mesa oziroma vsako pakiranje zmlatega mesa ter vsak drugi užitni del) dana enaka možnost, da se izbere za vzorec (metoda naključne izbire).

64. člen

Preden se vzamejo vzorci za laboratorijsko preskušanje kakovosti svinjskega mesa in druge užitne dele zaklanih prašičev, se morajo v skladu s tem pravilnikom preveriti vse lastnosti mesa oziroma drugih užitnih delov, ki se lahko preskusijo organoleptično (z ogledom, vonjanjem in otipavanjem). Na liniji zakola se preskušajo vsi trupi, pri čemer se trupi, polovice, četrti ali osnovni deli polovice, ki se smejo uporabljati samo za predelavo, ločijo od tistih, ki se smejo dati v promet tudi sveži kot svinjsko meso oziroma drugi užitni del.

Pri izvirnem pakiranju svinjskega mesa se praviloma vzame celo pakiranje, število vzorcev pa je odvisno od števila embalažnih enot (kartonskih škatel, v katerih je 20 ali več posamičnih pakiranj svinjskega mesa, zmlatega svinjskega mesa ali drugih užitnih delov).

65. člen

Preden se vzamejo vzorci izvorno pakiranega svinjskega mesa ali drugih užitnih delov zaklanih prašičev, se morajo preveriti organoleptične lastnosti, tako da se odpre naslednje število embalažnih enot:

1) do 5 embalažnih enot – po prosti izbiri	1
2) od 6 do 50 embalažnih enot	4
3) od 51 do 100 embalažnih enot	6
4) od 101 do 500 embalažnih enot	7
5) od 501 do 1.000 embalažnih enot	8
6) za vsakih nadaljnjih 1.000 embalažnih enot še po	1.

66. člen

Za laboratorijsko preskušanje kakovosti svinjskega mesa ali drugega užitnega dela (poskusno kuhanje in poskusno pečenje) se morata vzeti najmanj dva primerka tega vzorca z enakimi lastnostmi in približno enako maso (eden za analizo, drugi pa za ponovno analizo). Masa posameznega primerka mora znašati najmanj 500 g.

67. člen

Pri jemanju vzorcev svinjskega mesa ali drugih užitnih delov zaklanih prašičev mora pooblaščen strokovna oseba, ki jemlje vzorec, sestaviti zapisnik, v katerega vpiše podatke, pomembne za rezultat preskusa: kraj, pogoje za hrambo, datum in uro jemanja vzorca, vrsto in količino mesa oziroma drugega užitnega dela, število posamično vzetih vzorcev, količino vzete vzorca in identifikacijsko oznako vzorca.

Zapisnik podpišeta pooblaščen strokovna oseba, ki je vzela vzorec, in predstavnik podjetja, ki proizvaja ali daje v promet meso in druge užitne dele.

68. člen

Posode oziroma plastične vreče za vzorce morajo vzorce zavaruovati pred spremembami, ki utegnejo nastati od trenutka, ko se vzorec vzame, do laboratorijskega preskušanja. Vsi vzorci se morajo hraniti zamrznjeni.

69. člen

Splošni videz trupa, polovice, četrti, osnovnih delov ali drugih užitnih delov zaklanih prašičev ter izvorno pakiranega svinjskega mesa se ugotovi z ogledom in otipavanjem in obsega: obliko in zgradbo polovice in četrti ali osnovnih in drugih užitnih delov, razvitost mišičnega in mastnega tkiva ter poškodbe in spremembe barve mesa oziroma drugih užitnih delov.

70. člen

Barva svinjskega mesa in drugih užitnih delov zaklanih prašičev se pregleda pri dnevni svetlobi ali pri električni razsvetljavi, tako da se pregleda posamični del, polovica, četrt, osnovni del mesa brez kosti in drugi užitni del. Barva mora biti značilna za meso oziroma za drugi užitni del v odvisnosti od vrste in kategorije prašiča.

71. člen

Konsistenca svinjskega mesa in drugih užitnih delov zaklanih prašičev se preskusi z otipavanjem in razkosanjem mesa in drugih užitnih delov. Konsistenca mora biti enako-

merna oziroma značilna za kategorijo mesa oziroma drugega užitnega dela.

72. člen

Vonj ohlajenega ali odmrznjenega mesa in drugih užitnih delov zaklanih prašičev se preskusi tako, da se meso oziroma drugi užitni del prereže in takoj povoha.

Vonj mora biti značilen za svinjsko meso oziroma za drug užitni del. Če se pri preskušanju zazna vonj, ki je tuj za meso posameznih kategorij prašičev, je treba opraviti:

- a) poskusno kuhanje,
- b) poskusno pečenje.

Metodi iz drugega odstavka tega člena sta objavljeni skupaj s tem pravilnikom in sta njegov sestavni del kot priloga 5.

73. člen

Kakovost svinjskega mesa in drugih užitnih delov zaklanih prašičev, ki so bili zamrznjeni, se preskusi po odmrznitvi tako, kot je predvideno s tem pravilnikom za ohlajeno svinjsko meso.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

74. člen

Minister, pristojen za kmetijstvo, imenuje organizacije oziroma posameznike za nadzor (26. člen) tega pravilnika najpozneje do 15. 3. 1996, organizacije za kontrolo (25. člen) pa najpozneje do 15. 6. 1996.

Do imenovanja organizacij iz 25. člena in 26. člena tega pravilnika in sklenitve novih pogodb s klavnicami opravljajo naloge v skladu s pravilnikom o kakovosti zaklanih prašičev in kategorizaciji svinjskega mesa (Uradni list SFRJ, št. 2/85) dosedANJI izvajalci.

Za ocenjevanje mesnatosti, razvrščanje in tehtanje prašičjih trupov oziroma polovic na klavni liniji ter izvajanje nadzora sklenejo imenovane kontrolne organizacije (26. člen) pogodbe s klavnicami najpozneje dva meseca po imenovanju.

75. člen

Ta pravilnik se začne za ocenjevanje garanih prašičev uporabljati 1. 7. 1996.

Za uvožene prašičje trupe oziroma polovice se ta pravilnik začne uporabljati s 1. 1. 1997.

76. člen

Za ocenjevanje mesnatosti in razvrščanje trupov oziroma polovic pri odratih prašičih se ta pravilnik začne uporabljati s 1. 1. 1997.

77. člen

Z dnem, ko se začne uporabljati ta pravilnik, se prenehajo uporabljati:

1) pravilnik o kakovosti mesa živine in perutnine, namenjenega za izvoz (Uradni list FLRJ, št. 32/56, 4/58 in 46/59);

2) 35. do 44. člen pravilnika o kakovosti mesa klavne živine, perutnine in divjadi (Uradni list SFRJ, št. 34/74 in 26/75), katerega določbe se uporabljajo kot določbe pravilnika o kakovosti mesa klavne živine, perutnine in divjadi (Uradni list SFRJ, št. 13/78);

3) 22. do 27. člen pravilnika o kakovosti mesnih izdelkov (Uradni list SFRJ, št. 29/74 in 41/80), katerega določbe se uporabljajo kot določbe pravilnika o kakovosti mesnih izdelkov (Uradni list SFRJ, št. 13/78), v delu, ki se nanaša na zmleto zrezano svinjsko meso in

4) pravilnik o kakovosti zaklanih prašičev in kategorizaciji svinjskega mesa (Uradni list SFRJ, št. 2/85, 12/85 in 24/86).

78. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 305-014/92

Ljubljana, dne 14. novembra 1995.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano
dr. Jože Osterc l. r.

PRILOGA 1

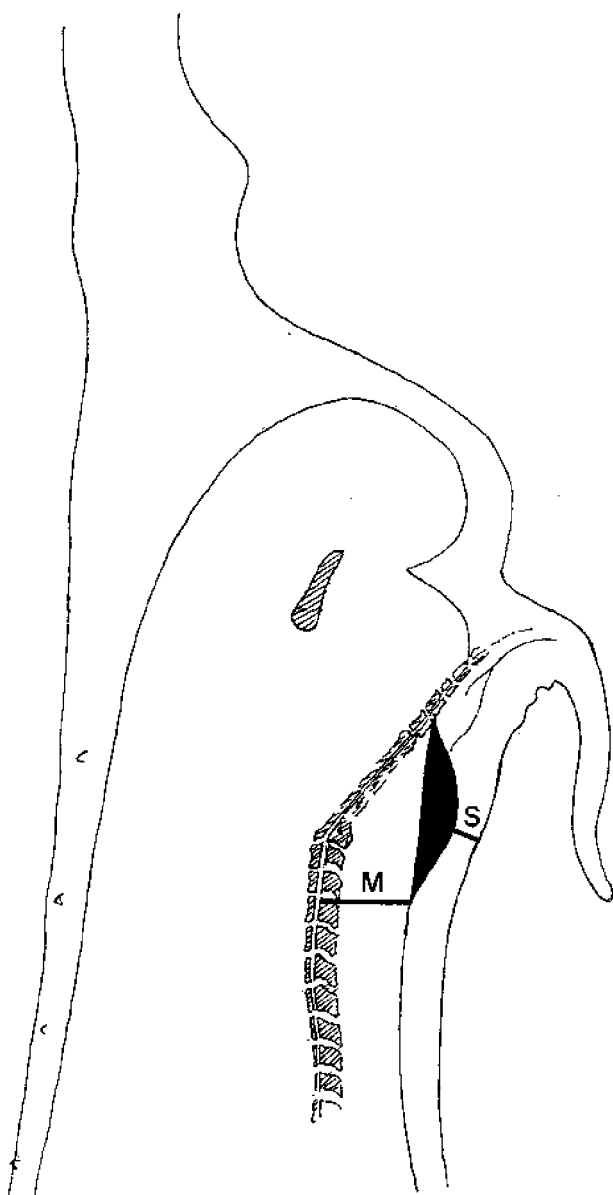
ROČNA DVOMESTNA DM5 METODA ZA RUTINSKO OCENJEVANJE MESNATOSTI NA KLAVNI LINIJI

Za ocenjevanje mesnatosti po tem pravilniku se lahko uporabljajo metode, ki so preverjene na reprezentativnem vzorcu populacije prašičev s popolnim raztelesenjem.

Pri popolnem raztelesenju najmanj 120 prašičev mora biti pri regresijskem modelu standardni odklon (s_e) manjši od 2,5, koeficient determinacije (R^2) pa večji od 0,64.

Klavnice, kontrolne organizacije in strokovne organizacije za nadzor predlagajo spremembo oziroma dopolnitev uradnih metod za ocenjevanje mesnatosti prašičev po tem pravilniku na podlagi strokovno dokumentiranega predloga, ki je izdelan na način in po postopku kot določa predpisana metoda.

Po ročni dvomestni DM5 metodi se najprej na točno anatomsko določenem mestu izmeri S, to je najtanjša debelina slanine s kožo na klavni polovici nad srednjo zadnjično mišico (m. glutaeus medius)) in M, to je najkrajša razdalja med prednjim (kranijskim) koncem srednje zadnjične mišice (m. glutaeus medius) in zgornjim (dorzalnim) robom hrbtničnega kanala.

SKICA MERITEV PO ROČNI DVOMESTNI DM5
METODIENAČBI ZA IZRAČUNAVANJE MESNATOSTI PRI
GARANIH IN ODRTIH PRAŠIČIH

Po ročni dvomestni DM5 metodi DM5 se mesnatost (odstotek mesa) izračuna po enačbi:

a) za garane prašiče z maso očiščenega trupa od 50 do 120 kg

$$y = 6,9360 + 66,7270 S/M + 9,7281 \sqrt{M} + 33,2966 \log S - 19,8084 \sqrt{S} - 0,1082 T$$

Posamezni simboli pomenijo:

y = ocenjen odstotek mesa

S = meritev najtanjše debeline slanine s kožo (v nadaljevanju: meritev S) na klavni polovici nad srednjo zadnjično mišico (m. gluteus medius) v milimetrih (mm)

M = najkrajša razdalja med prednjim (kranialnim) koncem srednje zadnjične mišice (m. gluteus medius) in zgornjim (dorzalnim) robom hrbteničnega kanala (v nadaljevanju: meritev M) v milimetrih (mm)

T = masa toplih polovic garanih prašičev v kilogramih
b) za odrte prašiče z maso trupa od 37 do 100 kg

$$y = 6,9360 + 66,7270 S/M + 9,7281 \sqrt{M} + 33,2966 \log S - 19,8084 \sqrt{S} - 0,1082 T$$

Posamezni simboli pomenijo:

y – ocenjen odstotek mesa

S = S* + 3

S* = meritev najtanjše debeline slanine brez kože (v nadaljevanju: meritev S*) na klavni polovici nad srednjo zadnjično mišico (m. gluteus medius) v milimetrih (mm)

M = najkrajša razdalja med prednjim (kranialnim) koncem srednje zadnjične mišice (m. gluteus medius) in zgornjim (dorzalnim) robom hrbteničnega kanala (v nadaljevanju: meritev M) v milimetrih (mm)

T = 7,59 + 1,132 T*

T* = masa toplih polovic odrtih prašičev v kilogramih

Številke v enačbah so izračunane konstante meritev lastnosti S in M.

POSTOPEK OCENJEVANJA MESNATOSTI PRI
GARANIH IN ODRTIH PRAŠIČIH

V tabeli 1 in 2 se odčita vrednost za meritev M v stolpcu ter meritev S v vrstici. V sečišču vrstice in stolpca se nahaja vrednost za odstotek mesa pri topli masi polovic 85 kg za garanega prašiča. Pri manjši ali večji masi toplih polovic (od 85 kg) opravimo korekcijo odstotka mesa na maso s pomočjo pomožne tabele ("Korekcija na maso") v tabelah 1 in 2. V prvem stolpcu odčitamo maso toplih polovic garanega prašiča, v drugem odgovarjajočo korekcijo.

V tabeli 3 in 4 se odčita vrednost za meritev M v stolpcu ter meritev S v vrstici. V sečišču vrstice in stolpca se nahaja vrednost za odstotek mesa pri topli masi polovic 70 kg za odrtega prašiča. Pri manjši ali večji masi toplih polovic (od 70 kg) opravimo korekcijo odstotka mesa na maso s pomočjo pomožne tabele ("Korekcija na maso") pri tabelah 3 in 4. V prvem stolpcu se odčita masa toplih polovic odrtega prašiča, v drugem odgovarjajoča korekcija.

Korekcija na maso T.

Table with columns for kg and % values, showing correction factors for meat mass.

Tabela 4: Odstotek mesa izkoženih prašičev z maso toplih polovic 70 kg (nadalj.)

Main data table with columns for Meritev M (71-85) and Korigirane vrednosti (86-99) for various pig measurements.

PRILOGA 4

PRILOGA 5

Poskusno kuhanje in poskusno pečenje

a) Poskusno kuhanje

V čisto posodo položimo razkosan vzorec svinjskega mesa in zalijemo z vodo tako, da je razmerje med mesom in vodo 1:2. Posodo pokrijemo in postavimo na toplotni vir, da se postopoma segreva do vretja. Od časa do časa preverimo vonj pare oziroma izparevajočih snovi, ki uhajajo s paro iz posode. Poleg tega se ocenjuje prosojnost juhe ter vonj kuhanega mesa in mastnega tkiva.

Poskusno kuhanje drugih užitnih delov opravimo na enak način.

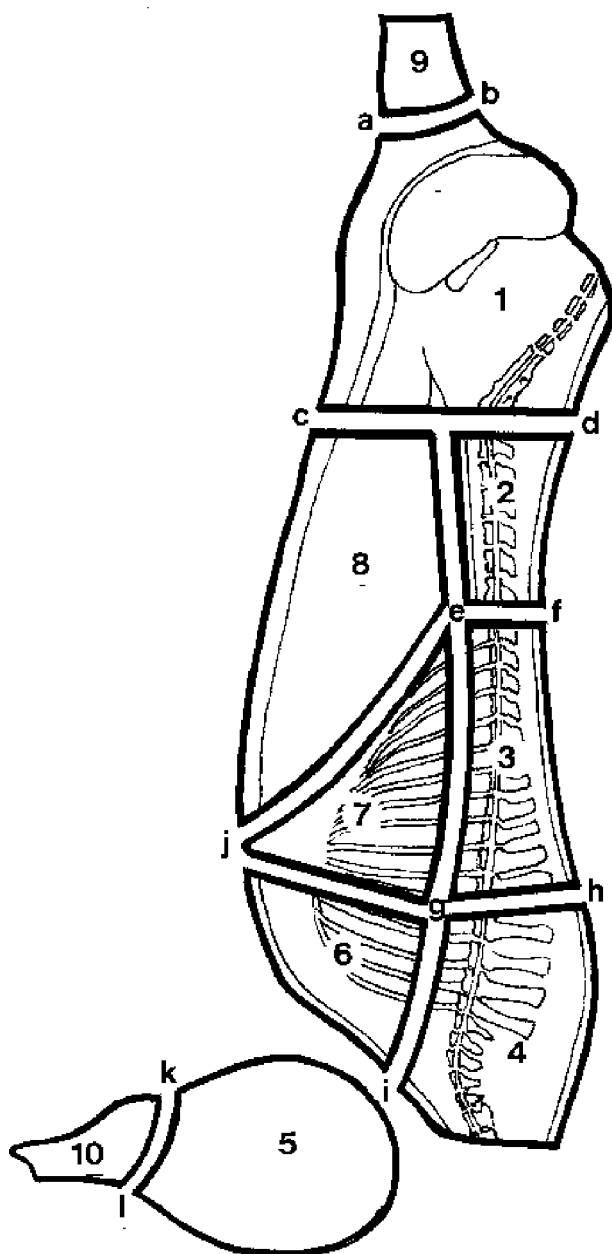
Vonj mesa in drugih užitnih delov zaklanih prašičev mora biti značilen, odvisno od vrste in starostne kategorije prašičev.

b) Poskusno pečenje

V čisto, za pečenje primerno posodo položimo razkosan vzorec svinjskega mesa. Posodo pokrijemo in postavimo na toplotni vir, da se postopoma segreva približno 30 minut oziroma dokler meso v najglobljih delih ne spremeni barve. Kot pri poskusnem kuhanju vonj pečenega mesa od časa do časa kontroliramo.

Okus preskusimo po običajnem postopku.

Poskusno pečenje drugih užitnih delov zaklanih prašičev opravimo na enak način kot poskusno pečenje svinjskega mesa.

HEMA
RAZKOSANJA POLOVICE PRAŠIČA

Legenda: 1. stegno, 2. ledveni del, 3. hrbet, 4. vrat, 5. pleče, 6. prsi, 7. rebra, 8. potrebušina, 9. golen, 10. podlaket

3095.

Na podlagi 12. člena zakona o izvajanju dogovora o politiki plač in drugih prejemkov zaposlenih v gospodarstvu in socialnega sporazuma za leto 1995 ter o najnižji in najvišji dejanski plači (Uradni list RS, št. 29/95) in dogovora o spremembah in dopolnitvah dogovora o politiki plač in drugih prejemkov zaposlenih v gospodarstvu (Uradni list RS, št. 66/95) izdaja ministrica za delo, družino in socialne zadeve

NAVODILO

o spremembah in dopolnitvah navodila o ugotavljanju dovoljene mase plač in denarnih prejemkov za obdobje do 31. 3. 1996

1. člen

4. člen navodila o ugotavljanju dovoljene mase plač in denarnih prejemkov za obdobje do 31. 3. 1996 (Uradni list RS, št. 29/95, 35/95 in 53/95) se dopolni, in sicer:

V zap. št. 8 Obrazca 1 se za besedilom "zap. št. 7" doda besedilo:

"+ zap. št. 22".

V zap. št. 13 se za besedilom po 2. in 3. točki doda besedilo:

"oziroma znesek sredstev ugotovljen v skladu z zadnjim odstavkom 7. člena tega navodila".

V zap. št. 17 Obrazca 1 se za besedilom "zap. št. 16" doda besedilo:

"+ zap. št. 23".

2. člen

Na koncu 4. člena se doda nova točka D – PLAČE NA PODLAGI TRETJEGA ODSTAVKA 3. TOČKE DOGOVORA.

Dodajo se štiri nove zap. št.:

22. Vpiše se znesek povečanja akontacije plač delavcev po kolektivni pogodbi

(zap. št. 2 Obrazca 1A)

23. Vpiše se znesek povečanja akontacije plač poslovnih delavcev

(zap. št. 3 Obrazca 1A)

24. Vpiše se skupni znesek povečanja akontacij plač

(zap. št. 22 in zap. št. 23)

25. Vpiše se znesek plač, ki se dejansko izplača

(zap. št. 6 Obrazca 1A).

3. člen

Za 4. členom se doda nov 4.a člen, ki glasi:

Zavezanci, ki izpolnjujejo pogoje iz tretjega odstavka 3. točke dogovora (2. točke dogovora o spremembah in dopolnitvah o politiki plač in drugih prejemkov zaposlenih v gospodarstvu), izplačujejo plače v skladu s temi določbami na podlagi rezultatov poslovanja za devet mesecev in na podlagi rezultatov poslovanja za dvanajst mesecev. Na podlagi rezultatov poslovanja za devet mesecev za mesece oktober, november in december, na podlagi rezultatov za dvanajst mesecev pa za januar, februar in marec 1996. Ob izplačilu plač v skladu s temi določbami predložijo Agenciji za plačilni promet, nadziranje in informiranje Obrazec 1, Obrazec 1A in Obrazec 5A. Podatki v Obrazcu 5A za leto 1994 se revalorizirajo z indeksom rasti cen na drobno, in sicer za obdobje I–IX s 110,8. Indeks rasti cen na drobno za obdobje I–XII bo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve objavilo v Uradnem listu RS.

Zavezanci sestavijo Obrazec 1A ob upoštevanju naslednjih navodil:

Zap. št.	Opis
1.	Vpiše se razlika v poslovnem izidu (1995 – 1994) (zap. št. 7 Obrazca 5A) oziroma zap. št. 7 iz obrazca 1A za pretekli mesec (prenos neizkoriščene možnosti za izplačilo plač po tretjem odstavku 3. točke dogovora)
2.	Vpiše se znesek, ki se lahko izplača za plače zaposlenih po kolektivni pogodbi in je manjši ali enak zap. št. 3 Obrazca 1 × 0,10
3.	Vpiše se znesek, ki se lahko izplača za plače poslovnih delavcev in je manjši ali enak zap. št. 13 Obrazca 1 × 0,10
4.	Vpiše se znesek plač, ki se dejansko izplača za plače zaposlenih po kolektivni pogodbi in je manjši ali enak zap. št. 2
5.	Vpiše se znesek plač, ki se dejansko izplača za plače poslovnih delavcev in je manjši ali enak zap. št. 3
6.	Vpiše se znesek plač, ki se dejansko izplača (zap. št. 4 + zap. št. 5)
7.	Vpiše se preostanek sredstev, ki se lahko prenaša kot možno izplačilo plač v naslednji mesec v skladu s tretjim odstavkom 3. točke dogovora (zap. št. 1 – zap. št. 6)

Seštevek zneskov pod zap. št. 2 in zap. št. 3 Obrazca 1A ne more presežati zneska pod zap. št. 1 Obrazca 1A.

Preostanek sredstev, ki se lahko prenaša (zap. št. 7 tega Obrazca) se na podlagi ugotovljenih rezultatov za obdobje I–IX lahko uveljavi le za povečanje plač za mesece oktober, november in december.

4. člen

Na koncu 7. člena se doda nov stavek, ki glasi:

Tako ugotovljeni znesek se poveča za dodatek za delovno dobo v višini 0,5% od osnovne plače za vsako izpolnjeno leto delovne dobe.

5. člen

Za 7.a členom se doda nov 7.b člen, ki glasi:

Zavezanci, ki izplačujejo plače na podlagi tretjega odstavka 3. točke dogovora (2. točke dogovora o spremembah in dopolnitvah dogovora o politiki plač in drugih prejemkov zaposlenih v gospodarstvu), ugotavljajo pozitivni poslovni izid na podlagi podatkov, ki se izkazujejo na obrazcu Statistični podatki iz bilance uspeha. Podatki se vpisujejo v Obrazec 5A, pri čemer se upošteva naslednje navodilo:

ZA LETO 1994

I/94. Vpiše se seštevek (zap. št. 1 + zap. št. 2 + zap. št. 3)

1. Vpiše se seštevek zneskov, izkazanih v statističnem obrazcu pod oznakami AOP 050, AOP 057, AOP 058

2. Vpiše se podatek izkazan v statističnem obrazcu pod oznako AOP 074

3. Vpiše se podatek izkazan v statističnem obrazcu pod oznako AOP 081

II/94. Vpiše se seštevek (zap. št. 4 + zap. št. 5 + zap. št. 6)

4. Vpiše se seštevek zneskov, izkazanih v statističnem obrazcu pod oznakami AOP 060, AOP 064, AOP 068, AOP 069, AOP 070, AOP 071 – AOP 055, AOP 056

5. Vpiše se seštevek zneskov, izkazanih pod oznako AOP 077, AOP 078

6. Vpiše se podatek izkazan v statističnem obrazcu pod oznako AOP 084

III/94. Vpiše se bruto dobiček (zap. št. I/94 – zap. št. II/94)

IV/94. Vpiše se revaloriziran bruto dobiček zap. št. III/94 × koeficient inflacije iz 4. točke tega navodila

ZA LETO 1995

I/95. Vpiše se seštevek (zap. št. 1 + zap. št. 2 + zap. št. 3)

1. Vpiše se seštevek zneskov, izkazanih v statističnem obrazcu pod oznakami AOP 050, AOP 057, AOP 058

2. Vpiše se podatek izkazan v statističnem obrazcu pod oznako AOP 074

3. Vpiše se podatek izkazan v statističnem obrazcu pod oznako AOP 081

II/95. Vpiše se seštevek (zap. št. 4 + zap. št. 5 + zap. št. 6)

4. Vpiše se seštevek zneskov, izkazanih v statističnem obrazcu pod oznakami AOP 060, AOP 064, AOP 068, AOP 069, AOP 070, AOP 071 – AOP 055, AOP 056

5. Vpiše se seštevek zneskov, izkazanih pod oznako AOP 077, AOP 078

6. Vpiše se podatek izkazan v statističnem obrazcu pod oznako AOP 084

III/95. Vpiše se bruto dobiček (zap. št. I/95 – zap. št. II/95)

7. Vpiše se razlika v poslovnem izidu 1995 in 1994 (bruto dobiček pod zap. št. III/95) – revaloriziran bruto dobiček zap. št. IV/94)

6. člen

Obrazci se dopolnijo z novim Obrazcem 1, Obrazcem 1A in 5A.

Zavezanci, ki izplačujejo plače na podlagi 2. točke dogovora o spremembah in dopolnitvah dogovora o politiki plač in drugih prejemkov zaposlenih v gospodarstvu (Uradni list RS, št. 66/95), predložijo Agenciji za plačilni promet, nadziranje in informiranje novi Obrazec 1, Obrazec 1A in Obrazec 5A, ki so sestavni del tega navodila. Obrazec 1A

H.	POSLOVODNI DELAVCI	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
11.	Število poslovočnih delavcev iz ur v mesecu iz zap.št.18 obrazca 2	0	1	1															
12.	Znesek sredstev za uskladitev (zap.št.18 obrazca 6)	0	1	2														X	X
13.	Obseg sredstev za plače poslovočnih delavcev po 2. in 3. točki dogovora iz zap.št.21 oz. zap.št.22 obrazca 2	0	1	3														X	X
14.	Dodatni znesek sredstev po 1. do 3. odstavku 5. točke dogovora (zap.št.10 obrazca 3)	0	1	4														X	X
15.	Znesek sredstev po 4. točki dogovora (zap.št.21 obrazca 6) oziroma (zap.št.21 + zap.št.22 obrazca 6)	0	1	5														X	X
16.	Znesek neizplačanih sredstev za akontacije plač poslovočnih delavcev iz preteklih mesecev (zap.št.19 iz obrazca 1 za prejšnji mesec)	0	1	6														X	X
17.	Dovoljen znesek za akontacije plač poslovočnih delavcev za mesec (zap.št.13 + zap.št.14 + zap.št.15 + zap.št.16) + zap.št.23	0	1	7														X	X
18.	Znesek akontacij plač delavcev, ki se izplačujejo za mesec	0	1	8														X	X
19.	Znesek neizplačanih sredstev za akontacije plač delavcev za mesec (zap.št.17 - zap.št.18)	0	1	9														X	X
C.	NAJNIŽJA IN NAJVIŠJA DEJANSKA PLAČA	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
20.	Najnižji znesek plače za poln delovni čas in predvidena delovna rezultata	0	2	0														X	X
21.	Najvišja plača v skladu s 4. odstavkom 3. člena zakona	0	2	1														X	X
D.	PLAČE NA PODLAGI 3. Odstavka 3. TOČKE DOGOVORA	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22.	Znesek povečanja akontacije plač delavcev po kolektivni pogodbi (zap.št.2 obrazca 1A)	0	2	2														X	X
23.	Znesek povečanja akontacije plač poslovočnih delavcev (zap.št.3 obrazca 1A)	0	2	3														X	X
24.	Skupni znesek možnega povečanja akontacije plač (zap.št.22 + zap.št.23)	0	2	4														X	X
25.	Znesek plač, ki se dejansko izplača (zap.št.6 obrazca 1A)	0	2	5														X	X
26.	Kontrolni seštevček (zap.št.1 do zap.št.25)	0	2	6														X	X

Datum: _____

Žig

Podpis direktorja: _____

Obrazec izpolnil: _____

Podpis računovodje: _____

Doba Operat. št. srednja

Islpolni Agencija za plačilni promet, nadziranje in informacije Priloznica

Prvi sklop			Drugi sklop							Treci sklop																				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Tezelnjni rznir.			Individualna partija							Posobne uszuke							Sifra dejavnosti							Terimri						

O B R A Z E C 1 A

IZRAČUN PLAČ V SKLADU S 3. Odstavkom 3. TOČKE DOGOVORA ZA MESEC 1995

Ime zvezanec: _____

Naslov zvezanec: _____

Matična številka zvezanec:

Šifra dejavnosti zvezanec: _____

Naslov kolektivne pogodbe: _____

- zneski v SIT brez stotincev
Številni zaposlenih v dejavnosti določena v pogodbi

Zap. št.	Opis	A	D	P	Znesek						
1	Razlika v poslovnem letu 1995 in 1994 (zap.št.7 iz obrazca 5A oziroma zap.št.7 iz obrazca 1A za pretekli mesec)	0	0	1						X	X
2	Znesek, ki se lahko izplačuje za plače zaposlenih po kolektivni pogodbi < zap.št.3 obrazca 1 x 0,10	0	0	2						X	X
3	Znesek, ki se lahko izplačuje za plače poslovočnih delavcev < = zap.št.13 obrazca 1 x 0,10	0	0	3						X	X
4	Znesek, ki se dejansko izplača delavcu za mesec in je < = zap.št.2	0	0	4						X	X
5	Znesek, ki se dejansko izplača za poslovočne delavce in je < = zap.št.3	0	0	5						X	X
6	Znesek plač, ki se dejansko izplača (zap.št.4 + zap.št.5)	0	0	6						X	X
7	Razlika za izplačilo (zap.št.6 - zap.št.6)	0	0	7						X	X
8	Kontrolni znesek (zap.št.4 do zap.št.7)	0	0	8						X	X

O B R A Z E C 5A

Ime zavezanca: _____

Naslov zavezanca: _____

Matična številka zavezanca: _____

Šifra dejavnosti zavezanca: _____

Naslov kolektivne pogodbe: _____

Podatki iz BILANCE USPEHA
za namene izvajanja Dogovora o politiki plač za gospodarstvo za leto 1994
v obdobju od _____ do _____

v 000 SIT

Zap. št.	Postavka	Oznaka za AOP	Znesek
I/94	SKUPAJ (1+2+3)		
1.	Prihodki iz poslovanja	050+057+058	
2.	Prihodki od financiranja	074	
3.	Izredni prihodki	081	
II/94	SKUPAJ (4+5+6)		
4.	Odhodki poslovanja	060+064+068+069+070+071+055+056	
5.	Odhodki financiranja	077+078	
6.	Izredni odhodki	084	
III/94	BRUTO DOBIČEK I-II		
IV/94	REVALORIZIRAN BRUTO DOBIČEK	zap.št.III/94 x koeficient inflacije	

Podatki iz BILANCE USPEHA
za namene izvajanja Dogovora o politiki plač za gospodarstvo za leto 1995
v obdobju od _____ do _____

v 000 SIT

Zap. št.	Postavka	Oznaka za AOP ozijoma zap.št.	Znesek
I/95	SKUPAJ (1+2+3)		
1.	Prihodki iz poslovanja	050+057+058	
2.	Prihodki od financiranja	074	
3.	Izredni prihodki	081	
II/95	SKUPAJ (4+5+6)		
4.	Odhodki poslovanja	060+064+068+069+070+071+055+056	
5.	Odhodki financiranja	077+078	
6.	Izredni odhodki	084	
III/95	BRUTO DOBIČEK I-II		
7.	Razlika v poslovnem izidu 1995 in 1994	Bruto dobiček zap.št.III/95 - revaloriziran bruto dobiček zap.št.IV/94	

3096.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti po javni obravnavi dne 31. 5. 1995 na seji dne 18. 10. 1995

o d l o č i l o

1. Določbe prvega, drugega, četrtega in petega odstavka 14. člena zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 10/93 – v nadaljevanju: ZSKZ) niso v neskladju z ustavo.

2. Tretji odstavek 14. člena ZSKZ ni v skladu z ustavo, kolikor od prostorskih izvedbenih aktov upošteva samo prostorske izvedbene načrte.

3. Določba prvega odstavka 17. člena ZSKZ ni v neskladju z ustavo, kolikor se razume tako, da sta Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije oziroma občina dolžna v skladu z zakonskimi pogoji in v skladu z razlogi, navedenimi v obrazložitvi te odločbe, skleniti z dosedanjimi upravljalci zakupno oziroma drugo ustrezno pogodbo oziroma jim dodeliti koncesijo.

4. ZSKZ ni v skladu z ustavo, kolikor ne ureja časa trajanja prehodnega obdobja do sklenitve zakupnih oziroma drugih ustreznih pogodb oziroma do dodelitve koncesij ter načina reševanja sporov v zvezi s tem.

5. Določba drugega odstavka 74. člena zakona o zadru-gah (Uradni list RS, št. 13/92) ni v neskladju z ustavo.

6. Državni zbor je dolžan neskladnosti z ustavo, ugotovljene v 2. in 4. točki izreka, odpraviti do 31. 12. 1995.

O b r a z l o ž i t e v**A) Postopek**

1. Postopek v tej zadevi se je začel z vložitvijo predloga podjetja Lek d.d., Ljubljana, dne 30. 3. 1993, na podlagi 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave (Uradni list RS, št. 33/91) v zvezi s 7. točko drugega odstavka 411. člena ustave iz leta 1974 in prvo alineo 11. člena zakona o postopku pred ustavnim sodiščem SRS (Uradni list SRS, št. 39/74 in 28/76).¹

2. Tej zadevi so bili pridruženi:

– predlog Izvršnega sveta Skupščine občine Koper z dne 8. 4. 1993 – po sklepu ustavnega sodišča z dne 22. 4. 1993,

– predlog Izvršnega sveta Skupščine občine Izola z dne 20. 4. 1993 – po sklepu ustavnega sodišča z dne 6. 5. 1993,

– predlog podjetja Bayer Pharma d.o.o., Ljubljana, z dne 28. 5. 1993 – po sklepu ustavnega sodišča z dne 17. 6. 1993,

– predlog Skupščine občine Tržič z dne 26. 11. 1993 – po sklepu ustavnega sodišča z dne 9. 12. 1993,

– pobuda Lovske družine Ruše z dne 6. 1. 1994 – po sklepu ustavnega sodišča z dne 20. 1. 1994,

– pobuda Sklada stavbnih zemljišč občine Kočevje z dne 1. 4. 1994 – po sklepu ustavnega sodišča z dne 15. 4. 1994,

– pobuda Gozdnega gospodarstva Ljubljana p.o., Ljubljana, z dne 23. 6. 1994 – po sklepu ustavnega sodišča z dne 30. 6. 1994; in

– pobude Soškega gozdnega gospodarstva Tolmin p.o., Tolmin; Gozdnega gospodarstva Postojna p.o., Postojna; Gozdnega gospodarstva Kočevje p.o., Kočevje; Gozdnega gospodarstva Novo mesto n.sub.o., Novo mesto; Gozdnega gospodarstva Nazarje p.o., Nazarje, in Gozdnega gospodarstva Maribor p.o., Maribor, z dne 4. 7. 1994 – po sklepu ustavnega sodišča z dne 14. 7. 1994.

3. Lek d.d., Ljubljana, Bayer Pharma d.o.o., Ljubljana, in vseh sedem Gozdnih gospodarstev je z enotnimi vlogami predlagalo presojo ustavnosti 13., 14. in 16. člena ZSKZ iz enakih razlogov kot 5. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92, 7/93 in 31/93 – v nadaljevanju: ZLPP). Izvršna sveta Skupščin občin Koper in Izola sta predlagala presojo ustavnosti 14. člena ZSKZ, Lovska družina Ruše presojo prvega odstavka 14. člena ZSKZ, Sklad stavbnih zemljišč občine Kočevje tretjega odstavka 14. člena ZSKZ, Skupščina občine Tržič pa četrtega odstavka 14. člena ZSKZ in drugega odstavka 74. člena zakona o zadru-gah (Uradni list RS, št. 13/92 – v nadaljevanju: ZZad).

4. Vsi predlagatelji so vložili predloge za oceno ustavnosti še pred uveljavitvijo zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) in po določbi njegovega 81. člena obdržijo položaj predlagatelja.²

Pobudniki izkazujejo pravni interes za vložitev pobude na podlagi drugega odstavka 24. člena ZUstS.³

5. Ustavno sodišče je obravnavalo zadevo na sejah dne 1. 12. 1994, 8. 12. 1994, 1. 6. 1995, 30. 6. 1995, 6. 7. 1995 in 5. 10. 1995.

6. Na predloge je odgovoril Državni zbor dne 6. 1. 1994. Odgovoru je bilo priloženo mnenje vlade oziroma Ministrstva za kmetijstvo in gozdarstvo.

7. Predsednik ustavnega sodišča je na podlagi drugega odstavka 35. člena ZUstS⁴ razpisal javno obravnavo, na katero so bili v skladu s prvim odstavkom 36. člena ZUstS⁵ vabljeni predstavniki oziroma zastopniki in pooblaščenici udeležencev v postopku in druge osebe, za katere je ustavno sodišče menilo, da je potrebna njihova udeležba na javni obravnavi.

8. Na javni obravnavi dne 31. 5. 1995 je ustavno sodišče poslušalo ustne navedbe predstavnikov oziroma zastopnikov in pooblaščenecv udeležencev kot tudi navedbe predstavnikov drugih vabljenih ter odgovore na vprašanja predstavnika in sodnikov.

B) Veljavna zakonska ureditev

9. Z vidika ustavnosodne presoje v konkretnem primeru je v prvi vrsti pomemben 14. člen ZSKZ, 13. in 16. člen istega zakona sta posledična oziroma vsebujeta izvedbene določbe k 14. členu ZSKZ, pa tudi k 5. členu ZLPP in 74. členu ZZad.

10. Člen 14 ZSKZ določa:

“Kmetijska zemljišča, kmetije in gozdovi v družbeni lastnini, ki niso postali last Republike Slovenije oziroma občin po zakonu o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92) oziroma po zakonu o zadru-gah (Uradni list RS, št. 13/92), ter kmetijska zemljišča in gozdovi, ki so jih temeljne organizacije kooperantov dobile v upravljanje in razpolaganje na neodplačen način, postanejo z dnem uveljavitve tega zakona last Republike Slovenije oziroma občin in se po stanju ob uveljavitvi tega zakona prenesejo na sklad oziroma na občino.

V sklad oziroma na občino se na način, v rokih in po postopkih, določenih s tem zakonom, prenesejo tudi kmetijska zemljišča, kmetije in gozdovi, ki so postali last Republike Slovenije oziroma občin po drugih predpisih. Ta kmetijska zemljišča, kmetije in gozdovi se prenesejo na sklad oziroma na občino po stanju na dan uveljavitve teh predpisov.

Za kmetijska zemljišča in gozdove po 74. členu zakona o zadru-gah, 5. členu zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij in po tem členu, se štejejo tudi nezazidana stavbna zemljišča, za katera ni veljavnega prostorsko izvedbenega načrta oziroma ni izvršen odkup oziroma prenos na sklad

stavnih zemljišč. Del teh kmetijskih zemljišč in gozdov, ki je na dan uveljavitve tega zakona v upravljanju občin, postane z dnem uveljavitve tega zakona last občine, na območju katere leži, preostala kmetijska zemljišča in gozdovi pa z dnem uveljavitve tega zakona postanejo last Republike Slovenije.

Lastnina občine so po 5. členu zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij in po prvem odstavku tega člena kmetijska zemljišča, kmetije in gozdovi, ki ležijo na območju občine in so bili 6. aprila 1941 v lasti občine.

Sklad oziroma občina je pravni naslednik upravljavec kmetijskih zemljišč, kmetij in gozdov v družbeni lastnini iz prvega in drugega odstavka tega člena v delu, ki se nanaša na prenesena kmetijska zemljišča, kmetije in gozdove.”

11. Prvi, drugi in tretji odstavek 74. člena ZZad določajo:

“Premoženje obstoječih zadrug in delovnih organizacij kooperantov, temeljnih organizacij v zadrugah, katerih sklep o izločitvi ni postal veljaven, sestavljenih zadrug in združnih zvez postane združno premoženje.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka postanejo kmetijska zemljišča in gozdovi, ki so jih organizacije iz prejšnjega odstavka pridobile na neodplačen način, z dnem uveljavitve tega zakona last Republike Slovenije in se prenesejo v Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije.

Prehod premoženja iz družbene lastnine v last zadruge oziroma Republike Slovenije po prejšnjih odstavkih ne posega v pravice prejšnjih lastnikov in njihovih pravnih naslednikov po predpisih o lastninskem preoblikovanju podjetij in o denacionalizaciji.”

12. Iz zgoraj navedenih določb sledi:

– da so z dnem uveljavitve ZSKZ postala last države oziroma občin vsa kmetijska zemljišča, kmetije in gozdovi v družbeni lastnini, ki niso postali njihova last po ZLPP oziroma po ZZad, po ZLPP so postali lastnina države oziroma občine kmetijska zemljišča in gozdovi ne glede na to, ali so bili pridobljeni odplačno ali neodplačno, po 74. členu ZZad pa so postali last države in se prenesli na sklad tista kmetijska zemljišča in gozdovi, ki so jih obstoječe zadruge in delovne organizacije kooperantov, temeljne organizacije v zadrugah, katerih sklep o izločitvi ni postal veljaven, sestavljene zadruge in združne zveze pridobile na neodplačen način;

– da so lastnina države oziroma občine postali tudi kmetijska zemljišča in gozdovi, ki so jih temeljne organizacije kooperantov dobile v upravljanje in razpolaganje na neodplačen način;

– da so postala last države oziroma občin tudi nezazidana stavbna zemljišča, za katera ni veljavnega prostorsko izvedbenega načrta oziroma za katera ni bil izvršen odkup oziroma prenos v sklad stavbnih zemljišč, to pomeni, da so postala njuna last vsa tista stavbna zemljišča, na katerih ni zgrajen noben objekt ali pa je na njih zgrajen začasni ali pomožni objekt, kakor tudi zemljišča, na katerih še ni zgrajen objekt do tretje gradbene faze, in zemljišča, ki presegaajo površino funkcionalnega zemljišča (tretji odstavek 2. člena zakona o stavbnih zemljiščih, Uradni list SRS, št. 18/84 – v nadaljevanju: ZSZ), če zanje ni bilo veljavnega prostorskega izvedbenega načrta (torej ne glede na to, ali obstajajo zanja prostorsko ureditveni pogoji, ki so poleg prostorsko izvedbenih načrtov druga skupina prostorskih izvedbenih aktov – 21. člen zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor, Uradni list SRS, št. 18/84 – v nadaljevanju: ZUNDPP) ali če še niso bila prenesena ali odkupljena s strani Sklada stavbnih zemljišč.

13. Lastnina občine so v primerih iz prejšnje točke postali samo:

– tista kmetijska zemljišča in gozdovi po 5. členu ZLPP ter tista kmetijska zemljišča in gozdovi temeljnih organizacij kooperantov, ki so jih te dobile v upravljanje in razpolaganje na neodplačen način, ki ležijo na območju občine in so bili 6. aprila 1941 v lasti občine,

– tista nezazidana stavbna zemljišča, ki ležijo na območju občine in so bila na dan uveljavitve ZSKZ v upravljanju občine.

C) Navedbe udeležencev

14. Lek d.d., Ljubljana meni, da so izpodbijane določbe v nasprotju z ustavo, ker posegajo v veljavna premoženjsko-pravna razmerja na stvarnem premoženju, ki jih je Lek v skladu z dosedaj veljavnimi predpisi oblikoval s sklenitvijo odplačnih pravnih poslov in jih tudi izvedel z vpisi v zemljiško knjigo na svoje ime. Zemljišča, ki jih je na ta način pridobil, pa z izpodbijanimi določbami prehajajo v lastnino države. Tako naj bi se po mnenju Leka oblikovala državna lastnina brez ustavne podlage, ne da bi bila tako tudi imenovana in na način, ki ga zakon ne predvideva. S tem naj bi spodbijane določbe posegale v pravice, pridobljene z veljavnimi pravnimi posli in s pravnomočnimi odločbami, in jih celo odvzemale brez kakršnekoli odškodnine, kar je v nasprotju z 69. členom ustave, kršeno pa naj bi bilo tudi določilo njenega 2. člena, da je Slovenija pravna država. Izpodbijane določbe naj bi bile zaradi tega, ker posegajo v pridobljene pravice, tudi v nasprotju s 155. členom ustave, ki določa, da zakon in drugi predpisi ne morejo imeti učinka za nazaj, razen v primerih, če to zahteva javna korist, vendar pod pogojem, če se s tem ne posega v pridobljene pravice.

Lek v predlogu za oceno ustavnosti izpodbijanih določb poudarja, da je podjetje, ki je pridobilo pravice v skladu z veljavno zakonodajo, pravna oseba, ki odgovarja za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem, ki sestoji iz stvari, pravic in denarja. Kot tako je na vsem premoženju pridobilo enaka lastninska upravičenja – uporabo, upravljanje in razpolaganje. Po njegovem mnenju so to že pridobljene pravice podjetja in so vpisane v sodni register (podjetje ima vsa pooblastila v pravnem prometu in odgovarja z vsem svojim premoženjem) in pa v zemljiško knjigo (podjetje je imetnik pravice uporabe). Z njihovim odvzemom mu je onemogočeno, da bi v postopku lastninskega preoblikovanja sodeloval s svojim celotnim premoženjem.

Ker je del kmetijskih zemljišč Lek pridobil (odplačno) s pravnomočno odločbo državnega organa, izpodbijane določbe po njegovem mnenju predstavljajo tudi kršitev 158. člena ustave.

15. Bayer Pharma d.o.o., Ljubljana, v svojem predlogu povzema navedbe Leka in dodaja, da se ji zaradi izpodbijane 14. člena zmanjšal tudi delež privatnega kapitala tujega vlagatelja, ki je v skupnem kapitalu podjetja udeležen z 49%. To pa naj bi bilo v nasprotju tudi s sporazumom med SFRJ in ZR Nemčijo o vzajemnem varstvu in spodbujanju vlaganj, ki naj bi bil za Republiko Slovenijo obvezujoč po 3. členu ustavnega zakona z izvedbo temeljne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije.

Predlagatelj Lek in Bayer Pharma v svojih predlogih izpodbijata tudi 5. člen zakona o lastninskem preoblikovanju (Uradni list RS, št. 55/92), katerega ustavnosodna presoja je bila predmet zadeve U-I-77/93.

16. Gozdno gospodarstvo Ljubljana meni, da določbe 13., 14. in 16. člena ZSKZ podražavljajo sredstva pravnih oseb, ne da bi imele ustavno podlago, oziroma da so v nasprotju z ustavo, ki da ne pozna nacionalizacije. Meni, da je bilo v sistemu samoupravnega socializma poimenovanje sredstev oziroma premoženja pravnih oseb (organizacij združe-

nega dela oziroma podjetij) kot družbenih le ideološki pojem, v vsebinskem pomenu pa da so bile in so pravne osebe lastniki sredstev. Ta namreč predstavljajo njihov materialni substrat, so pogoj za njihovo eksistenco, opravljanje registrirane dejavnosti in odgovornost v pravnem prometu.

67. člen ustave naj bi bil kršen, ker da prenos kmetijskih in gozdnih zemljišč na državo ne zagotavlja njene gospodarske in socialne funkcije oziroma jo zagotavlja vsaj v manjšem obsegu. Njen 69. člen naj bi bil kršen, ker da je po njem poseg v lastninsko pravico na nepremičninah mogoč le v javno korist proti nadomestilu v naravi ali proti odškodnini. Ustava ne pozna nacionalizacije. Po 71. členu ustave zakon določa zaradi smotrnega izkoriščanja posebne pogoje za uporabo zemljišč, zakon določa tudi posebno varstvo kmetijskih zemljišč. Zato po mnenju pobudnika ni sprejemljivo, da lastnino oziroma upravičenja, ki so imela kot družbena lastnina po vsebini vse elemente lastninske pravice, država odvzema oziroma nacionalizira.

Po mnenju pobudnika so pravice, ki jih imajo gozdna gospodarstva kot pravne osebe, zanje pridobljene pravice, poseg vanje pa je kršitev 155. člena ustave. S takšnim posegom naj bi se povsem porušila pravna varnost – varnost v pravnem prometu, kar naj bi bilo v nasprotju z 2. členom ustave, ki določa, da je Slovenija pravna država.

Pobudnik tudi meni, da se z izvajanjem napadenih določb delavcem v gozdnih gospodarstvih ogroža njihova socialna varnost, kar da je v nasprotju s 50. členom ustave.

17. Splošno združenje gozdarstva Slovenije je vložilo pobudo v imenu sedmih članic (Soško gozdno gospodarstvo Tolmin, Gozdno gospodarstvo Ljubljana, Gozdno gospodarstvo Postojna, Gozdno gospodarstvo Novo mesto, Gozdno gospodarstvo Kočevje, Gozdno gospodarstvo Nazarje, Gozdno gospodarstvo Maribor). Pobuda je enaka kot zgoraj navedena pobuda Gozdnega gospodarstva Ljubljana.

18. Izvršni svet Skupščine občine Koper in Izvršni svet Skupščine občine Izola predlagata razveljavitev 14. člena ZSKZ, ker naj bi bil v nasprotju s 142. členom v povezavi s 146. členom ustave. Izvršna sveta navajata, da gre za zemljišča, ki jih je občina kot naslednica občinske kmetijske zemljiške skupnosti pridobila na odplačen način ali neposredno na podlagi v času pridobitve veljavnih predpisov. Med temi načini navajata zlasti:

- pridobitev iz naslova presežka nad kmetijskim zemljiškim maksimumom (za zemljišča, ki so prešla na občino na tak način kot posledica dedovanja, je morala občina plačati odškodnino po predpisih o razlastitvi – 23. člen zakona o kmetijskih zemljiščih, Uradni list SRS, št. 1/79),
- pridobitev z odkupom zasebnih kmetijskih zemljišč in gozdov na podlagi uveljavljanja predkupne pravice (24. in 25. člen zakona o kmetijskih zemljiščih),
- pridobitev na podlagi izročilnih pogodb zaradi domrtnega preživljanja,
- pridobitev na podlagi prehoda zapuščine brez dediča v družbeno lastnino (9. člen zakona o dedovanju, Uradni list SRS, št. 15/76).

Vsa tako pridobljena zemljišča so se na podlagi 60. člena zakona o kmetijskih zemljiščih prenašala na kmetijske organizacije ali pa so se dajala v dolgoročni zakup. Posledica tega pa je po predlagateljevem mnenju ta, da se občinska zemljišča s 14. členom ZSKZ v nasprotju z ustavo prenašajo v lastnino države.

19. Skupščina Občine Tržič v svojem predlogu za oceno ustavnosti izpodbija četrti odstavek 14. člena ZSKZ. Na njegovi podlagi naj bi postala last Republike tista kmetijska zemljišča, ki so bila 6. 4. 1941 v lasti občine. Zaradi tega naj bi bila izpodbijana določba v nasprotju z 2. členom ustave, po katerem je Slovenija pravna država, saj da krši načelo

pravne varnosti. Poleg tega naj bi posegala tudi v pridobljene pravice občine in s tem kršila 155. člen ustave.

Predlagateljica izpodbija tudi drugi odstavek 74. člena ZZad, po katerem postanejo kmetijska zemljišča in gozdovi, ki so jih obstoječe zadruge in drugi subjekti iz prvega odstavka istega člena pridobili na neodplačen način, last Republike Slovenije in se prenesejo v Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije. Trdi, da določba krši ustavno načelo pravičnosti, ko omenjenih nepremičnin ne prenese v last občine, kolikor so jih subjekti iz prvega odstavka 74. člena neodplačno prejeli od občine, ta pa je bila njihova lastnica še pred vojno ali jih je bila pridobila odplačno, tudi če s plačilom odškodnine.

20. Lovska družina Ruše v svoji pobudi izpodbija prvi odstavek 14. člena ZSKZ, ker naj bi spravljal v neenak položaj lovske družine, ki so na odplačen način pridobile kmetijska zemljišča. Pobudnica je namreč leta 1976 s koprogradnjno pogodbo pridobila pravico uporabe na določenih kmetijskih zemljiščih. Izpodbijana določba pa pušča odplačno pridobljena zemljišča samo temeljnimi organizacijam kooperantov.

21. Sklad stavbnih zemljišč Občine Kočevje v svoji pobudi izpodbija tretji odstavek 14. člena ZSKZ v delu, ki določa, da se za kmetijska zemljišča štejejo tudi zemljišča, za katera ni veljavnega prostorskega izvedbenega načrta oziroma ni bil izvršen odkup oziroma prenos v Sklad stavbnih zemljišč. S tem naj bi po mnenju pobudnika izpodbijana določba jemala Skladu stavbnih zemljišč stavbna zemljišča in s tem sredstva občanov, ki so bila v ta zemljišča preko sklada vložena. Z vidika pobudnika je to zlasti problematično v primeru Kočevske Reke, ki je bila zaprt območje, in zato zanjo sploh ni bilo mogoče izdelati prostorskih aktov. Poleg tega na tem območju ni bil možen prenos stavbnih zemljišč v občinski sklad stavbnih zemljišč in tudi ni bilo možno izdajati lokacijskih dovoljenj. S tem pa naj bi bili občani Kočevja v neenakopravnem položaju z občani drugih občin, s čimer da je kršen 14. člen ustave. Po mnenju pobudnika bi bilo potrebno upoštevati 1. člen zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84), po katerem se štejejo za stavbna zemljišča tista, ki so s srednjeročnim planom namenjena za graditev, ter tista, ki so pozidana z objekti, za katere je oziroma bo izdano predpisano dovoljenje za gradnjo.

22. Svoje stališče glede izpodbijanih členov ZSKZ je Državni zbor pojasnil v odgovoru z dne 4. 1. 1994, ki mu je priložil tudi mnenje vlade z dne 21. 9. 1993. Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo je svoje stališče posredovalo z dopisom dne 29. 7. 1993 in navedlo, da je usklajeno tudi z Ministrstvom za ekonomske odnose in razvoj.

23. Državni zbor v svojem odgovoru navaja, da je bila sprejetjem ustavnega amandmaja XCIX (Uradni list RS, št. 7/91) dana ustavna podlaga za preobrazbo družbene lastnine v javno in druge oblike lastnine (tretja točka amandmaja). Poudarja, da je družbena lastnina temeljila na nelastninskem konceptu in da so iz nje glede na to izvirale le posamezna z zakonom določena upravičenja, ki po mnenju Državnega zbora ne morejo pomeniti avtomatično pravnega naslova za pridobitev klasične lastninske pravice kot povsem drugega pravnega instituta. Glede na to po njegovem mnenju ni mogoče sprejeti trditve, da gre v spornih primerih za razlastitev ali prisilni prenos pravice uporabe.

V nadaljevanju odgovora Državni zbor navaja, da so lokalne skupnosti po ustavnem zakonu za izvedbo ustavnih amandmajev IX do LXXXIX k prejšnji ustavi postale le začasni upravljalci tistih zemljišč, katerih upravljanje je v skladu z njim prešlo nanje z ukinitvijo kmetijskih zemljiških skupnosti. Ker bodo po transformaciji današnjih občin v lokalne skupnosti le-te izgubile državne atribute, po mnenju Državnega zbora ni razlogov, da bi bile v okviru lastninske

reformo obravnavane drugače kot ostali pravni subjekti. Specifično ureditev v povezavi z njimi pa določa ZSKZ, upoštevanje zgodovinske okoliščine (četrti odstavek 14. člena).

Napadene določbe ZSKZ naj tudi ne bi imele učinka za nazaj, razen v delu, ki se nanaša na sredstva, pridobljena z upravljanjem in razpolaganjem z zemljišči in gozdovi v času od 1. 1. 1993 do njegove uveljavitve, kar pa naj bi bilo po mnenju Državnega zbora potrebno, ker se je zakon oblikoval in sprejemal od julija 1991, zaradi česar so bile možnosti za vnaprejšnje izigranje njegovih določb velike. Vendar se po navedbah Državnega zbora s tem ni poseglo v pridobljene pravice, saj pravica do upravljanja in razpolaganja s premoženjem v družbeni lastnini ni enaka lastninski pravici, ki se šele vzpostavlja in to tudi z ZSKZ. Prav tako naj tudi ne bi šlo za pridobljeno pravico razpolaganja s finančnimi sredstvi, ki so jih družbene pravne osebe pridobile z upravljanjem in razpolaganjem z družbenimi zemljišči. Tudi zanja se namreč z zakonom določa lastnik. Tudi v primerih, ko so bila kmetijska zemljišča dodeljena v brezplačno uporabo s pravnomočno odločbo državnega organa v skladu s tedaj veljavnimi predpisi, naj s spodbijanimi določbami ne bi bil kršen 158. člen ustave, saj ta določa, da je tako pridobljeno pravico mogoče odpraviti, razveljaviti ali spremeniti z zakonom.

Glede na navedeno Državni zbor meni, da spodbijane določbe ZSKZ niso v neskladju z ustavo.

24. Vlada je svoje mnenje, ki je priloženo odgovoru Državnega zbora, v celoti povzela po mnenju Ministrstva za kmetijstvo in gozdarstvo. V njem navaja razloge, ki jih je v svojem odgovoru povzel Državni zbor, in zaradi katerih naj izpodbijane določbe ZSKZ ne bi bile v nasprotju z ustavo. Podrobneje pa navaja razloge, ki so vodili k zakonodajnim rešitvam, ki so predmet ocene ustavnosti. Med temi razlogi so najpomembnejši:

- preprečitev drobljenja površin kmetijskih zemljišč in gozdov ter zagotovitev ustreznega varstva ter gospodarjenja z njimi, zlasti tudi izboljševanja in ohranjanja njihove kvalitete, kar zahteva ustrezna vlaganja;

- preprečevanje izigravanja zakonodaje, ki ureja varstvo, promet in gospodarjenje s kmetijskimi zemljišči (npr. s prostorskimi plani občin, v katerih so med stavbna zemljišča uvrščene velike površine kmetijskih zemljišč – v nekaterih po več 1000 ha, čeprav so v zadnjih 1000 letih pozidali le okoli 500 ha) in s tem tudi zaračunavanje večje cene za taka zemljišča, ki so komunalno neopremljena in so bolj ali manj v intenzivni kmetijski proizvodnji;

- enako obravnavanje kmetijskih zemljišč, ki so jih dobile organizacije najprej v brezplačno uporabo (potem ko so bila poprej podržavljena), po sprejetju zakona o združenem delu pa so na njih pridobila pravico upravljanja in razpolaganja, in zemljišč, ki so jih podjetja kupila s sredstvi, pridobljenimi z obdelovanjem prvih; teh sredstev naj namreč ne bi bilo mogoče opredeljevati kot družbeni kapital, zato delijo tudi z njimi kupljena kmetijska zemljišča usodo tistih, ki so bila dana v brezplačno uporabo;

- občine so dobile kmetijska zemljišča včasno upravljanje po ukinitvi kmetijskih zemljiških skupnosti (12. člen ustavnega zakona za izvedbo ustavnih amandmajev IX do LXXXIX), in sicer do ustrezne ureditve v zakonih; ker zakon, ki bi uredil to področje, ni bil sprejet, so občine do sprejetja ZSKZ časno opravljale naloge kmetijskih zemljiških skupnosti;

- s kmetijskimi zemljišči pa tudi z gozdovi so upravljale in z njimi gospodarile organizacije, ki niso bile kmetijske oziroma gozdnogospodarske organizacije, in bi jih zato že po prejšnjih predpisih morale prenesti na sklade kmetijskih zemljišč (vključno s kmetijskimi zemljišči, ki jih niso obdelovale same) oziroma na gozdnogospodarske organizacije;

- Republika Slovenija je iz proračuna zagotavljala sredstva kmetijskim organizacijam in kmetijskim zemljiškim skupnostim (kasneje pa občinam kot njihovim začasnim pravnim naslednicam) denar za odkupe kmetijskih zemljišč v 100-odstotni višini kupnine, ki jo je ugotovil cenilec, ter slednjim odstopila tudi nekatere vire financiranja.

Vlada poudarja, da lahko podjetja, če to delajo sama kot dober gospodar, še naprej obdelujejo kmetijska zemljišča oziroma opravljajo dela v gozdovih, ki so jih do uveljavitve spodbijanih določb ZSKZ in zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (5. člen) upravljala oziroma so z njimi razpolagala. Pri tem se kupnina za taka zemljišča, če so jih podjetja kupila, pobota z zakupnino oziroma odškodnino za koncesijo. Zaradi vzpostavitve državne lastnine torej podjetja niso izgubila pravice do nadaljnje obdelave zemljišč. Vlada navaja, da so problemi predvsem pri tistih organizacijah in občinah, kjer je bilo najbolj neurejeno stanje, slabše gospodarjenje z zemljišči in predvsem raba, upravljanje in razpolaganje z zemljišči v nasprotju z veljavno zakonodajo.

D) Relevantne odločitve ustavnega sodišča

25. Ustavno sodišče je z odločbo U-I-77/93 z dne 6. 7. 1995 odločilo o ustavnosti 5. člena ZLPP. V tej odločbi je bilo že obrazloženo stališče ustavnega sodišča glede položaja družbene lastnine in družbenih pravnih oseb, ki so z njo upravljale, ter glede obsega ustavnega varstva pravnih interesov, položajev ali pravic teh pravnih oseb na podlagi veljavne ustave. Žato v obravnavani zadevi teh stališč ne ponavlja, ampak se nanje v celoti sklicuje oziroma navezuje.

26. Ustavno sodišče je z odločbo št. U-I-83/92 z dne 23. 6. 1993 ugotovilo, da določba 74. člena zakona o zadrugah ni v neskladju z ustavo, ko so jo izpodbijali subjekti iz prvega odstavka 74. člena ZZad (zadruga), češ da se sklicuje na zakone, ki jih še ni, kar da je v nasprotju s 1. členom ustave; ustavno sodišče je ugotovilo, da je v času njegovega odločanja o zadevi potrebna zakonodaja že obstajala. Ista določba je bila torej v zadevi št. U-I-83/92 izpodbijana s stališča pravnih interesov subjektov, ki jim je odvzela premoženje, medtem ko jo v obravnavani zadevi izpodbija subjekt, ki meni, da bi moralo to premoženje preiti nanj.

Z isto odločbo je ustavno sodišče ugotovilo, da določba 72. člena ZZad⁶ ni v neskladju z ustavo, in sicer z naslednjo bistveno utemeljitvijo: "Zakonodajalec je ob upoštevanju geneze nastanka temeljnih organizacij in delovnih skupnosti v sestavi zadrug, posebnega značaja lastninskih razmerij nad njihovim premoženjem in s tem zvezane posebnosti v njihovem statusu in na podlagi pooblastila za preoblikovanje družbene lastnine v druge oblike lastnine, določenega v 99. amandmaju k prejšnji ustavi, smel z zakonom neposredno določiti načine preoblikovanja navedenih temeljnih organizacij in delovnih skupnosti."

27. V zadevi U-I-161/93 je ustavno sodišče obravnavalo pobudo več delavcev gozdnogospodarskih podjetij, ki so izpodbijali 82. člen zakona o gozdovih. S sklepom z dne 31. 3. 1994 pobude ni sprejelo, ker pobudniki niso izkazali pravnega interesa. Po oceni ustavnega sodišča izpodbijana zakonska določba, ki spreminja status pravne osebe, nima neposrednega vpliva na pravice, interese in pravne koristi pobudnikov kot delavcev teh pravnih oseb (gozdnogospodarskih organizacij).

E) Prvi, drugi in peti odstavek 14. člena ZSKZ

28. Izpodbijani 14. člen ZSKZ omogoča lastninjenje tistih kmetijskih zemljišč, gozdov in kmetij v družbeni lastnini, ki niso zajeti z določbami 5. člena ZLPP in drugega

odstavka 74. člena ZZad, hkrati pa določa tudi kriterije za razdelitev med državno lastnino, ki se prenaša na sklad, in občinsko lastnino, ki se prenese v premoženje občine.

29. ZSKZ je v 14. členu določil za lastnika kmetijskih zemljišč in gozdov državo oziroma občine. Pri tem je dotodanjim upravljalcem celo ohranil pravico upravljanja in pravico uporabe (17. člen ZSKZ) ter jim priznal enako "ceno" kmetijskega zemljišča in gozda, kot jo je določal 248. (206.) člen zakona o združenem delu, to je – "višino vrednosti vlaganj v to zemljišče oziroma v ta gozd", saj se zakupno razmerje vzpostavi ali koncesijo zanj podeli najmanj za čas, "ki ustreza amortizacijski dobi vlaganj v zemljišča oziroma trajne nasade". Poleg tega se ob plačilu zakupnine ali odškodnine za podeljeno koncesijo upošteva kupnina za odplačno pridobljeno zemljišče tako, da se do poravnave te kupnine zakupnina ali odškodnina pobota. To pomeni, da izpodbijane določbe sedanjih uporabnikov družbenih sredstev ne spravljajo v tak položaj, da bi bil to vzrok za prenehanje njihove dejavnosti oziroma likvidacijo pravne osebe.

Res je, da ZSKZ (enako kot ZLPP) ohranja pravico uporabe in upravljanja na kmetijskih zemljiščih in gozdovih le v obsegu, v katerem jih sedanjí upravljalec obdeluje oziroma izkorišča sam in za njih skrbi kot dober gospodar, vendar tako določbo narekuje tudi dolžnost države, ki posredno izhaja iz ustave (npr. 71. člen), da zagotovi smotno izkoriščanje zemljišč. Gre torej za ukrepe zakonodajalca, ki imajo podlago v namenu zagotoviti smotno izkoriščanje kmetijskih in gozdnih zemljišč. V obravnavani zadevi namreč ne gre za zakonske določbe, ki bi na splošno omejevale oziroma izključevale lastninsko pravico na kmetijskih zemljiščih, saj se na njihovi podlagi lastnina šele konstituira. Pri opredeljevanju lastnine na stvareh pa je zakonodajalec dolžan upoštevati lastnost stvari in njen namen.

30. Ni mogoče govoriti o kršitvi ustavnega načela enakosti pred zakonom, če zakon za del družbene lastnine, za katero je vseskozi veljal drugačen pravni režim, kot je veljal glede ostalih delov družbene lastnine, določi drugačen način lastninskega preoblikovanja. Pri tem po stališču ustavnega sodišča, sprejetega že v zadevi U-I-95/91, načelo enakosti zakonodajalca zavezuje toliko, da ob pripravi norm izhaja iz povprečnega obravnavanja in da se pri tem opira na pretežne primere. Na netipične primere se zakonodajalec ne more ozirati, saj oblikuje splošne in abstraktne norme. Zakonska določba, ki takih netipičnih primerov ne upošteva, ni v neskladju z ustavo.

31. Položaj gozdnogospodarskih organizacij je glede možnega lastninjenja gozdov drugačen od kmetijskih organizacij. Ustavni zakon za izvedbo ustave (historično oprt na amandma XCIX k prejšnji ustavi) pomeni ustavno podlago zakonodajalcu, da uredi preoblikovanje družbene lastnine v pravo lastnino – kar posledično pomeni tudi podlago za določitev načina in postopkov lastninskega preoblikovanja podjetij in drugih družbenih pravnih oseb kot upravljalcev družbene lastnine. Dejstvo, da lastninsko preoblikovanje ni bil enkrat dogodek, ampak gre za proces, ki še vedno poteka, pomeni, da družbenopravne osebe še vedno obstajajo (ob še vedno obstoječi družbeni lastnini) z vsemi upravičenji kot upravljalci te družbene lastnine. Z uveljavitvijo nove ustave obstoječe družbene pravne osebe sicer niso avtomatično postale nosilci vseh ustavnih pravic, npr. pravice do zasebne lastnine po 33. členu ustave, kljub temu pa uživa njihov pravni položaj določeno ustavnopravno varstvo – npr. glede pravice do nadaljnega obstoja na podlagi 74. člena ustave.

32. To ustavnopravno varstvo pa ne preprečuje zakonodajalcu, da v okviru lastninskega preoblikovanja z zakonom predpiše obvezno statusno preoblikovanje tistih družbenih pravnih oseb, ki v novi ustavi ureditvi lastnine in tržnega

gospodarstva ne bi mogle več obstajati v taki statusni obliki in s takimi upravičenji kot v prejšnjem družbenoekonomskem sistemu. Ustavno sodišče je že v zadevi št. U-I-77/93 utemeljilo (glej zlasti obrazložitev v točki 58 odločbe z dne 6. 7. 1995), zakaj takšna rešitev ne bi bila v nasprotju z ustavo – ob pogoju seveda, da predvideni ukrepi ne posegajo prekomerno oziroma nesorazmerno z ustavno dopustnim ciljem v ustavno varovane položaje družbenih pravnih oseb.

33. Gozdnogospodarske organizacije so bile po zakonu o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93) preoblikovane tako, da od uveljavitve zakona o gozdovih nadaljujejo delo kot izvajalska gozdarska podjetja v skladu z 82. členom tega zakona. Ta podjetja sklenejo z vlado pogodbo o razdružitvi sredstev in obveznosti do virov sredstev (premoženje) ter delavcev. Po 83. členu zakona o gozdovih se na podlagi pogodbe v last Republike Slovenije preneseta premoženje gozdnogospodarskih organizacij, namenjeno opravljanju dejavnosti, ki jih na podlagi tega zakona opravlja Zavod za gozdove, in premoženje lovskih gospodarskih organizacij združenega dela v sestavi gozdnogospodarskih delovnih organizacij. S 84. členom pa so določena merila glede razdružitve sredstev kakor tudi delavcev ter obveznosti do virov sredstev. Prav tako zakon ureja vprašanje presežnih delavcev ter njihovih pravic po razdružitvi.

34. Iz navedenih razlogov je ustavno sodišče pri tehtanju javnih koristi, ki jih je želel doseči zakonodajalec, ter upravičenj pravnih subjektov na podlagi ustavno zagotovljene svobode gospodarske pobude presodilo, da je bil zakonodajalec poseg v razumnem razmerju do njegovih ciljev in da torej ustrezni ukrepi, določeni s 14. členom ZSKZ, ne nasprotujejo 74. členu ustave.

Iz razlogov, navedenih že v obrazložitvi odločbe U-I-77/93, družbenim pravnim osebam, ki so imele v uporabi gozdove in zemljišča v družbeni lastnini, ni mogoče priznati upravičenj, ki bi izhajala iz pravice do zasebne lastnine. Zato 14. člen ZSKZ oziroma z njim predpisani ukrepi niso v neskladju s 33. členom ustave, niti se predlagatelj oziroma pobudniki pri izpodbijanju tega člena ne morejo uspešno sklicevati na določbe 67. in 69. člena ustave.

35. Poleg posebnosti glede družbenolastninskih upravičenj, ki so veljala za zemljišča in še posebej za gozdove in ki zmanjšujejo trdnost ustavno varovanega položaja iz naslova uporabe zemljišč in gozdov v družbeni lastnini, je sodišče pri ugotavljanju sorazmernosti posega upoštevalo tudi to, da je poseg omiljen z določbo petega odstavka 14. člena ZSKZ. Ta določa, da so Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije oziroma občine pravni nasledniki upravljalcev kmetijskih zemljišč, kmetij in gozdov v družbeni lastnini v delu, ki se nanaša na kmetijska zemljišča, kmetije in gozdove, ki so bili preneseni nanje. Navedeno določbo je treba razlagati tako, da Sklad odgovarja tudi za vse obveznosti, nastale v zvezi s kmetijskimi zemljišči, kmetijami in gozdovi, ki so bile nanj prenesene po 14. členu ZSKZ (enako kot velja za zemljišča, prenesena po 5. členu ZLPP). Takšna ureditev, ki jo pozna pri prevzemih premoženjske celote tudi zakon o obligacijskih razmerjih (452. člen), v veliki meri zmanjšuje težo posega, ki ga predstavlja izpodbijana zakonska ureditev.

36. Predvsem pa poseg ni v neskladju z načelom sorazmernosti, če se določba prvega odstavka 17. člena ZSKZ razume in razlaga tako, kot je določeno v 3. točki izreka te odločbe. Ustavno sodišče je sprejelo (podobno kot v primeru določb drugega in tretjega odstavka 5. člena ZLPP) ustavnokonformno interpretacijo te določbe zato, ker je slednja formulirana tako, da bi jo bilo samo po sebi možno razumeti tudi tako, da prizadetim podjetjem – pod pogojem dobrega gospodarjenja v lastni režiji – jamči opravljanje dejavnosti kot izvajalskim gozdarskim podjetjem pri izkoriščanju goz-

dov (če ne bodo vrnjeni denacionalizacijskim upravičencem) le "do podelitve koncesije ali sklenitve zakupne oziroma druge ustrezne pogodbe v skladu z zakonom", kar pa naj bi se (namreč koncesijsko ali pogodbeno razmerje) lahko sklenilo pod enakimi pogoji s takim podjetjem ali pa tudi s komerkoli drugim. Taka vsebina te določbe bi bila ustavno sprejemljiva le v primeru, če položaj prizadetih podjetij ne bi užival nika-kršnega ustavnopravnega varstva. Ker ni tako, je ustavno sodišče spoznalo za skladno z ustavo samo tako razlago te določbe, ki pod pogoji, ki so v njej navedeni, prizadetim podjetjem zagotavlja vzpostavitev koncesijskega ali pogodbenega razmerja in jim na ta način omogoča nadaljnje gospodarjenje s temi zemljišči – seveda v skladu z zakonsko ureditvijo, ki jo na podlagi 71. člena ustave sprejema zakonodajalec.

37. Ob taki razlagi te določbe je ZSKZ torej s 17. členom ohranil gozdnogospodarskim podjetjem pravico nadaljnjega upravljanja in uporabe ter nato vzpostavitev koncesijskega oziroma pogodbenega razmerja za opravljanje izvajalskih del v državnih gozdovih najmanj za čas, ki ustreza amortizacijski dobi vlaganj v zemljišča oziroma trajne nasade.

Poleg tega se ob plačilu zakupnine ali odškodnine za podeljeno koncesijo upošteva kupnina za odplačno pridobljeno zemljišče tako, da se do poravnave te kupnine zakupnina ali odškodnina pobota. To pomeni, da izpodbijane določbe sicer povečujejo stroške poslovanja, da pa tistih uporabnikov družbenih sredstev, ki so sposobni poslovati v pogojih tržnega gospodarstva, ne spravljajo v položaj, ki bi bil vzrok za prenehanje oziroma likvidacijo pravne osebe.

38. Ureditev ZSKZ in zakona o gozdovih na ta način zagotavlja in varuje zatečeno osnovno socialno varnost delavcev, zaposlenih v podjetjih pobudnikov oziroma predlagateljev, ter ta podjetja varuje tudi glede pravice nadaljnje uporabe zemljišč. Omenjena zakona sta pravico dela z bivšo družbeno lastnino, sedaj državno lastnino, ohranila na način, ki omogoča, da položaj tistih, ki želijo nadaljevati s svojo dejavnostjo kot dobri gospodarji, ne bo bistveno prizadet.

39. Ob tem pa je bila potrebna še ugotovitev v 4. točki izreka te odločbe, da ZSKZ ni v skladu z ustavo, kolikor ne ureja časa trajanja prehodnega obdobja do vzpostavitve pogodbenega ali koncesijskega razmerja ter načina reševanja sporov v zvezi s tem. Ker država lahko zakupnino oziroma odškodnino za koncesijo zaračunava šele od vzpostavitve takega razmerja naprej, bi bila podjetja seveda lahko zainteresirana za to, da prehodno obdobje do vzpostavitve takih razmerij traja čim dlje. Zakon o denacionalizaciji in stanovanjski zakon sta podobna vprašanja uredila drugače: z določbo, da ustrezno razmerje nastane že po samem zakonu in da njegovo vsebino, če ni pogodbe, določi sodišče v nepravdnem postopku. Ker take določbe v ZSKZ ni (enako kot je ni v ZLPP), bo moral zakonodajalec naknadno (v postavljenem roku) urediti vprašanje, kako naj se omenjeno prehodno obdobje, ki ga je vzpostavil 17. člen ZSKZ, konča, kadar med prizadetimi podjetji in skladom oziroma občino ni ali ne bo prišlo do vzpostavitve pogodbenega ali koncesijskega razmerja, in kako naj se rešujejo morebitni spori v zvezi s tem.

40. Določba 14. člena ZSKZ v tistem delu, kjer določa, da postanejo kmetijska zemljišča in gozdovi last Republike Slovenije oziroma občin, pomeni torej poseg v določene ustavnopravno varovane položaje subjektov, ki so uporabljali kmetijska zemljišča in gozdove kot sredstva v družbeni lastnini. Vendar je ta poseg primeren in potreben za doseg legitimnih ciljev zakonodajalca in za zavarovanje javnih koristi in zato tudi skladen z ustavo.

41. Podoben položaj je bil tudi v primerih, ko je kmetijska zemljiška skupnost na podlagi ZKZ ali drugih predpisov

pridobivala kmetijska zemljišča in gozdove v družbeno lastnino.

Po ZKZ je bila nosilec kmetijske politike v občini kmetijska zemljiška skupnost (v nadaljevanju: KZS) kot samoupravna skupnost kmetijskih, živilskih in gozdnogospodarskih organizacij združenega dela, lovskih organizacij, krajevnih skupnosti in občin ter tistih samoupravnih organizacij in skupnosti, ki so bile zaradi svoje dejavnosti neposredno zainteresirane za rabo zemljišč v kmetijske namene ter za njihovo varstvo (5. in 6. člen ZKZ). KZS je imela lastne, z zakonom določene vire financiranja, sofinancirale pa so jo tudi kmetijske, gozdnogospodarske in živilske organizacije združenega dela (7. člen ZKZ). KZS je z zemljišči razpolagala (jih pridobivala, neodplačno prenašala, prodajala ali dajala v zakup) preko kmetijskega zemljiškega sklada v občini. Tudi v primerih, ko se je za zemljišča, ki so se prenašala v sklad na podlagi odločb občinskih upravnih organov, plačevala odškodnina (npr. odškodnina za kmetijsko zemljišče, ki je prešlo v družbeno lastnino kot presežek zemljiškega maksimuma, do katerega je prišlo zaradi dedovanja), jo je plačala KZS (peti odstavek 24. člena ZKZ).

42. KZS torej ni bila občinski organ, temveč vrsta samoupravne interesne skupnosti z lastnim sistemom upravljanja, planiranja in financiranja. Zato tudi ni mogla delati v imenu in za račun občine, temveč kot samostojna pravna oseba v interesu svojih članic po samoupravnih splošnih aktih, ki so jih zaradi uresničevanja svojih interesov te sprejele.

43. KZS so bile ukinjene s sprejetjem amandmajev IX do LXXXIX k ustavi SRS iz leta 1974. V ustavnem zakonu za njihovo izvedbo (Uradni list SRS, št. 32/89) je bilo določeno, da z dnem njegove uveljavitve prenehajo veljati določbe, ki določajo obveznost ustanovitve samoupravnih interesnih skupnosti in kmetijskih zemljiških skupnosti, ter določbe o planiranju v vseh zakonih, ki jih našteva, med njimi tudi v ZKZ (11. člen, točka 23.).

Navedeni ustavni zakon je v četrtem odstavku 12. člena med drugim določal, da se s l. 1. 1990, začasno, do uveljavitve z ustavo usklajene zakonske ureditve, prenese opravljanje nalog kmetijskih zemljiških skupnosti na ravni občin na občinske izvršne svete. Delovne skupnosti KZS so s tem dnem prešle v sestavo ustreznih republiških in občinskih upravnih organov, ki so s tem prevzeli tudi kadre, sredstva za delo in financiranje teh delovnih skupnosti. Na tej podlagi torej še ni bila določena niti občinska lastnina niti lastnina republike nad kmetijskimi zemljišči in gozdovi v družbeni lastnini. Ustavni zakon je namreč določal samo prevzem sredstev za delo in financiranje delovnih skupnosti KZS, ki pa zemljišč ne obsegajo.

44. Prav tako tudi ni mogoče trditi, da gre pri varovanju in zagotavljanju smotrnega izkoriščanja kmetijskih zemljišč in gozdov za zadevo, ki bi zadevala samo prebivalce občine – torej za lokalno zadevo.

45. Kot drugo pa se z vidika morebitne kršitve prepovedi poseganja v pridobljene pravice zastavlja vprašanje, ali izpodbijane določbe 14. člena ZSKZ posegajo v pravice, ki niso bile pridobljene na podlagi pravice dela z družbenimi sredstvi, temveč na podlagi odločb, ki so postale pravnomočne, ali pa na podlagi odplačnih pravnih poslov.

46. Samo dejstvo, da so pravne osebe, bodisi podjetja ali občine, s pravnomočnimi odločbami pridobile kmetijska ali gozdna zemljišča, še ne pomeni, da ta zemljišča uživajo drugačen lastninski ali upravljalški oziroma razpolagalni status. Ta zemljišča so bila znotraj družbene lastnine izenačena z drugimi zemljišči. Sama dodelitev je lahko bila brezplačna ali odplačna. Pri brezplačni dodelitvi ni najti nobenih razlogov, ki bi terjali drugačen tretma teh zemljišč od drugih

zemljišč v procesu preoblikovanja družbene lastnine. Pri odplačnih dodelitvah na podlagi odločb pa se zastavlja vprašanje, ali gre za pridobljene pravice. V upravni teoriji se poudarja, da pravnomočnost upravnih aktov ne štiti prepovedi ponovnega odločanja o že odločeni stvari, pač pa pridobljene pravice, v katere z novimi upravnimi akti ni dovoljeno posegati. Pa tudi zakonodajalec naj zaradi pravne varnosti vanje praviloma ne bi posegal. Seveda pa zakonodajalec lahko poseže v že pravnomočna upravná razmerja, kadar javni interes to terja. Prenos zemljišč od prejšnjega nosilca pravice uporabe na državo kot lastnika je lahko tak upravičen interes, s katerim država v procesu preoblikovanja družbene lastnine zasleduje določeno agrarno politiko. Za izpodbijanje ustavnosti preoblikovanja prejšnjega nelastninskega sistema v lastninskega ni najti opore. Po načelu pridobljenih pravic bi se kvečjemu lahko pridobila pravica, kakršna je bila pridobljena, toraj pravica uporabe in upravljanja z zemljišči, ne pa lastninska pravica. Pravice uporabe pa ZSKZ ne odvzema, saj v 17. členu določa, da prenos kmetijskih zemljišč, kmetij in gozdov ne vpliva na pravice upravljalcev, da nadaljujejo z uporabo in upravljanjem kmetijskih zemljišč in gozdov, če jih obdelujejo kot dober gospodar do podelitve koncesije ali sklenitve zakupne pogodbe v skladu z zakonom. Dejstvo, da ZSKZ v 17. členu določa, da se zakupno razmerje vzpostavi oziroma koncesija podeli najmanj za čas, ki ustreza amortizacijski dobi vlaganj v zemljišča oziroma trajne nasade, pa kaže na to, da je zakonodajalec v celoti zavaroval pridobljene pravice in da se vanje sploh ne posega. Ob tem je potrebno opozoriti, da ni pravno dopustno presojati pravni položaj družbene lastnine po novi ustavi, ki je ne pozna, pač pa po predpisih o njenem preoblikovanju.

47. Tudi dejstvo, da so nekatera podjetja pridobila zemljišča odplačno, še ne spreminja narave družbene lastnine. Zakon tudi za te primere ne določa ustavno nedopustnega poseganja, saj zagotavlja kompenzacijo vložnih sredstev, torej tudi kupnine, z vzpostavitvijo zakupnega razmerja za čas, ki ustreza amortizacijski dobi vlaganj v zemljišča. Po 17. členu ZSKZ sklad določi amortizacijsko dobo vlaganj v zemljišča in trajne nasade in merila za računanje kupnine v zakupnino.

48. Status lovskih družin je urejal in še ureja zakon o varstvu, gojitvi in lovu divjadi ter o upravljanju lovišč (Uradni list SRS, št. 25/76 in 29/86 – v nadaljevanju: ZVGLD). Lovska družina je lovska organizacija, ki med drugim upravlja lovišča in se ukvarja tudi z drugimi, z lovstvom povezanimi rekreativnimi dejavnostmi (57. člen ZVGLD). Lovska družina je pravna oseba (61. člen ZVGLD) in upravlja z loviščem, ki ga ustanovi občina ali vlada oziroma drug pooblaščen organ (22. člen ZVGLD). Lovske družine so družbene organizacije, za njihovo poslovanje pa se uporabljajo predpisi o društvih (57. člen ZVGLD). V tretjem odstavku 57. člena ZVGLD je posebej določeno, da: "lovske družine ... lahko pridobivajo sredstva oziroma določene pravice na sredstvih ter ta sredstva kot družbena uporabljajo za uresničevanje svojih ciljev in razpolagajo z njimi v skladu z zakonom in svojim statutom". V 29. členu ZVGLD pa je določeno, da lahko "lovska organizacija ... kupi ali vzame v zakup kmetijsko zemljišče po predpisih, po katerih kupujejo oziroma jemljejo taka zemljišča v zakup kmetijske organizacije...".

49. Položaj t. i. družbenih organizacij glede sredstev je temeljil na 60. členu ustave SFRJ iz leta 1974 in 75. členu ustave SRS iz leta 1974, ki sta enako določala, da z zakonom določene družbene organizacije lahko pridobivajo sredstva oziroma določene pravice na sredstvih ter ta sredstva kot družbena uporabljajo za uresničevanje svojih ciljev in razpolagajo z njimi v skladu s svojim statutom in zakonom. Te organizacije so lahko pod pogoji, ki jih je določal zakon,

organizirale gospodarsko in drugo dejavnost v skladu s svojimi cilji in so za uresničevanje teh ciljev lahko bile udeležene pri dohodku, doseženem s tako dejavnostjo.

50. Iz navedenega izhaja, da je lovska družina upravljalna in uporabljala za potrebe svoje dejavnosti kmetijska zemljišča v družbeni lastnini. Na njih ni imela lastninske pravice. ZSKZ je ta zemljišča poddržal enako kot vsa družbena kmetijska zemljišča ne glede na to, s katerimi sredstvi (iz kakšnih virov) so bila kupljena oziroma ne glede na to, na kakšen način so bila pridobljena. Ker je bil položaj lovskih družin glede upravičenj na družbenem kmetijskem zemljišču enak oziroma podoben položaju kmetijskih organizacij, ki so upravljale in uporabljale družbeno kmetijsko zemljišče, tudi za lovske družine veljajo določbe 17. člena ZSKZ: pravica do nadaljnje uporabe in upravljanja kmetijskih zemljišč do izdaje pravnomočne odločbe o denacionalizaciji oziroma do podelitve koncesije ali sklenitve zakupne pogodbe v skladu z zakonom. Prav tako za lovske družine veljajo tudi določbe o najmanjšem trajanju koncesije ali zakupa in določbe o pobotanju zakupnin oziroma odškodnin s kupnino za odplačno pridobljena zemljišča.

51. Zakonodajalec pa bo moral v ustreznem zakonu (npr. v zakonu o lovstvu ali v zakonu o društvih) urediti vprašanje lastninjenja drugega premičnega in nepremičnega premoženja lovskih družin. Gre za lastninjenje družbenih sredstev, ki so jih lovske družine uporabljale za uresničevanje svojih ciljev, ne pa tudi za spremembo lastnika premoženja oziroma sredstev lovskih družin, ki so bila že po dosedanjih predpisih njihova last.

F) Tretji odstavek 14. člena ZSKZ

52. Izpodbijani 14. člen ZSKZ v tretjem odstavku določa, da se za kmetijska zemljišča in gozdove po 74. členu ZZad, po 5. členu ZLPP in po 14. členu ZSKZ štejejo tudi nezazidana stavbna zemljišča, za katera ni veljavnega prostorskega izvedbenega načrta oziroma ni izvršen odkup oziroma prenos v sklad stavbnih zemljišč. Po ZSZ je nezazidano stavbno zemljišče tisto zemljišče, na katerem ni zgrajen noben objekt ali pa je na njem zgrajen začasni ali pomožni objekt, kakor tudi zemljišče, na katerem še ni zgrajen objekt do tretje gradbene faze, in zemljišče, ki presega površino funkcionalnega zemljišča (tretji odstavek 2. člena).

53. Po ZUN se območja občine, za katera ni predvidena izdelava prostorskih izvedbenih načrtov, ter območja, za katera je predvidena izdelava prostorskih izvedbenih načrtov, pa ti načrti še ne bodo sprejeti v tekočem planskem obdobju, urejajo s prostorskimi ureditvenimi pogoji (prvi odstavek 25. člena ZUN). Prostorski ureditveni pogoji se pripravijo za posamezno prostorsko in funkcionalno zaokroženo območje izven ureditvenih območij naselij, za ureditveno območje naselja ali za posamezno funkcionalno zaokroženo območje v naselju (drugi odstavek 25. člena ZUN).

54. Ustavno sodišče je ugotovilo, da je ureditev, po kateri se za kmetijska zemljišča in gozdove po 74. členu ZZad, po 5. členu ZLPP in po 14. členu ZSKZ štejejo vsa nezazidana stavbna zemljišča, za katera ni veljavnega prostorskega izvedbenega načrta oziroma ni izvršen odkup oziroma prenos v sklad stavbnih zemljišč, neustavna. S tem je namreč država prenesla v svojo oziroma v občinsko last tudi nezazidana stavbna zemljišča znotraj ureditvenih območij naselij in znotraj posameznih funkcionalno zaokroženih območij v naseljih, ki se po ZUN urejajo s prostorskimi ureditvenimi pogoji. Med temi zemljišči in med tistimi, ki se urejajo s prostorskimi izvedbenimi načrti, ni nobene razlike glede njihovega pravnega položaja in glede njihove preobrazbe nazaj v kmetijska zemljišča. Pri odpravljanju ugotov-

ljene neskladnosti z ustavo pa naj zakonodajalec presodi, ali in v kolikšni meri naj se poleg teh zemljišč za stavbna zemljišča štejejo tudi nezazidana stavbna zemljišča izven ureditvenih območij naselij, za katera obstajajo veljavni prostorski ureditveni pogoji.

55. ZSKZ kot kriterij jemlje samo eno od vrst prostorskih izvedbenih aktov, čeprav iz obeh v končni posledici za posameznika ali pravno osebo lahko nastanejo iste pravice ali obveznosti, to je dovoljenje za gradnjo objekta. Po ZUN so namreč prostorski izvedbeni akti prostorski ureditveni pogoji in prostorski izvedbeni načrti (21. člen). Tudi s prostorskimi ureditvenimi pogoji, enako kot s prostorskimi izvedbenimi načrti, se lahko načrtuje gradnja novih objektov in določajo pogoji za njihovo graditev ali prenovo (25. in 26. člen ZUN). Edina razlika, ki jo glede posledic enih in drugih predvideva zakon za investitorja, je, da se lokacijsko dovoljenje v primeru, ko je izdelan prostorski izvedbeni načrt, izda neposredno na njegovi podlagi, v primeru, ko so sprejeti le prostorski ureditveni pogoji, pa se pred izdajo lokacijskega dovoljenja na njihovi podlagi izdela še lokacijska dokumentacija (54. in 55. člen ZUN). Glede na navedene določbe ni videti utemeljenega razloga za to, da izpodbijana določba tretjega odstavka 14. člena ustvarja različen položaj glede nezazidanih stavbnih zemljišč in s tem njihovih uporabnikov in občin, ki so ta zemljišča pridobile preko skladov stavbnih zemljišč. V nekaterih primerih kot npr. v primeru prenove starih mestnih jeder ali strnjeno zazidanih območij naselij sta namreč prenova in sanacija, vključno z dopolnilno gradnjo, praviloma potekala na podlagi prostorskih ureditvenih pogojev.

56. Na teh stavbnih zemljiščih torej država ne more predvidevati selektivnih namenov, zato je njihovo različno obravnavanje po tem zakonu neupravičeno in v nasprotju z načeli pravne države. Cilj, ki ga zakon zasleduje, ni utemeljen na razlikah glede teh stavbnih zemljišč, ker jih, kot je navedeno, ni, zato se pokaže zakonodajni cilj zunaj opravičenega razlikovanja in s tem razumnega razmerja do družbene vrednosti cilja.

G) Četrti odstavek 14. člena ZSKZ in drugi odstavek 74. člena ZZad

57. Izpodbijana je bila tudi določba četrtega odstavka 14. člena ZSKZ, ki določa, da lastnina občine postanejo tista kmetijska zemljišča, kmetije in gozdovi, ki ležijo na območju občine in so bili 6. aprila 1941 v lasti občine, saj po mnenju nekaterih pobudnikov posega v premoženje občin glede zemljišč, ki so jih pridobile po navedenem datumu. Hkrati s to je izpodbijana tudi določba drugega odstavka 74. člena ZZad iz enakih razlogov in z očitkom, da krši načelo pravičnosti.

58. ZSKZ v četrtem odstavku 14. člena kot kriterij za razmejitev med državno in občinsko lastnino na kmetijskih zemljiščih in gozdovih določa datum 6. 4. 1941 in prepušča občinam samo tista kmetijska zemljišča in gozdove, ki so bila na ta dan v lasti občine. Izbira ustreznih kriterijev sodi po oceni ustavnega sodišča v polje proste presoje zakonodajalca. V konkretnem primeru se je izbira za poddržavljenje večine kmetijskih zemljišč in gozdov v zakonodajnem postopku utemeljevala z uspešnejšim oziroma učinkovitejšim izvajanjem postopkov denacionalizacije, po končanju katerih naj bi se z zakonom določila še dodatna kmetijska zemljišča in gozdovi, ki bodo prešla v last lokalnih skupnosti (22. člen ZSKZ).

59. Zemljišča in gozdovi v družbeni lastnini niso nekaj, kar bi ob preoblikovanju lastnine pripadalo občinam, vsekakor ne v takim smislu, da bi se zakonodajalec pregrešil zoper načelo pravičnosti, ko ni odločil, da postanejo njihova last:

med občinami leta 1994 in občinami iz leta 1941 ni take identitete, da bi bilo treba prvim dati ali vrniti tisto, do česar bi bile morda upravičene druge; v času po vojni so lahko občine odplačno pridobivale zemljišča in gozdove le s sredstvi v družbeni lastnini; ko so jih pridobile, so bili tudi ta zemljišča in gozdovi družbena lastnina, občina je na njih imela le pravico upravljanja. Glede na navedeno je izbrani kriterij za razdelitev med državno in občinsko lastnino stvarno utemeljen in skladen s ciljem oziroma namenom izpodbijanih zakonskih določb.

H) 13. in 16. člen ZSKZ

60. Predlagatelji in pobudniki ne utemeljujejo posebej, v čem naj bi bile določbe 13. in 16. člena ZSKZ v neskladju z ustavo in s katerimi njenimi določbami. Določbe 13. člena nalagajo skladu, da vzpostavi in vodi potrebne evidence o kmetijskih zemljiščih, kmetijah in gozdovih v lasti Republike Slovenije, kar ne more biti ustavnopravno sporno. Ob ugotovitvi, da je 14. člen ZSKZ skladen z ustavo, tudi ni najti razlogov za poseg v določbe 16. člena ZSKZ.

I)

61. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. in 48. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambreč, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo: glede prvega odstavka 14. člena s petimi glasovi proti štirim (proti so glasovali sodniki Krivic, Šinkovec, Ude in Zupančič); glede drugega odstavka 14. člena s šestimi glasovi proti trem (proti so glasovali sodniki Šinkovec, Ude in Zupančič); glede četrtega odstavka 14. člena s petimi glasovi proti štirim (proti so glasovali sodniki Krivic, Šinkovec, Ude in Zupančič); glede petega odstavka 14. člena z osmimi glasovi proti enemu (proti je glasoval sodnik Šinkovec) in glede 2., 3., 4., 5. in 6. točke izreka soglasno. Ločena mnenja so dali sodniki: Krivic, Šinkovec in Ude.

Št. U-I-78/93

Ljubljana, dne 18. oktobra 1995.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

¹ 7. člen ustavnega zakona: "Ustavno sodišče deluje po tej ustavi, glede vprašanij postopka pred ustavnim sodiščem..., ki z ustavo niso urejena, pa do sprejema zakona o ustavnem sodišču smiselno uporablja dosedanje ustavne in zakonske določbe."

Drugi odstavek 411. člena ustave iz leta 1974: "Postopek pred ustavnim sodiščem začnejo s predlogom:..."

7. podjetje ali druga organizacija, ..., če je prizadeta njena pravica, ki je določena v ustavi ali v zakonu."

11. člen zakona o postopku pred ustavnim sodiščem: "Postopek pred ustavnim sodiščem se začne:

– z vložitvijo predloga ... organizacije..., ki jih kot predlagatelje postopka določa ustava."

² 81. člen ZUstS: "Postopki, začeti do uveljavitve tega zakona, se nadaljujejo po določbah tega zakona, s tem da predlagatelji po prejšnjih predpisih obdržijo položaj predlagatelja."

³ Drugi odstavek 24. člena ZUstS: "Pravni interes za vložitev pobude je podan, če predpis ali splošni akt za izvrševanje javnih pooblastil, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma pravni položaj."

⁴ Drugi odstavek 35. člena ZUstS: "Predsednik ustavnega sodišča lahko razpiše javno obravnavo na lastno pobudo ali na predlog udeležencev v postopku. Predsednik ustavnega sodišča mora razpisati javno obravnavo na predlog treh sodnikov."

⁵ Prvi odstavek 36. člena ZUstS: "Na javno obravnavo ustavno sodišče povabi udeležence v postopku, predstavnike oziroma zastopnike in pooblaščenca udeležencev v postopku in druge osebe, za katere meni, da je potrebna njihova udeležba na javni obravnavi."

⁶ 72. člen ZZ se glasi:

"Temeljne organizacije in delovne skupnosti v sestavi zadruga ali delovne organizacije kooperantov z dnem uveljavitve tega zakona postanejo organizacijske enote zadruga ali delovne organizacije kooperantov s pooblastili v pravnem prometu, ki so vpisane v sodni register; ta pooblastila izvršujejo v imenu in za račun zadruga ali delovne organizacije kooperantov."

3097.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo Stanislava Strajnarja iz Ljubljane in Jožeta Obreze iz Cerknice, ki ju zastopa Stanislav Mauri, odvetnik v Ljubljani, na seji dne 3. 11. 1995

u g o t o v i l o

1. Določbi drugega odstavka 62. člena in tretje alineje drugega odstavka 49. člena zakona o uresničevanju javnega interesa na področju kulture (Uradni list RS, št. 75/94) nista v neskladju z ustavo.

2. Določbe 16. člena, tretje alineje 2. člena in 4. člena uredbe o pogojih za vpis v razvid samostojnih ustvarjalcev na področju kulture in o vodenju tega razvida (Uradni list RS, št. 23/95) niso v neskladju z ustavo in zakonom.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnika sta predlagala oceno ustavnosti in zakonitosti v izreku navedenih določb zakona o uresničevanju javnega interesa na področju kulture (v nadaljevanju: ZUJIPK) in uredbe o pogojih za vpis v razvid samostojnih ustvarjalcev na področju kulture in o vodenju tega razvida (v nadaljevanju: UrPVR). Pobudnika utemeljujeta svojo pobudo z navedbami, da morajo samostojni kulturni delavci, ki so bili na podlagi zakona o samostojnih kulturnih delavcih (Uradni list SRS, št. 9/82, v nadaljevanju: ZSKD) na dan uveljavitve ZUJIPK (17. 12. 1994) vpisani v razvid samostojnih kulturnih delavcev po določbi izpodbijanega drugega odstavka 62. člena ZUJIPK v roku treh mesecev od izdaje podzakonskega akta iz tretjega odstavka 49. člena ZUJIPK (UrPVR je pričela veljati 29. 4. 1995, torej do 29. 7. 1995) predložiti Ministrstvu za kulturo ponovno prijavo za vpis v razvid z dokazili o izpolnjevanju pogojev za vpis. Če tega ne storijo ali če bi ministrstvo ugotovilo, da ne izpolnjujejo pogojev za vpis, bi te kulturne delavce izbrisalo iz razvida samostojnih ustvarjalcev. Pobudnika opozarjata, da po tem zakonskem določilo zapovedana aktivnost in sankcije zadanejo le tiste samostojne kulturne delavce, ki nimajo pravice do plačila prispevkov za socialno zavarovanje iz državnega proračuna. Pobudnika zato menita, da izpodbijani določili ZUJIPK in UrPVR nista v skladu z ustavnim načelom enakosti pred zakonom (14. člen ustave). Tisti samostojni kulturni delavci, ki naj bi ponovno morali vložiti prijavo za vpis v (novi) razvid, naj bi bili neenakopravni nasproti onim, ki jim to ni potrebno zgolj zato, ker jim prispevke za socialno zavarovanje plačuje državni proračun. Pri tem pobudnika ne menita, da naj bi vsi ponovno vlagali prijavo za vpis, temveč naj to ne bi bilo potrebno storiti nikomur od tistih, ki so bili na dan 17. 12. 1994 (dan uveljavitve ZUJIPK) že vpisani v (stari) razvid na podlagi pravnomočnih odločb upravnega

organa. Te pravnomočne upravne odločbe naj bi z novo ureditvijo postale nične, kar vse naj bi bilo v nasprotju s splošnim pravilom čimmanjšega poseganja v že pridobljene individualne pravice in osebna statusna stanja. Ker izpodbijani predpis tudi določa, da Ministrstvo za kulturo lahko ugotovi, da posamezniki ne izpolnjujejo na novo oblikovanih pogojev za vpis v razvid in slednje izbrišejo iz razvida, bodo le-ti ostali brez svojega "delovnega mesta" oziroma zaposlitve, s tem pa naj bi bila kršena tudi ustavna pravica do svobode dela in proste izbire zaposlitve (49. člen ustave). Pobudnika sicer priznavata, da so pogoji za vpis v razvid skoraj identični tako v novem 49. členu ZUJIPK kot v starem 4. členu ZSKD, bistvena razlika pa naj bi bila le v tretji allinei drugega odstavka 49. člena ZUJIPK, ki pravi, da se posameznik lahko vpiše v razvid, če pomeni njegovo delo "pomemben prispevek k slovenski kulturi" (kar naj bi bilo tudi v nasprotju z 49. členom ustave). Tudi izpodbijani 4. člen UrPVR naj ne bi vseboval dejavnosti "izvršni producent filmske dejavnosti, videoproducent", za katero imata že precej let veljavni odločbi. Pobudnika opozarjata tudi na širši problem nezaposlenosti teh državljanov, ki bi v primeru izbrisa iz razvida pristali med iskalci redne zaposlitve. Pobudnika tudi menita, da bi novi pogoj za vpis v razvid (da delo pomeni "pomemben prispevek k slovenski kulturi") lahko veljal le za vnaprej in kvečjemu za tiste, ki jim država namenja kakršnakoli sredstva. Pobudnika v vlogi z dne 20. 10. 1995 navajata, da sta medtem sicer v roku oddala prijavo za vpis v razvid samostojnih ustvarjalcev, vendar pa podarjata tokrat izrecno sklicujoč se na 155. člen ustave, da izpodbijane določbe posegajo v njune pridobljene pravice, ker jima je bil status samostojnega kulturnega delavca dodeljen s pravnomočnima odločbama.

2. Pravni interes je izkazan za pobudnika Stanislava Strajnarja s priloženo odločbo SRS Republiškega komiteja za kulturo št. 650-192/88 mb z dne 29. 12. 1988 ter za Jožeta Obrezo s priloženo določbo SRS Republiškega komiteja za kulturo št. 619- 316/89 mb z dne 20. 7. 1989, na podlagi katerih sta bila pobudnika vpisana v razvid samostojnih kulturnih delavcev. Pravni interes je dokazan tudi z priloženima kopijama dopisov Ministrstva za kulturo št.: 619-237/95 z dne 14. 9. 1995, s katerim je bil pobudnik Strajnar pozvan, da dopolni svojo vlogo za vpis v razvid samostojnih ustvarjalcev na področju kulture z natančnejšim opisom dejavnosti v smislu 4. člena UrPVR in št.: 619-316/89 z dne 15. 9. 1995, s katerim je bil pobudnik Obreza seznanjen z negativnim strokovnim mnenjem glede izpolnjevanja pogoja tretje alineje 2. člena in kriterijev 4. člena UrPVR za možnostjo, da pred izdajo odločbe v roku 30 dni svojo vlogo dopolni z dodatno dokumentacijo. V izreku navedene izpodbijane določbe tako očitno neposredno posegajo v njun pravni položaj.

3. Pobuda je bila v postopku preizkusa poslana vladi in Državnemu zboru, pri čemer je odgovorila in podala svoje mnenje o celotni vloženi pobudi le vlada. Le-ta pojasnjuje razloge za uveljavitev statusa "samostojnega kulturnega ustvarjalca na področju kulture" in za opustitev statusa "samostojnega kulturnega delavca". Pri tem razlaga, da je bil status samostojnega kulturnega delavca uzakonjen leta 1982 z ZSKD, ko je bila zasebna pobuda z ustavo in zakoni še omejena in je tako edino kulturna zakonodaja na področju intelektualnih poklicev dopuščala samostojno zasebno delo. Pri tem je v praksi Ministrstvo za kulturo, da bi zagotovilo čim več intelektualnim poklicem "streho nad glavo", v razvid vpisovalo tudi poklice, ki so segali na druga področja (npr. učitelje glasbe, plesa ipd., projektante, znanstvene in tehnične prevajalce ipd.), po drugi strani pa razširjalo tudi pojem ustvarjanja kulturnih vrednot tako, da so dobili svoj

delovni status tudi organizatorji filma, tajnice režije, kaskaderji ipd. Ob takem pristopu je razvid obsegal 3000 vpisanih; status samostojnih kulturnih delavcev je tako v odnosu do kulturne politike in z njo povezanih ugodnosti (nižji davki, dostop do programskih sredstev za kulturo ipd.) izgubil želeno funkcijo, tak razvid pa je bil predmet nezadovoljstva tudi samih umetnikov. Ker je bila s spremembo sistema zasebna pobuda sproščena (vse te dejavnosti je mogoče registrirati v statusu podjetnika posameznika), s tem pa naj bi tako širok razvid samostojnih kulturnih delavcev opravil svojo zgodovinsko vlogo, sta Ministrstvo za kulturo in vlada ugotovila, da je potrebno razvid samostojnih kulturnih delavcev in dotedanjo prakso vrniti v prvotno zamišljene zakonske okvire. Poleg tega so menili, da je napočil čas, da se poiščejo take nove rešitve, da bi se lahko pričela voditi nova aktivna politika do samostojnih umetnikov, s katero se jim omogočijo ugodnejši pogoji za njihovo umetniško delo, ki ga želi država v javnem interesu podpirati. Taka odločitev pa seveda pomeni selekcijo, ki se odraža v pogoju, da mora ustvarjalčevo delo predstavljati pomemben prispevek k slovenski kulturi. Z novim razvidom samostojnih ustvarjalcev na področju kulture naj bi s pomočjo stroke identificirali ustvarjalce, ki pomembno prispevajo k slovenski kulturi, in nato predlagali, da se jim zagotovijo ugodnejši pogoji za njihovo ustvarjalno delo. Vsi tisti, ki pogojev za tak status ne bodo izpolnjevali, pa se lahko registrirajo kot podjetniki posamezniki. Vlada zato meni, da ni mogoče govoriti, da bi bila s tem kršena pravica do svobode dela in proste izbire zaposlitve ali odvzeto "delovno mesto", kot trdita vlagatelj.

4. Vlada odgovarja glede očitane neenakosti med tistimi samostojnimi kulturnimi delavci, ki so ob uveljavitvi zakona imeli pravico do prispevka za socialno zavarovanje iz državnega proračuna in so avtomatično vpisani v novi razvid samostojnih ustvarjalcev na področju kulture ter ostalimi, ki morajo dokazovati, da izpolnjujejo pogoje, da bodo ostali vpisani v novi razvid. Razlog za tako razlikovanje naj bi bil v tem, da so bili posebni pogoj iz 4. člena uredbe o pogojih za pridobitev pravice deleža sredstev za plačilo prispevkov za socialno zavarovanje samostojnega kulturnega delavca iz državnega proračuna (Uradni list RS, št. 46/93 in 61/93, v nadaljevanju: UrPPP) primerljivi s pogojem iz 4. člena napadene uredbe (UrPVR). Vlada kot uredbodajalec je izhajala iz dejstva, da so kulturni delavci, ki so bili upravičeni do plačila prispevkov za socialno zavarovanje iz proračuna, že doslej morali dokumentirano dokazovati pomembnost svojega delovanja za slovensko kulturo, tako da so se s tem izenačili z zahtevami, ki jih novi zakon postavlja kot pogoj za vpis v razvid kulturnih ustvarjalcev. Zato bi bilo ponovno preverjanje upravičenosti za vpis v razvid glede teh samostojnih kulturnih delavcev nepotrebno in nesmiselno. Na ta način se pravzaprav status in zahteve do obeh skupin kulturnih delavcev izenačijo. Zato je zatrjevanje protiučelnosti v tej smeri po oceni vlade povsem neutemeljeno. V primeru zožitve statusa kulturnih delavcev na status kulturnih ustvarjalcev naj bi šlo za preciziranje tega statusa, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem, ki takim pogojem zadoščajo. Napadena uredba je po mnenju vlade povsem v skladu s pristopom, ki ga je uveljavil zakon.

B)

5. Glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94, v nadaljevanju: ZUstS) je ustavno sodišče pobudo sprejelo in takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

6. Pobudnika izrecno ne izpodbijata UrPVR, ker naj bi ne bila v skladu z ZUJIPK, to pa tudi ne izhaja iz navedb.

Izpodbijane določbe UrPVR v glavnem povzemajo zakonske določbe, tako npr. določba člena 16 UrPVR v bistvu povzema napadeno določbo drugega odstavka 62. člena ZUJIPK, prav tako tretja alineja 2. člena UrPVR povzema napadeno zakonsko določbo tretje alineje drugega odstavka 49. člena ZUJIPK. Napadeni člen 4. UrPVR je potrebno brati v povezavi z 2. členom UrPVR, ki v prvem odstavku povzema zakonsko določilo 49. člena ZUJIPK, tako drugi odstavek 2. člena kot tudi napadeni 4. člen UrPVR v bistvu skladno z zakonskim pooblastilom iz drugega odstavka 49. člena ZUJIPK, da podrobnejše pogoje za vpis v razvid samostojnih ustvarjalcev na področju kulture in vodenje tega razvida predpiše vlada, definirata, kdaj se šteje, da je izpolnjen pogoj, da "gre za opravljanje dejavnosti ustvarjanja kulturnih vrednot iz 5. člena ZUJIPK" in kdaj pomeni ustvarjalno delo "pomemben prispevek k slovenski kulturi". Zato se je potrebno strinjati z oceno vlade, da so napadena uredba oziroma njene posebej omenjene določbe v skladu s pristopom, ki ga uveljavlja zakon. Ni torej mogoče oceniti, da bi bila napadena uredba oziroma njene izpodbijane določbe nezakonite oziroma v neskladju z ZUJIPK.

7. Pobudnika izrecno zatrjuje, da so izpodbijane določbe ZUJIPK in UrPVR v nasprotju z 14. členom ustave (načelo enakosti), z 49. členom ustave (svoboda dela) in s 155. členom ustave (prepoved retroaktivnosti), iz navedb pa izhaja, da bi bil lahko kršen tudi 2. člen ustave (načelo pravne države).

8. Ustavno načelo enakosti pred zakonom (14. člen ustave) naj bi bilo torej kršeno z določbami drugega odstavka 62. člena ZUJIPK ter 16. člena UrPVR, ker naj bi bili tisti kulturni delavci (oziroma po novem ustvarjalci), ki morajo ponovno vložiti prijavo za vpis v razvid ter dokazovati, da izpolnjujejo pogoje, neenakopravni nasproti tistim, ki jim to ni potrebno zgolj zato, ker slednjim plačuje prispevke za socialno zavarovanje državni proračun. Določba 4. člena prej veljavne UrPPP, ki je določala minimalni obseg dela za posamezne kulturne delavce, da bi se le-ti lahko kvalificirali za pridobitev pravice do sredstev za plačilo prispevkov za socialno zavarovanje iz državnega proračuna, kot tudi določba 5. člena UrPPP, da morajo dela iz 4. člena te uredbe pomeniti kakovosten prispevek k slovenski kulturi, sta primerljivi s pogoji iz 4. člena napadene UrPVR. Tisti kulturni delavci, ki so po prejšnji ureditvi bili upravičeni do plačila prispevkov za socialno zavarovanje iz proračuna, so morali torej med drugim dokazovati tudi obseg in kvaliteto svojega dela (4. in 5. člen UrPPP), kar je primerljivo s sedanjimi zahtevami za vpis v razvid po ZUJIPK in po UrPVR. Zakonodajalec in uredbodajalec sta postavila za vpis v razvid nov pogoj, "da ustvarjalno delo pomeni pomemben prispevek k slovenski kulturi", pri dokazovanju tega pogoja pa je pri v razvid že vpisanih samostojnih kulturnih delavcih (ki z novo ureditvijo ob izpolnitvi pogojev postanejo samostojni kulturni ustvarjalci) upošteval, da so tisti kulturni delavci, ki so kvalificirani za plačilo prispevkov iz državnega proračuna, ta pogoj vsebinsko že do sedaj izpolnjevali in dokazovali skladno s posebnimi pogoji 4. člena in skladno s 5. členom prej veljavne UrPPP. Obe skupini kulturnih delavcev sta bili torej v objektivno različnih, neenakih dejanskih položajih in jih zato lahko zakonodajalec in uredbodajalec neenako obravnava, ne da bi s tem kršila 14. člen ustave. Načelo enakosti pred zakonom pomeni predvsem zahtevo po nearbitrarni uporabi prava do pravnih subjektov, zavezuje pa tudi zakonodajalca k zagotavljanju enakosti subjektov pri zakonodajnem normiranju. Načelo enakosti tako ne preprečuje zakonodajalca, da bi različna razmerja urejal različno, ampak ga obvezuje, da mora enaka razmerja urejati enako ter različna različno. Pri tem mora v okviru namena zakona oziroma njegove posa-

mezne norme izbrati ustrezna sredstva, sorazmerna objektivno ugotovljeni neenakosti med posameznimi subjekti. V danem primeru po oceni ustavnega sodišča ustavno načelo enakosti ni bilo kršeno.

9. Ustava v 155. členu varuje na podlagi zakona pridobljene pravice tako, da vanje praviloma ni mogoče posegati z učinkom za nazaj. V primeru napadenih ZUJIPK in UrPVR ne gre za retroaktivnost, ker je ZUJIPK stopil v veljavo petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS, št. 75 z dne 2. 12. 1994, UrPVR pa dan po objavi v Uradnem listu RS, št. 23 z dne 28. 4. 1995.

10. Iz odgovora vlade izhaja, da je imel ZUJIPK deloma namen prilagoditi pravno ureditev spremenjeni družbenopolitični in ekonomski situaciji. Tako je bila tedaj zasebna pobuda z ustavo in zakoni še omejena in je tako edino kulturna zakonodaja na področju intelektualnih poklicev dopuščala samostojno zasebno delo. Ministrstvo za kulturo je tako s široko razlago zakonskih in podzakonskih določb in z liberalnim pristopom glede pogojev za pridobitev tega statusa skušalo omogočiti čimveč intelektualnim poklicem možnost samostojnega dela. Tudi ustavno sodišče ugotavlja, da so se od sprejema ZSKD leta 1982 pa do sprejema novega ZUJIPK relevantne okoliščine dejansko povsem spremenile. V novi državi Sloveniji je bila s spremembo sistema skladno z ustavno določbo svobode podjetništva (74. člen ustave) zasebna pobuda sproščena, medtem sprejeti zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 82/94, v nadaljevanju: ZGD) in podzakonski predpisi pa omogočajo vsem, ki ne bi več izpolnjevali pogojev za novi status "samostojni kulturni ustvarjalec", da naprej opravljajo svojo dejavnost v statusni obliki, ustreznih določbam ZGD (npr. kot samostojni podjetnik posameznik). Subjekti ne morejo delovati v prepričanju, da se zakonodaja ne bo spremenila. Zakonodajalec celo mora reagirati na spremembe in razvojna gibanja, odpravljati prejšnje pomanjkljivosti, slediti idejam pravne civilizacije. Drugi namen spremembe zakonske ureditve tega področja, kot sledi iz odgovora vlade, je bil ta, da bi se z novo ureditvijo lahko začela voditi aktivna kulturna politika do samostojnih umetnikov, s katero bi se jim omogočili ugodnejši pogoji za delo, to je za tisto delo, ki ga želi država v javnem interesu podpirati. Očitno je, da preobsežen razvid onemogoča takšno aktivno kulturno politiko. Ob tem je potrebno opozoriti tudi na 59. člen ustave, ki določa, da je zagotovljena svoboda znanstvenega in umetniškega ustvarjanja. Država je v okviru svojih možnosti dolžna ustvarjati pogoje za uresničitev te svoboščine. To je možno samo z ustrežno aktivno kulturno politiko, ki po pravilih stroke najprej identificira, v katerih primerih gre za znanstveno in umetniško ustvarjanje, ki ga v interesu javnosti želi podpirati, in za te primere nato skuša zagotoviti ustrezne pogoje. Tudi iz obrazložitve predloga izpodbijanega zakona (takrat še pod imenom zakon o organiziranju in financiranju na področju kulture) izhaja, da so bili temeljni cilje, tega zakona vzpostaviti take zakonske rešitve in mehanizme, po katerih bo mogoče uresničevati, med drugim, tudi vsebinske cilje in sicer uveljavitev kulturne politike kot enakovrednega dela politike ter zagotovitev javnega interesa na področju kulture, pri čemer zakon izhaja iz ustavnega načela, da je delovanje na področju kulture svobodno. Zato omejuje poseganje države le na zagotavljanje javnega interesa na tem področju in vzpostavlja predvsem mehanizme in instrumente za njegovo izvajanje. Hkrati uzakonja tudi pravila, po katerih se oblikuje in izvaja kulturna politika. Iz navedenega izhaja, da so bili cilji, ki sta jih zakonodajalec in uredbodajalec zasledovala s spremembo na tem področju, legitimni in stvarno upravičeni.

11. Vprašani, ali je z izpodbijanimi določbami ZUJIPK in UrPVR podana morebitna kršitev ustavne pravice svobode

dela (49. člen ustave) ter ustavnega načela zaupanja v pravo kot enega od načel pravne države (2. člen), se deloma prekrivata. Legitimni in stvarno upravičeni interes zakonodajalca po spremembi na tem področju kolidira z interesom prizadetih samostojnih kulturnih delavcev, da ostane na tem področju ureditev nespremenjena. Ob ugotovitvi, da ni bilo kršeno načelo enakosti, da je vpis v razvid samostojnih kulturnih ustvarjalcev za naprej pod enakimi pogoji dostopen vsem in da tudi člen 15. ustave določa v drugem odstavku, da je z zakonom mogoče predpisati način uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kadar tako določa ustava ali če je to nujno zaradi same narave posamezne pravice ali svoboščine, ustavno sodišče ocenjuje, da pobudnika in ostali prizadeti z novo zakonsko ureditvijo niso onemogočeni pri opravljanju dosedanje dejavnosti kot poklica, spremenjen je le način. Kolikor ne izpolnjujejo novih zakonskih pogojev za vpis v razvid "samostojnih kulturnih ustvarjalcev", dosedanja dejavnost lahko opravljajo po določilih ZGD (npr. kot samostojni podjetnik posameznik). Ker je dosedanji status "samostojnega kulturnega delavca" temeljil na pravnomočni upravni odločbi, izdani na podlagi prejšnje zakonske ureditve, sedaj pa morajo prizadeti zaradi ukinitve tega statusa ter uveljavitve novega statusa "samostojnega kulturnega ustvarjalca" ponovno prositi za vpis – ob riziku, da bodo zaradi strožjih novih pogojev iz razvida brisani, se vendarle zastavlja vprašanje posega v ustavno načelo zaupanja v pravo (2. člen ustave), ob čemer pa je upoštevanje ustavno načelo sorazmernosti, ki je prav tako eno od načel pravne države (2. člen ustave), potrebno ugotoviti, ali je z izpodbijanimi določbami prišlo do nedovoljenega posega zakonodajalca in uredbodajalca v to ustavno načelo. Kot je zgoraj navedeno, je zakonodajalec s spremembo na tem področju zasledoval legitimne in stvarno upravičene cilje, ustavno sodišče pa tudi ocenjuje, da je zakonodajalec za doseg cilja izbral dopustna in primerna sredstva (namreč sprememba pogojev za vpis v razvid samostojnih ustvarjalcev za naprej s strožjim selekcioniranjem po pravilih stroke), glede na opisano stanje na tem področju (3.000 vpisanih v dosedanji razvid samostojnih kulturnih delavcev, kar je onemogočalo izvajanje aktivne kulturne politike) pa se sredstva pokažejo tudi za potrebna. Ob tako izkazanih ostalih pogojih bi bila tako lahko vprašljiva le še sorazmernost v ožjem pomenu besede. Ustavno sodišče ocenjuje, da zakonodajalec in uredbodajalec ob že povedanem tudi tega načela nista kršila. Izguba nekaterih privilegijev in ugodnosti (npr. manjši davki), ki jih je prinašal ukinjeni status "samostojnega kulturnega delavca", ob možnosti, da prizadeti opravljajo dejavnost po določilih ZGD, je sorazmerna z izkazanim legitimnim ciljem spremembe ureditve tega področja za naprej. Ustavno sodišče je upoštevalo tudi dejstvo, da je ZUJIPK, ki je stopil v veljavo dne 17. 12. 1994, v drugem odstavku 62. člena napovedal, da bo potrebno v roku treh mesecev od izdaje podzakonskega akta predložiti ministrstvu za kulturo prijavo za vpis v razvid samostojnih ustvarjalcev z vsemi dokazili o izpolnjevanju pogojev, ter opozoril na posledice, da je napadena uredba (UrPVR) stopila v veljavo 29. 4. 1995 ter je tako rok za vložitev prijave potekel 29. 7. 1995. Torej ni šlo za nenaden ukrep – na voljo je bil dan razumen rok. Z izpodbijanimi določbami tako tudi ni podana kršitev 2. člena ustave.

12. Ustavno sodišče je o predlogu za oceno ustavnosti in zakonitosti odločilo, zato predloga za izdajo začasne odredbe o zadržanju izpodbijanih določb ni obravnavalo.

C)

13. To odločbo je ustavno sodišče sprejelo na podlagi prvega odstavka 21. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambreč, mag. Matevž

Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-124/95-12

Ljubljana, dne 3. novembra 1995.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

3098.

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobude gospodarske družbe Salus, d.d., Ljubljana, ki jo zastopa Anton Marolt, odvetnik v Ljubljani, in gospodarske družbe Kemo-farmacija, veletrgovina za oskrbo zdravstva, d.d., Ljubljana, ki jo zastopa Bojan Pečenko, odvetnik v Ljubljani, na seji dne 9. 11. 1995

o d l o č i l o

1. Pobuda za oceno ustavnosti in zakonitosti uredbe o načinu oblikovanja cen zdravil za humano rabo in pomožnih zdravilnih sredstev (Uradni list RS, št. 41/95) se v delu, ki se nanaša na ukrepe določitve cen proizvajalcev medicinskega blaga v zvezi z določanjem veleprodajnih cen domačih proizvajalcev, zavrže.

2. Uredba iz 1. točke izreka, v delu, ki se nanaša na določanje deleža trgovine z zdravili na debelo v veleprodajni ceni, ni v neskladju z ustavo in zakonom.

3. V 3. členu uredbe iz prve točke izreka se v prvem odstavku razveljavi besedilo "ki je veljala na dan 20. 6. 1995", v drugem odstavku pa besedilo "na dan 20. 6. 1995".

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnika navajata, da je vlada dne 13. 7. 1995 sprejela uredbo o načinu oblikovanja cen zdravil za humano rabo in pomožnih zdravilnih sredstev (v nadaljevanju: uredbo), s katero je določila oblikovanje veleprodajnih cen za medicinsko blago in delež za pokrivanje stroškov trgovine, tako da ga je v strukturi cene (rabat) omejila z zgornjo mejo 6,55% za blago domačih proizvajalcev oziroma z zgornjo mejo prubitka k neto veleprodajni ceni (marža) za uvoženo blago. Vlada naj bi se v uredbi sklicevala na pooblastilo iz 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I – v nadaljevanju: ZC). Po tej določbi naj bi bila vlada pristojna za predpisovanje ukrepov določitve cen za posamezne pomembne proizvode in storitve oziroma zaradi preprečevanja monopolnega oblikovanja cen. Po mnenju prvega pobudnika za ukrep, predpisan z uredbo, ni bila podana nobena zakonska predpostavka, kajti proizvajalci in veletrgovci po trditvah pobudnika razpolagajo z zadostnimi zalogami medicinskega blaga, cene tega blaga naj bi bile stabilne, zadnje spremembe cen naj bi bile oktobra leta 1994 in februarja 1995. V Sloveniji naj bi se s trgovino medicinskega blaga na debelo ukvarjalo več kot 39 konkurenčnih veletrgovcev, zato po mnenju prvega pobudnika tudi za monopolno oblikovanje cen ne gre.

2. Po 4. členu zakona o trgovini (Uradni list RS, št. 18/93 – v nadaljevanju: ZT) je po navedbah prvega pobudnika predpisano, da trgovcu z akti državnih organov in organov lokalne skupnosti ni mogoče omejiti pravic do svobodnega

nastopanja na trgu, preprečevati konkurence in ga spravljati v neenak položaj, razen v primerih, določenih z zakonom. Uredba pa naj bi veletrgovcem posegla v pravico do pridobivanja dohodka. Prihodek veletrgovcev naj bi uredba omejila le na stroške, kar naj bi bilo v nasprotju s 74. členom ustave, po katerem je vsem pravnim subjektom zagotovljena pravica do svobodne gospodarske pobude. Z omejitvijo konkurence veletrgovcem medicinskega blaga so ti po prepričanju obeh pobudnikov postavljeni v neenakopraven položaj nasproti veletrgovcem, ki trgujejo z drugim blagom.

3. Na poziv ustavnega sodišča je prvi pobudnik vlogo dopolnil in v dokaz višine rabata, ki ga je imel dogovorjenega s proizvajalci, dostavil kopijo kupoprodajne pogodbe s proizvajalcem Krka p.o., Novo mesto, z dne 1. 7. 1989, z aneksi za leto 1990, za leto 1991, za leto 1992, za leto 1993, za leto 1994 in za leto 1995, nadalje pogodbe in anekse k pogodbam, sklenjene s proizvajalcem LEK p.o. iz Ljubljane za leta 1990, 1991, 1993 in 1994, kupoprodajno pogodbo s podjetjem Belupo d.o.o., Ljubljana, z aneksom za leto 1995 in pa anekse za leta 1990, 1991 in 1993 k prodajni pogodbi, sklenjeni s podjetjem Podravka F.C. Marketing. Iz vseh predloženih pogodb oziroma aneksov izhaja, da so prodajalci pobudniku priznavali 10-odstotni rabat za kritje stroškov trgovine na debelo.

4. Pobudnik Kemo-farmacija navaja, da izpodbijana uredba oblikovanje cene uvoženega blaga veže na devizne tečaje tujih valut, veljavne na dan 20. 6. 1995. S predpisanim fiksnim tečajem naj bi vlada uvoznikom določila nakupno ceno blaga tujih dobaviteljev, čeprav se zaradi drsečega tečaja slovenskega tolarja cena dejansko spreminja. Zatrjuje, da se je v obdobju od 20. 6. 1995 pa do 20. 9. 1995 "podjetniški" tečaj ameriškega dolarja povečal za 10,4%. Pri uvozu medicinskega blaga, zajetega z izpodbijano uredbo, naj uvozniki ne bi pokrivali niti enostavne reprodukcije, zato naj bi vlada hkrati s sprejemom ukrepa po 6. členu ZC morala zagotoviti nadomestilo do ravni cen, s katero bi pokrivala stroške uvoznikov do ravni enostavne reprodukcije.

5. Pobudnika imata status gospodarskih družb, dejavnost drugega pobudnika je oskrba profesionalnih porabnikov v zdravstvu, dejavnost prvega pobudnika pa je pretežno trgovina na debelo z medicinskim blagom. Izpodbijana uredba naj bi jima v nasprotju s 1. členom zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 31/93) omejila pravico do pridobivanja dobička, zato menita, da za podano pobudo izkazuje ta pravni interes.

6. Prvi pobudnik meni, da bi bili v primeru odprave Uredbe veletrgovci z medicinskim blagom od svojih kupcev upravičeni zahtevati razliko med ceno, oblikovano po izpodbijani uredbi, in ceno, veljavno do uveljavitve uredbe. Izterjava od teh kupcev pa naj bi bila, zaradi njihove razpršenosti draga, zamudna ali celo nemogoča. Težko popravljivo škodo prvi pobudnik utemeljuje še z okoliščino, da naj bi tečaj nemške marke rasel, kar naj bi mu prihodek še dodatno zniževalo, ker se pri uvoženem blagu obračunavajo devizne cene po tečaju, veljavnem na dan 20. 6. 1995. Z izvrševanjem izpodbijane uredbe naj bi torej za veletrgovce, katerih poslovni predmet je medicinsko blago, nastale težko popravljive škodljive posledice, zato predlaga, naj ustavno sodišče izpodbijano uredbo odpravi, do končne odločitve pa zadrži njeno izvajanje. Začasno zadržanje izvrševanja izpodbijane uredbe iz podobnih razlogov kot prvi predlaga tudi drugi pobudnik.

7. V zvezi s predlogom pobudnikov, da naj ustavno sodišče do končne odločitve zadrži izvrševanje izpodbijane uredbe, vlada navaja, da uredba temelji na pooblastilu, določenem v 5. členu ZC. Ukrep naj bi narekovala 39-odstotna rast stroškov zdravljenja v okviru obveznega zdravstvenega

zavarovanja v letu 1995 v Sloveniji. Z ukrepom naj bi posegla le na zdravila za humano rabo in pomožna zdravilna sredstva, ki se izdajajo na zdravniški recept oziroma naročilnico zdravnika. Ob tem naj bi se vlada zavedala, da je cena uvoženega medicinskega blaga odvisna od gibanja tečaja tujih valut, zato je v 4. členu predvidela možnost korekcije veleprodajnih cen medicinskega blaga iz uvoza. Po vladinem stališču gospodarskim subjektom ni okrnjena pravica do ustvarjanja dobička, saj naj bi z ukrepom posegla le na cene medicinskega blaga, ki se izdaja na recept in naročilnico zdravnika, hkrati pa naj bi bila omogočila spremembo cen.

Vlada meni, da je v interesu narodnega gospodarstva in makroekonomske politike pristojna omejiti raven dobička gospodarskih subjektov, ki ga ti ustvarijo na trgu, če se blago financira s sredstvi proračuna.

B)

8. Po 24. členu zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/95 – v nadaljevanju: ZUstS) lahko vsakdo da pisno pobudo za začetek postopka, če izkaže svoj pravni interes. Ta je podan, če predpis, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma v njegov pravni položaj. V skladu s citirano določbo ZUstS mora biti za izkaz pravnega interesa pobudnikova pravica ogrožena, s pričakovano meritorno odločbo ustavnega sodišča pa naj bi se njegov pravni položaj izboljšal. Pričakovana korist se mora v pobudnikovi pravni sferi neposredno izkazati.

9. Na višino prihodka trgovcev na debelo vpliva poleg obsega prometa, predvsem višina trgovske marže oziroma rabata. Dobiček gospodarske družbe ni odvisen le od njenega prihodka, ampak tudi od notranje ekonomike poslovanja in številnih organizacijskih in drugih faktorjev, ki vplivajo na zniževanje stroškov družbe. Ne glede na to omejevanje marže oziroma rabata vpliva na ekonomski položaj in na pobudnikove interese do ustvarjanja dobička, zato pobudnika za vložitev pobude za oceno ustavnosti in zakonitosti uredbe v delu, ki se nanaša na delež veleprodajne cene, namenjene za pokrivanje stroškov veletrgovine (rabat, ki ga lahko v strukturi cene trgovina na debelo dogovori s proizvajalcem), in pa v delu, ki se nanaša na veleprodajne cene medicinskega blaga, uvoženega iz drugih držav, ter v tej zvezi deleža, namenjenega pokrivanju stroškov veletrgovine (marža), izkazujeta pravni interes.

10. Pobudnika pa ne izkazujeta pravnega interesa za vložitev pobude za oceno ustavnosti in zakonitosti tistega dela uredbe, s katerim je določena raven cen zdravil za humano rabo in pomožnih sredstev, ki jih uporabljajo pravne in fizične osebe pri opravljanju zdravstvene dejavnosti in se predpisujejo na recept ter so proizvedena v Sloveniji.

11. Z ustavo zagotovljena podjetniška svoboda gospodarskih subjektov (74. člen) je omejena s socialnimi načeli, vgrajenimi v ustavo. Ustavno načelo svobodne gospodarske pobude zagotavlja gospodarskim subjektom veliko svobodo, vendar pa hkrati državi nalaga skrb za spremljanje tržne igre in dolžnost, da zagotavlja ravnovesje med ustavno zagotovljeno svobodo gospodarske pobude in socialnimi načeli. Zakonodajalcu nalaga, da oblikuje gospodarsko politiko, in ga pooblašča za sprejem ukrepov, s katerimi bo lahko zagotovil uresničitev ciljev te politike.

12. S tem namenom je zakonodajalec oblikoval in sprejel ZC. Z načelom prostega oblikovanja cen je gospodarskim subjektom prepustil svobodno določanje oziroma dogovarjanje cen, ob tem pa je predvidel možnost, da v primeru, ko bi zaradi podjetniške svobodne iniciative pri posameznih pomembnejših proizvodih in storitvah nastopile hude motnje na trgu oziroma monopolno oblikovanje cen, in v drugih prime-

rih oblikovanja skupnih cen pride do intervencije izvršilne oblasti za odpravo in preprečitev takih pojavov (5. člen ZC).

13. Ustavno sodišče je pristojno za presojo skladnosti izpodbijanega podzakonskega akta z zakonom in ustavnimi načeli, ni pa pristojno presoјati usklajenosti teh aktov z gospodarsko politiko države. Njegova pristojnost se nanaša na oceno, ali so izpolnjene zakonske predpostavke za izdajo ukrepov, uvedenih z izpodbijano uredbo, in na to, ali je vlada pri sprejemu ukrepov ravnala v skladu z zakonskim pooblastilom.

14. Na podlagi podatkov, zbranih na Ministrstvu za ekonomske odnose in razvoj, Zavodu za statistiko RS in Splošnem združenju za trgovino Gospodarske zbornice Slovenije, je ustavno sodišče ugotovilo, da so cene medicinskemu blagu v Sloveniji od osamosvojitve, ko so se začele prosto oblikovati, pa do sprejema izpodbijane uredbe bolj porasle, kot so porasle cene drugemu blagu. S porastom cen se je hkrati povečala osnova za obračun rabatov in marž trgovcev na debelo s tovrstnim blagom. Poslovni uspehi proizvajalcev zdravil za humano rabo in pomožnih zdravilnih sredstev, zlasti pa veletrgovcev s tem blagom, so postali izredno ugodni in se iz leta v leto povečujejo. Povprečne mesečne bruto plače delavcev, zaposlenih pri veletrgovcih z medicinskim blagom, so tako v obdobju od januarja 1995 pa do julija 1995 znašale 308.786 SIT (povprečne plače delavcev zaposlenih v trgovini na debelo v Sloveniji v enakem obdobju, pa le 117.921 SIT; povprečne v Sloveniji 109.267 SIT, v negospodarstvu 130.376,00 SIT, v gospodarstvu 102.423 SIT). Povprečno so se cene v maloprodaji od aprila 1994 do aprila 1995 povečale za 5,9 %, cene zdravil pa za 10,2 %. Vsi veletrgovci z zdravili so v poslovnem letu 1994 izkazali dobiček. Po podatkih Zavoda za Statistiko RS je znašala povprečna splošna maloprodajna marža v Sloveniji v obdobju od aprila 1994 pa do aprila 1995 17,9 %, maloprodajna marža v prodaji na drobno medicinskega blaga pa 15,3 %. Gibanja veleprodajnih rabatov in marž statistika ne zajema. Iz zbranih podatkov Ministrstva za ekonomske odnose in razvoj izhaja, da so v zadnjem obdobju zelo narasli stroški za zdravila Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

15. Ustavno sodišče ocenjuje, da vlada zdravila za humano rabo in pomožna zdravilna sredstva, ki se izdajajo na zdravniški recept, upravičeno šteje za pomembnejše proizvode v smislu ZC.

16. Ne glede na to, ali gre za rabat ali maržo, ki pripade veletrgovcem, je ta sestavni – kalkulativen del veleprodajne cene. Rabat in marža se v okviru veleprodajne cene praviloma določata v odstotku od določene osnove, zato je od višine odstotka rabata ali marže odvisna tudi višina veleprodajne cene. Z zmanjšanjem odstotka rabata oziroma marže se zmanjšuje veleprodajna cena.

Izredno ugodni poslovni rezultati veletrgovine z medicinskim blagom, zlasti pa dve sto odstotkov višje povprečne bruto plače delavcev, zaposlenih pri veletrgovcih z medicinskim blagom, v primerjavi s povprečnimi bruto plačami delavcev v Sloveniji (v obdobju od januarja do julija 1995) na eni strani in pa povečanje stroškov zdravljenja, ki se krijejo s prispevno stopnjo zavarovancev na drugi strani, so po oceni ustavnega sodišča kažejo na nesorazmerja, ki v skladu s predpostavkami 5. člena ZC opravičujejo vladno intervencijo. Izpodbijani ukrep, ki se nanaša na veletrgovino oziroma na določitev višine rabata in marže, je selektiven in sprejet le v obsegu, da se odpravi prekomerno povečevanje stroškov zdravljenja in da se zavarovanci kot potrošniki zdravstvenih storitev zaščitijo. Ukrep se namreč nanaša le na medicinsko blago, ki se izdaja na zdravniški recept, za vse druge vrste blaga pa ostaja režim oblikovanja cen in veletrgovinskih rabatov oziroma marž nespremenjen. Posegel je le na tretjino

rabata, ki so ga veletrgovci običajno dosegali v pogodbenih razmerjih z domačimi proizvajalci. Pri tem ukrep ne razlikuje medicinskega blaga, ki ga veletrgovci prodajajo iz svojih skladišč, od blaga, ki ga prodajajo v tranzitu in ki jim povzroča bistveno nižje stroške kot prvo. Ukrep je začasnega značaja, namenjen odpravi prekomernih stroškov zdravljenja, ki nastajajo zaradi visoke cene medicinskega blaga.

17. Vlada s sprejemom ukrepa, ki se nanaša na znižanje oziroma omejitev rabata in marže veletrgovcev, ni preseгла pooblastila, ki ji ga daje 5. člen ZC. Ustavno sodišče ne sprejema navedb pobudnika, da so veletrgovci z medicinskim blagom postavljeni v neenakopraven položaj nasproti veletrgovcem z drugim blagom. Veletrgovci, ki trgujejo z medicinskim blagom, so po oceni ustavnega sodišča že glede na naravo blaga, s katerim trgujejo, v določeni prednosti pred večino drugih trgovcev. To potrjujejo tudi njihovi izjemno ugodni poslovni rezultati in izjemno ugodna raven plač pri njih zaposlenih delavcev. V opisanem obsegu je interventni ukrep po oceni ustavnega sodišča zakonit in ni v nasprotju ne s 74. členom in ne s 14. členom ustave, kot to navajata pobudnika.

18. Po ustavi je Slovenija demokratična republika in pravna država, v kateri velja načelo delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno (1., 2. in 3. člen ustave). Upravni organi opravljajo svoje delo samostojno v okviru in na podlagi ustave in zakonov (drugi odstavek 120. člena ustave). Ustava tudi določa, da morajo biti podzakonski predpisi in drugi splošni akti v skladu z ustavo in zakoni (tretji odstavek 153. člena ustave). Načelo delitve oblasti torej veže upravne organe pri izdaji predpisov na zakonsko pooblastilo. Pravic in obveznosti pravnih subjektov upravni organi ne morejo samostojno urejati, spreminjati ali ukinjati. Zakonsko normo smejo dopolnjevati le tako, da prispevajo k udejanjenju z zakonom določenega cilja.

19. V 5. členu ZC je zakonodajalec dal vladi pooblastilo za sprejem ukrepov na področju oblikovanja cen posameznih pomembnih proizvodov in storitev, hkrati pa mu je določil pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da vlada lahko ukrepa.

20. V 3. členu izpodbijane uredbe je vlada, sklicujoč se na 5. člen ZC, predpisala ukrep, po katerem je uvoznikom medicinskega blaga predpisala, da se devizna protivrednost uvoženega medicinskega blaga kot elementa neto veleprodajne cene obračuna po tečaju tuje valute, veljavnem na dan 20. 6. 1995. To zamrznitev (fiksiranje) tečaja je vlada uvedla, ne da bi pri tem upoštevala 11. člen zakona o deviznem poslovanju (Uradni list RS, št. 1/91-I in 71/93 – v nadaljevanju: ZDP), po katerem se tečaji tujih valut oblikujejo prosto na deviznem trgu, in 27. člen istega zakona, po katerem so uvozniki blaga dolžni vrednost uvoženega blaga, določeno v tuji valuti, banki, pooblaščenim za plačila do tujine, plačati v tolarjih po tečaju, veljavnem na dan, ko so banki predložili nalog za plačilo. Z uvedbo ukrepa, po katerem se uvoznikom medicinskega blaga ne priznava dejanska cena, ki so jo dolžni v skladu z ZDP plačati za uvoženo blago, kot kalkulativni elementa neto veleprodajne cene, je po oceni ustavnega sodišča vlada preseгла pooblastilo iz 5. člena ZC. Posegla je v pravico teh uvoznikov, ki jo imajo v skladu z veljavnimi predpisi, kar pa ni v skladu z načelom zakonitosti, izvedenim iz načela delitve oblasti. Vlada v odgovoru na pobudnikove navedbe zgolj zatrjuje, da je ravnala v skladu z zakonskim pooblastilom, z ničimer pa ni dokazala, kako naj bi dejanska cena uvoženega medicinskega blaga, zaobseženega z vladnim ukrepom, vplivala na zatrjevane hude motnje na trgu. Prav tako vlada ni dokazala, kako naj bi sprejeti ukrep vplival na odpravo domnevnega stanja.

21. Vlada za ukrep, uveden s 3. členom uredbe, po katerem je uvoznikom obračunavanje devizne protivrednosti

medicinskega blaga kot kalkulativnega elementa neto veletrgovske cene omejila na tečaje tujih valut, veljavne na dan 20. 6. 1995, po oceni ustavnega sodišča ni imela zakonskega pooblastila, zato ga je ustavno sodišče razveljavilo.

22. Na podlagi gornjih ugotovitev je ustavno sodišče uredbo v delu 3. člena, ki se nanaša na zamrznitev tečajev tujih valut pri izračunavanju tolarške vrednosti medicinskega blaga iz uvoza, razveljavilo.

C)

23. To odločbo je ustavno sodišče sprejelo na podlagi 25. člena ter prvega odstavka 21. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambreč, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Izrek je sprejelo v 1. in 2. točki soglasno, v 3. točki pa s šestimi glasovi proti trem (proti so glasovali sodniki Krivic, Snoj in Šturm, ki so glasovali za odpravo).

Št. U-I-145/95

Ljubljana, dne 9. novembra 1995.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

3099.

Na podlagi 42. člena zakona o deviznem poslovanju (Uradni list RS, št. 1/91-I in 71/93), drugega odstavka 20. člena in 44. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) in drugega odstavka 12. člena zakona o poravnavanju obveznosti iz neizplačanih deviznih vlog (Uradni list RS, št. 7/93) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah sklepa o najmanjšem znesku deviz, ki ga morajo imeti pooblaščenke banke

1. V prvem odstavku 1. točke sklepa o najmanjšem znesku deviz, ki ga morajo imeti pooblaščenke banke (Uradni list RS, št. 80/94, 5/95, 11/95, 18/95, 22/95, 28/95, 37/95, 44/95, 50/95, 54/95 in 60/95) se zamenja tabela z novo tabelo, in sicer:

	mio ECU
1. Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana	385,5
2. Nova Kreditna banka Maribor d.d., Maribor	217,1
3. Abanka d.d., Ljubljana	116,7
4. Banka Creditanstalt d.d., Ljubljana	14,7
5. Hipotekarna banka d.d., Brežice	2,5
6. Bank Austria d.d., Ljubljana	94,0
7. Probanka d.d., Maribor	9,8
8. Slovenska investicijska banka d.d., Ljubljana	9,5
9. SKB banka d.d., Ljubljana	158,9
10. UBK banka d.d., Ljubljana	5,8
11. Slovenska zadružna kmetijska banka d.d., Ljubljana	9,0
12. Komercialna banka Triglav d.d., Ljubljana	5,0
13. Banka Celje d.d., Celje	71,8
14. Splošna banka Koper d.d., Koper	133,0
15. Gorenjska banka d.d., Kranj	81,7
16. Dolenjska banka d.d., Novo mesto	50,1
17. LB Banka Domžale d.d., Domžale	28,6
18. LB Banka Zasavje d.d., Trbovlje	10,8
19. LB Posavska banka d.d., Krško	6,7

	mio ECU
20. LB Splošna banka Velenje d.d., Velenje	22,1
21. LB Koroška banka d.d., Slovenj Gradec	25,2
22. LB Pomurska banka d.d., Murska Sobota	47,9
23. Banka Noricum d.d., Ljubljana	2,5
24. Ljudska banka d.d., Ljubljana	6,1
25. M banka d.d., Ljubljana	2,5
26. Banka Vipa d.d., Nova Gorica	30,1
27. Krekova banka d.d., Maribor	31,9
28. Factor banka d.d., Ljubljana	3,8
29. Banka Societe Generale d.d., Ljubljana	2,5
30. Poštna banka Slovenije d.d.	0,2
Skupaj	1.586,0

2. Spremeni se 6. točka tako, da glasi:

“Pooblaščenke banke, ki na dan uveljavitve tega sklepa ne dosegajo s tem sklepom predpisanega najmanjšega zneska deviz oziroma neto devizne pozicije, morajo predpisana zneska doseči do 6. decembra 1995.”

3. Ta sklep začne veljati 1. decembra 1995 in se od tega dne tudi uporablja.

Ljubljana, dne 21. novembra 1995.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Guverner
dr. France Arhar l. r.

3100.

Na podlagi drugega odstavka 21. člena zakona o Agenciji RS za revidiranje lastninskega preoblikovanja podjetij in Agenciji RS za plačilni promet, nadziranje in informiranje (Uradni list RS, št. 48/94, 18/95, 58/95) v zvezi z drugim odstavkom 20. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) predpisuje Svet Banke Slovenije

NA V O D I L O o načinu vnovčevanja čekov

1. člen

To navodilo ureja postopek vnovčevanja čekov, postopek in način pobotanja in poplačila terjatev in obveznosti med bankami ter pogoje in postopek zavrnitve čeka s strani trasata.

2. člen

V tem navodilu imajo uporabljeni izrazi naslednji pomen:

- trasat – tisti, ki naj plača
- trasant – tisti, ki je ček izdal
- remitent – tisti, kateremu je treba plačati
- inkasant – banka, ki je ček izplačala remitentu
- avtorizacija – postopek, v katerem banka na iniciativo remitenta preveri stanje na računu trasanta in jamči za izplačilo čeka.

3. člen

Remitenti (v nadaljevanju: remitent) dnevno predložijo prejete čeke v izplačilo poslovni banki (v nadaljevanju: inkasant), pri kateri imajo račun ali poslovni banki, s katero imajo sklenjen dogovor. Banka, ki je čeke sprejela ugotovi, koliko

čekov je trasiranih nanjo in koliko na račune drugih bank. Transakcije po čekih drugih bank so predmet medbančnega obračuna (v nadaljevanju: obračunsko mesto).

4. člen

Skupaj s čeki iz tretjega člena tega navodila, priloži remitent inkasantu tudi specifikacijo čekov z naslednjimi podatki:

1. ime remitenta
2. številka računa remitenta
3. sklicevanje na številko (remitent)
4. skupna vsota zneskov čekov
5. zaporedna številka vpisa
6. ime inkasanta
7. številka računa inkasanta
8. sklicevanje na številko (inkasant)
9. serijska številka čeka
10. znesek čeka
11. številka računa trasata
12. datum predložitve čekov in podpis pooblaščenih oseb remitenta.

Inkasant potrdi kopijo specifikacije čekov in jo vrne predlagatelju.

5. člen

Vse specifikacije, prejete določenega dne, inkasant še isti dan v skladu z veljavnim rokovnikom vključi v zbirno specifikacijo, ki je osnova za poravnavo. Iz specifikacije (zahteve) je razvidna skupna vsota zneskov čekov, ki se prenese v breme računa inkasanta in v dobro računa remitentov.

Dnevna zbirna specifikacija vsebuje: oznako posla (06), datum obremenitve, ime inkasanta, številko računa inkasanta, sklicevanje na številko inkasanta, skupni znesek obremenitve, ime remitenta, številko računa remitenta, sklicevanje na številko remitenta, vsoto specifikacije posameznega remitenta.

6. člen

Vse čeke, ki jih prejmejo v vnovčenje, banke sortirajo in ugotavljajo terjatve do posameznih bank, ter izdelajo novo zbirno specifikacijo, ki predstavlja skupni znesek terjatev do posameznih bank (in vseh bank skupaj) na osnovi izplačanih čekov, sprejetih v vnovčenje.

Inkasant pri obdelavi v vnovčenje prejetih čekov zapiše vse potrebne podatke (serijska številka čeka, šifra trasata, znesek, številka tekočega računa) tudi za dokončni obračun pri trasatu. Podatke posreduje bankam, za katere je izplačala čeke v skladu z 3. členom tega navodila, s pomočjo računalniških medijev (magnetni trak, disketa, elektronski prenos, S.W.I.F.T.). Sortirane čeke iz prvega odstavka tega člena, tako inkasanti zadržijo pri sebi in jih ustrezno arhivirajo, ter jih bankam, za katere so čeke izplačale, posredujejo samo v primeru reklamacij.

7. člen

Terjatve iz 6. člena sporočijo banke dnevno obračunskemu mestu, ki na osnovi prejetih podatkov vseh bank pobota medsebojne terjatve in obveznosti (multilateralni pobot in poravnava) in ugotovi banke neto plačnike in banke neto prejemnike ter posreduje plačilne naloge v poravnavo. Če saldo skupnega zneska vsakodnevnega poračuna ni enak 0, se sredstva črpajo iz rizičnega sklada.

Do začetka delovanja obračunskega mesta banke medsebojne obveznosti in terjatve poravnava bilateralno.

8. člen

Trasat preveri čeke, ki jih je prevzel sam, kakor tudi podatke o izplačanih čekih pri drugi banki – inkasantu.

Trasat ček zavrne zlasti, če:

1. ček ni bil predložen v skladu z zakonom o čeku

1.1. na računu trasanta ni sredstev

1.2. ček ne vsebuje vseh elementov

1.3. je bil ček zlorabljen

1.4. ček ni bil trasiran nanj

1.5. ček ni bil pravočasno predložen v vnovčenje

2. ček ni bil predložen v izplačilo v skladu s pogodbo o vodenju tekočega računa.

Hkrati trasat zahteva delno ali celotno stornacijo za izvršene odobritve (poravnava pred preverbo) remitentu. Skupaj z zahtevo po delni ali celotni stornaciji in s tem vračilu sredstev, vrne trasat remitentu tudi čeke, na osnovi katerih je bil neupravičeno poplačan. V primeru, da je ček – predmet reklamacije sprejela druga banka, trasat zahteva ček od inkasanta.

9. člen

Trasat je odgovoren za izplačilo čeka remitentu do zneska, ki je predmet dogovora bank. Če remitent naenkrat sprejme več čekov istega trasanta, nosi tveganje morebitnega neplačila ostalih čekov sam.

Trasant lahko izstavi ček, ki glasi na katerikoli višji znesek, vendar trasat odgovarja za izplačilo takšnega čeka le, če je bil predhodno opravljen postopek avtorizacije. Remitent zapiše šifro avtorizacije na hrbtno stran čeka.

Za izvajanje avtorizacije iz prejšnjega odstavka, se banke zavezujejo zagotoviti ustrezen sistem avtorizacije.

10. člen

Obračunsko mesto pošlje posameznim bankam spisek vseh izplačanih čekov pri drugih bankah in za druge banke, ki je osnova za operativno in knjigovodsko uskladitev posla.

11. člen

Banke oblikujejo obračunsko mesto, kjer se vodi poseben račun (v nadaljevanju: obračunski račun), v okviru katerega se opravlja pobot in poplačilo denarnih obveznosti, ki izhajajo iz čekovnega poslovanja.

Pri obračunskemu mestu se oblikuje rizični sklad, s katerega se po potrebi preknjižujejo sredstva na obračunski račun. Način dela z rizičnim skladom določa Poslovnik rizičnega sklada, ki ga izdelajo in sprejmejo banke in ki podrobno definira postopke v primeru neplačila.

Banke z obračunskim mestom sklenejo "Pogodbo o oblikovanju rizičnega sklada".

12. člen

Banke si za storitev v vnovčenje prevzetih čekov zaračunavajo stroške skladno z določeno enotno medbančno tarifo, za storitev stranki pa se zaračunavajo stroški v skladu z vsakokrat veljavno tarifo posamezne banke. V vsakem primeru je osnova za izračun opravljene storitve strošek transakcije.

13. člen

Združenje bank Slovenije najkasneje do 31. 3. 1996 s soglasjem Banke Slovenije sprejme dogovor o obliki obrazcev specifikacij čekov in o postopku o oblikovanju in delovanju obračunskega mesta, kot tudi vse ostale obrazce in postopke, ki so potrebni za izvajanje tega navodila.

14. člen

To navodilo začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 1996, razen določil 8. in 9. člena za čeke, ki so bili izdani pred tem datumom.

Ljubljana, dne 22. novembra 1995.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
dr. France Arhar l. r.
Guverner

3101.

Na podlagi 61. člena zakona o svobodni menjavi dela na področju vzgoje in izobraževanja (Uradni list SRS, št. 14/80 in Uradni list RS, št. 12/91-I) in 43. člena zakona o usmerjenem izobraževanju (Uradni list SRS, št. 11/80, 6/83, 25/89 in 35/89) je Strokovni svet Republike Slovenije za vzgojo in izobraževanje na 25. seji dne 9. 11. 1995 sprejel

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah sklepa o določitvi kadrovskega pogojev za učitelje in sodelavce-laborante v programih srednjih in osnovnih šol

1

Sklep o določitvi kadrovskega pogojev za učitelje in sodelavce-laborante v programih srednjih in osnovnih šol (Uradni list RS, št. 42/95 – v nadaljnjem besedilu: sklep) se v točki 3. 1 dopolni tako, da se za zadnjo vrstico prvega odstavka doda besedilo "kemije z biologijo".

2

Točka 19.1 sklepa se spremeni in dopolni tako, da se drugi odstavek glasi:

19.1.1 Predmet umetnost – likovni del lahko uči, kdor je končal program za pridobitev visokošolske izobrazbe in je pridobil katerega izmed strokovnih naslovov:

- profesor umetnostne zgodovine in ...
- diplomirani umetnostni zgodovinar (in)
- profesor likovne pedagogike
- akademski slikar
- akademski kipar
- diplomirani industrijski oblikovalec
- diplomirani oblikovalec vizualnih komunikacij.

Če učiteljev z izobrazbo iz prejšnjega odstavka ni, lahko uči predmet umetnost – likovni del tudi učitelj, ki je končal program za pridobitev visokošolske izobrazbe in si je pridobil strokovni naslov diplomirani inženir arhitekture.

19.1.2 Predmet umetnost – glasbeni del lahko uči, kdor je končal program za pridobitev visokošolske izobrazbe in si je pridobil katerega od strokovnih naslovov:

- profesor glasbe
- diplomirani muzikolog (in).

19.1.3 Predmet umetnost – filmski del lahko uči, kdor je končal program za pridobitev visokošolske izobrazbe in si je pridobil katerega od strokovnih naslovov:

- profesor umetnostne zgodovine in ...
- diplomirani umetnostni zgodovinar (in)
- diplomirani igralec
- diplomirani gledališki in radijski režiser
- diplomirani filmski in televizijski režiser
- diplomirani dramaturg

- profesor slovenščine (in)
- diplomirani slovenist (in)
- diplomirani literarni komparativist (in).

19.1.4 Predmet umetnost – gledališki del lahko uči, kdor izpolnjuje pogoje za poučevanje predmeta umetnost – filmski del.

19.1.5 Predmet umetnost – plesni del lahko uči, kdor je končal katerikoli program za pridobitev visokošolske izobrazbe in ima ustrezno poklicno znanje. Ustrezno poklicno znanje ima, kdor je končal štiriletni program srednje šole za ples in se je usposobil za poklic plesalec ali kdor je opravil izobraževanje na zavodu, specializiranem za poučevanje plesa.

Če učitelja z izobrazbo iz prejšnjega odstavka ni, lahko uči predmet umetnost – plesni del, kdor ima ustrezno poklicno znanje.

3

Točka 21.3.1 sklepa se spremeni in dopolni tako, da se glasi:

V osnovni šoli lahko uči predmet tehnična vzgoja, kdor je končal program za pridobitev visokošolske izobrazbe in je pridobil katerega izmed strokovnih naslovov:

- profesor tehnike in ...

- profesor proizvodno-tehnične vzgoje in ...

Če učiteljev z izobrazbo iz prejšnjega odstavka ni, lahko uči predmet tehnična vzgoja tudi učitelj, ki je končal program za pridobitev visokošolske izobrazbe in si je pridobil strokovni naslov diplomirani inženir strojništva ali diplomirani inženir elektrotehnike.

4

Točka 23.3 sklepa se spremeni tako, da se v drugi vrstici besedilo "profesor glasbene pedagogike" nadomesti z besedilom "profesor glasbe".

5

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. 9. 1995.

Št. 603-12/95

Ljubljana, dne 9. novembra 1995.

Predsednik
Strokovnega sveta
Republike Slovenije
za vzgojo in izobraževanje
izred. prof. dr. Veljko Troha l. r.

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

BREŽICE

3102.

Na podlagi 65. člena ter v zvezi z 49. členom zakona o lokalni samoupravi RS (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 – odločba Ustavnega sodišča RS št. U-I-13/94-65, 45/94 – odločba Ustavnega sodišča RS, št. U-I-144/94-18 in Uradni list RS, št. 57/94, 14/95 in 20/95 – odločba Ustavnega sodišča RS, št. U-I-285/94-105) in drugega odstavka 51. člena statuta Občine Brežice, je občinski svet na 11. seji dne 24. 10. 1995 sprejel

O D L O K

o organizaciji in delovnih področjih Občinske uprave občine Brežice

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se podrobneje uredi organizacija in delovna področja Občinske uprave občine Brežice (v nadaljevanju: občinska uprava).

Občinska uprava je organizirana v upravnih organih, upravni organizaciji in uradu ter v okviru pravic in dolžnosti občine, v skladu z zakoni, drugimi predpisi in statutom Občine Brežice, samostojno opravlja upravne, strokovno-tehnične, organizacijske, razvojne, svetovalne, nadzorne, izvajalske in ostale naloge na področjih za katere je ustanovljena.

2. člen

Občinska uprava izvaja kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne programe občine in izvršuje zakone, odloke in druge predpise ter splošne akte občinskega sveta in župana, izvaja razvojne smernice občinskega sveta, spremlja stanje na področjih, za katera je ustanovljena, daje pobude in predloge za reševanje problematike na teh področjih, izdaja izvršilne predpise, odloča o upravnih zadevah iz izvirne in prenesene pristojnosti občine, pripravlja osnutke predpisov in drugih splošnih aktov iz pristojnosti občinskega sveta in župana ter opravlja druga strokovna in servisna dela za občinski svet in župana.

Občinska uprava sodeluje v zadevah lokalnega pomena s krajevnimi skupnostmi, javnimi zavodi, gospodarskimi javnimi službami in drugimi organizacijami ter zagotavlja vsestransko uresničevanje pravic, potreb in interesov občanov.

Občinska uprava pri izvajanju svojih nalog in aktivnosti sodeluje s sosednjimi občinami, regijami, državnimi organi, organizacijami in institucijami, organi in predstavniki sosednjih držav in mest v drugih državah.

3. člen

Občinsko upravo vodi župan.

Za vodenje uprave lahko pooblasti župan tajnika, ki ga na njegov predlog imenuje občinski svet za mandatno dobo 4 let.

Tajnik občinske uprave je za svoje delo in izvajanje nalog občinske uprave neposredno odgovoren županu.

II. ORGANIZACIJA IN DELOVNA PODROČJA OBČINSKE UPRAVE

1. Organizacija občinske uprave

4. člen

V občinski upravi občine Brežice so ustanovljeni trije upravni organi, upravna organizacija ter urad.

5. člen

Upravni organi v občinski upravi so:

- Oddelek za splošno-pravne zadeve in družbene dejavnosti,
- Oddelek za gospodarske javne službe in gospodarske zadeve

- Oddelek za proračun in finance.

Upravna organizacija v občinski upravi je:

- Zavod za prostorsko načrtovanje in razvoj.

V sestavi občinske uprave je tudi urad župana, ki ga vodi tajnik občinske uprave.

Občinske upravne organe in organizacijo vodijo predstojniki, ki jih imenuje občinski svet na predlog župana, in sicer:

- oddelke – vodje oddelkov
- zavod – direktor zavoda.

6. člen

V upravnih organih oziroma organizaciji se lahko oblikujejo organizacijske enote, ki se natančno opredelijo v aktu o sistemizaciji.

7. člen

Sekretar občinskega sveta sklene delovno razmerje v občinski upravi in je v pravicah in obveznostih iz delovnega razmerja izenačen s predstojniki uprave Občine Brežice.

Naloge sekretarja opredeljuje statut in poslovnik občinskega sveta.

2. Delovna področja občinske uprave

8. člen

Urad župana opravlja:

- protokolarne, koordinacijske in organizacijske naloge za župana in občinski svet

- naloge v zvezi s sistemom plač zaposlenih v občinski upravi in organizacijo dela

- naloge v zvezi z upravnim nadzorom nad izvajanjem občinskih predpisov ter zakonitostjo splošnih aktov javnih zavodov, javnih podjetij in drugih organizacij, ki jih potrjuje ali daje soglasje k njim občinski svet

- strokovno-tehnična opravila potrebna za izvajanje nalog civilne zaščite ob sodelovanju predstavnikov krajevnih skupnosti

- naloge v zvezi z volitvami, referendumi in imenovanji za vso občino

- naloge v zvezi z nadzorom poslovanja porabnikov sredstev proračuna občine.

9. člen

Oddelek za splošno-pravne zadeve in družbene dejavnosti opravlja zlasti:

- vse splošno-kadrovske in pravne ter organizacijsko-tehnične naloge za občino,

- pripravo delovnih gradiv oziroma osnutkov odlokov in drugih občinskih aktov, ki jih sprejema ali predlaga v sprejemu župan oziroma občinski svet

- naloge v zvezi z upravnim nadzorom izvajanja občinskih predpisov ter zakonitostjo splošnih aktov, ki jih potrjuje ali daje mnenje k njim občinski svet

- nudenje pravne pomoči občanom, krajevnim skupnostim, podjetjem in drugim organizacijam in skupnostim pri uveljavljanju njihovih pravic in obveznosti v upravnem in drugih pravnih postopkih

- pripravlja in uresničuje akte občine, ki se nanašajo na ustanovitev in delovanje javnih zavodov na področju kulture, otroškega varstva, raziskovalne dejavnosti, socialnega skrbitva, šolstva, športa, zdravstva, ki so v pristojnosti občine

- skrbi za pospeševanje in financiranje vseh dejavnosti iz svojega delokroga ter planira in nadzoruje porabo sredstev proračuna občine za te dejavnosti

- upravlja, vzdržuje, nadzoruje in izvaja operativne naloge v zvezi z občinskim premoženjem s področja družbenih dejavnosti

- opravlja vse naloge v zvezi s podeljevanjem koncesij iz svojega delokroga

- opravlja vse upravne naloge s področja družbenih dejavnosti

- opravlja vse druge naloge in posle po nalogu župana ter posle, ki po svoji vsebini ne sodijo v delokrog drugega organa, organizacije ali urada.

10. člen

Oddelek za gospodarske javne službe in gospodarske zadeve, opravlja zlasti:

- opravila in naloge v zvezi z načrtovanjem razvoja občine

- naloge v zvezi z zagotavljanjem pogojev za razvoj gospodarstva, pospeševanjem malega gospodarstva, obrti, turizma, trgovine, podjetništva in ostalih gospodarskih dejavnosti

- naloge v zvezi z zagotavljanjem pogojev za razvoj in pospeševanje kmetijstva ter gospodarno rabo, upravljanje in razpolaganje s kmetijskimi zemljišči

- pripravlja strokovne podlage za vodenje upravnega postopka iz svojega delokroga

- pripravlja strokovne podlage in daje pobude za sprejemanje občinskih odlokov, drugih predpisov in aktov iz svojega delokroga

- izvaja operativne naloge v zvezi z razpolaganjem, upravljanjem in gospodarjenjem z občinskim premoženjem, vodenjem evidenc ter kontrolo nad izvajanjem teh nalog in obveznosti uporabnikov

- predlaga način opravljanja gospodarskih javnih služb, pripravlja njihove razvojne programe, standarde in normative ter izvaja nadzor nad delom le-teh

- pripravlja in vodi investicije, upravlja in gospodari s prometnimi, komunalnimi in ostalimi infrastrukturnimi objekti, napravami in opremo ter izvaja komunalno nadzorstvo

- planira in nadzoruje porabo sredstev proračuna potrebnih za izvajanje nalog iz svojega delokroga

- opravlja vse naloge v zvezi s pridobivanjem, urejanjem, vrednotenjem in razpolaganjem s stavbnimi in kmetijskimi zemljišči, poslovnimi prostori in stanovanji v lasti občine

- pripravlja in usklajuje stanovanjski program občine, vodi register stanovanj ter opravlja vsa ostala dela in naloge v zvezi s stanovanjsko problematiko

- skrbi za učinkovito in sodobno računalniško obdelavo podatkov za vso občino in občinsko upravo.

11. člen

Oddelek za proračun in finance opravlja naloge predvsem na naslednjih področjih:

- spremlja predpise s področja javnih in drugih financ
- pripravlja predlog proračunskega memoranduma, proračuna občine, rebalansa proračuna, zaključnega računa proračuna in predloge drugih aktov s področja financ
- opravlja strokovne naloge za izvrševanje proračuna ter izdeluje finančno-računovodske evidence, analize in poročila
- vodi računovodstvo in knjigovodstvo v skladu z zakoni in občinskimi predpisi ter akti, za občino, krajevne skupnosti in ostale organizacije, zavode in službe katerih ustanovitelj je občina
- izdeluje premoženjsko bilanco proračun
- sodeluje pri nadzoru uporabnikov proračunskih sredstev
- opravlja druge naloge v zvezi s finančnimi opravili
- opravlja plansko-analitsko dejavnost za potrebe občine.

12. člen

Zavod za prostorsko načrtovanje in razvoj Občine Brežice je pooblaščen občinska upravna organizacija za nudenje strokovnih informacij iz področja planskih dokumentov in PIA.

Zavod v okviru svojih pristojnosti opravlja predvsem naslednje naloge:

- pripravlja, organizira in izdeluje prostorski plan in načrt ter posamezne samostojne sestavine plana potrebne pri spremembah in dopolnitvah ter zagotavlja tolmačenje le teh
- pripravlja, izdeluje in pridobiva strokovne podlage za usklajevanje občinskih planov in predloge k spremembam republiške in regionalne prostorske dokumentacije na območju občine oziroma regije
- zbira in vodi seznam parcel za potrebe prekategorizacije kmetijskih zemljišč ter izdeluje in pridobiva strokovne utemeljitve za izjemne posege na kmetijskih zemljiščih
- skrbi za vzpostavitev geoinformacijskega sistema v občini (GIS) na osnovi prostorskega plana in vzdržuje baze podatkov
- pripravlja program, programske in projektne naloge za izdelavo PIA
- nadzoruje kakovost, roke za izdelavo PIA, izvaja recenzije in podaja strokovna tolmačenja sprejetih odlokov PIA in njegovih sestavin
- pripravlja in izdeluje ter vrši nadzor nad PIA in lokacijsko ter priglasitveno dokumentacijo oziroma izdaja pisne lokacijske informacije s pogoji za izdelavo lokacijskih dokumentacij in prostorsko informacijo za potrebe občine in zunanjih uporabnikov
- izdeluje oziroma organizira izdelavo lokacijskih dokumentacij, lokacijskih presoj ter določitev funkcionalnih zemljišč
- planira in nadzoruje porabo sredstev proračuna potrebnih za izvajanje nalog iz svojega delokroga
- daje strokovne informacije občanom predvsem o možnostih gradnje, vsebini dejavnosti, ekološkega in energetskega značaja v kontekstu prostorskega urejanja
- pripravlja strokovne podlage in presoje za raziskavo lokacij za zahtevnejše občinske programe in za razpis urbanističnih in arhitektonskih natečajev ter za potrebe občinskih skladov
- načrtuje občinske projekte posebnega pomena, vodi inženiring in jih promovira javnosti ter opravlja nadzore nad izvajanjem investicij
- opravlja upravne naloge s področja urejanja prostora in varovanja okolja, ki so v pristojnosti občine

- izdeluje razne analize in presoje stanja ter evidentira in analizira podatke o predvideni rabi prostora in posegih v prostor
- skrbi za digitalizacijo podatkov, nalog in dokumentov iz prostora občine zlasti še za potrebe planskih dokumentov in infrastrukturnih objektov občine
- pripravlja strokovne podlage za predloge občinskih predpisov iz svojega delokroga
- sodeluje z ostalimi institucijami v občini, Posavju in v ostalih občinah in na državni ravni ter ustreznimi službami ministrstev, ki se ukvarjajo s problemi prostora.

III. PRAVICE IN DOLŽNOSTI DELAVCEV OBČINSKE UPRAVE

13. člen

Predstojniki upravnih organov oziroma upravne organizacije ter urada organizirajo delo, skrbijo za zakonitost dela in opravljajo druge naloge v okviru pravic in dolžnosti, ki jih določajo zakon, statut občine in drugi predpisi ter akti občine.

Predstojniki so za svoje delo odgovorni županu.

14. člen

Višji upravni delavci v občinski upravi so pomočnik predstojnika, svetovalec predstojnika ali višji svetovalec.

Višje upravne delavce imenuje župan na predlog predstojnika.

15. člen

Delavce občinske uprave sprejema v delovno razmerje župan na podlagi akta o sistemizaciji.

Za sklenitev delovnega razmerja delavcev občinske uprave lahko župan pooblasti tajnika.

16. člen

Za delavce v upravi se smiselno uporabljajo določbe zakona o delavcih v državni upravi, zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in organih lokalnih skupnosti, zakona o funkcionarjih v državnih organih, pravilnika o napredovanju zaposlenih v državni upravi ter uredbe o skupnih temeljih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v upravnih organih.

O disciplinski odgovornosti delavcev v upravi odloča župan, na drugi stopnji pa disciplinska komisija.

17. člen

Delo občinske uprave je javno.

O delu občinske uprave obveščata javnost župan in tajnik občine.

Delavci občinske uprave morajo varovati tajnost podatkov, ki so z zakonom ali drugimi predpisi določeni, kot osebna, državna ali uradna tajnost.

IV. ODLOČANJE O UPRAVNIH STVAREH

18. člen

V upravnem postopku o upravnih stvareh iz lastne in prenesene pristojnosti odloča župan, tajnik, ali predstojnik upravnega organa v skladu z zakoni in občinskim statutom.

Predstojnik upravnega organa odloča o upravnih stvareh iz občinske pristojnosti na prvi stopnji, in sicer v okviru delovnega področja organa.

Tajnik odloča o upravnih stvareh iz občinske pristojnosti na prvi stopnji o posameznih vprašanjih iz delokroga upravnih organov, za katera ga posebej pooblasti župan.

19. člen

O pritožbah zoper posamične akte iz izvirne pristojnosti odloča župan.

O pritožbah zoper posamične akte iz prenesene državne pristojnosti, ki so jih na prvi stopnji izdali občinski organi, na drugi stopnji odloča pristojno ministrstvo.

20. člen

O izločitvi delavca, predstojnika upravnega organa ali tajnika odloča župan, o izločitvi župana pa Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

21. člen

Župan lahko pooblasti delavce občinske uprave, ki izpolnjujejo zakonske pogoje za odločanje o upravnih stvareh, za opravljanje posameznih dejanj ali za vodenje celotnega postopka.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

22. člen

Občinska uprava, na podlagi tega odloka in akta o sistemizaciji delovnih mest prevzame v delovno razmerje delavce od bivše Občine Brežice, ki so v rednem delovnem razmerju za nedoločen čas in, ki opravljajo naloge iz delovnega področja občinske uprave.

Sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi sprejme župan v roku 30 dni od sprejema tega odloka in jo predhodno predloži občinskemu svetu, ki poda svoje mnenje.

23. člen

Občinska uprava mora svojo organizacijo in delo uskladiti s tem odlokom v roku treh mesecev po njegovem sprejemu.

Po uskladitvi organizacije občinske uprave preneha veljati sklep o začasni organiziranosti Občinske uprave občine Brežice, št. 125-1/95, z dne 6. 1. 1995.

24. člen

O morebitni koliziji pristojnosti ali drugačni razporeditvi nalog med upravnimi organi, upravno organizacijo in uradom, odloča župan.

25. člen

Odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu.

Št. 014-27/95-2/7

Brežice, dne 24. oktobra 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Brežice
Alojzj Slavko Sušin l. r.

DOL PRI LJUBLJANI

3103.

Na podlagi zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) in 20. in 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 – odločba US RS, številka U-I-13/94, 45/94 – odločba US RS, št. U-I-144/94 in Uradni list RS, št. 57/94, 14/95; 20/95 – odločba US RS, številka U-I-285/94) ter 16. člena statuta Občine Dol pri Ljubljani (Uradni list RS, št. 43/95) je Občinski svet občine Dol pri Ljubljani na 10. seji dne 26. 10. 1995 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu
Občine Dol pri Ljubljani za leto 1995

1. člen

Spremeni se 3. člen navedenega odloka, ki po novem glasi:

Skupni prihodki proračuna za leto 1995 znašajo 180,502.000 SIT in se razporedijo za:

- financiranje zagotovljene porabe 172,502.000 SIT
- financiranje drugih dogovorjenih nalog 8,000.000 SIT.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 294/95

Dol pri Ljubljani, dne 26. oktobra 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Dol pri Ljubljani
Anton Silvester Zupan l. r.

JURŠINCI

3104.

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93) in 12. člena statuta Občine Juršinci (Uradni Vestnik Občin Ormož in Ptuj, št. 12/95) je Občinski svet občine Juršinci na seji dne 9. 11. 1995 sprejel

PRAVILNIK

o pogojih, načinu in kriterijih za pridobitev sredstev za
pospeševanje in razvoj drobnega gospodarstva in
podjetništva v Občini Juršinci

1. člen

S tem pravilnikom se določajo pogoji in postopek za pridobitev sredstev za pospeševanje razvoja drobnega gospodarstva in podjetništva v Občini Juršinci.

2. člen

Sredstva za pospeševanje drobnega gospodarstva in podjetništva se zagotavljajo iz občinskega proračuna in drugih virov, njihovo višino pa določa občinski svet z odlokom o proračunu za tekoče leto in se dodeljujejo kot subvencije ali krediti.

3. člen

Sredstva se dodeljujejo za naslednje namene:

- povečanje zaposlovanja oziroma pridobitev novih delovnih mest za delavce iz področja Občine Juršinci.
- posodobitev obstoječe proizvodnje in storitev,
- nakup opreme in zagonске stroške,
- nove proizvodne in storitvene programe,
- nakup, graditev in adaptacija poslovnih prostorov.

4. člen

Za dodelitev sredstev lahko zaprosijo naslednji prosilci:

- podjetja v zasebni in mešani lasti z najmanj enim zaposlenim delavcem.
- samostojni podjetniki,
- občani, ki so pri pristojnem upravnem organu vložili zahtevo za izdajo obrtnega dovoljenja, oziroma na pristojnem sodišču prigrasitev za vpis v sodni register in predložili vse predpisane dokumente za ustanovitev obratovalnice oziroma podjetja,
- sedež obratovalnice oziroma podjetja mora biti na območju Občine Juršinci.

5. člen

Sklep o razpisu natečaja in razpisnih pogojih za dodelitev sredstev za razvoj drobnega gospodarstva in podjetništva sprejme občinski svet na predlog odbora za podjetništvo, obrtništvo, gostinstvo in turizem.

6. člen

Sklep o razpisu natečaja se objavi v uradnem glasilu in mora vsebovati:

- namene, za katere se dodeljujejo sredstva po natečaju,
- navedbo, kaj mora prošnja vsebovati in kdo lahko v natečaju sodeluje,
- višino razpisanih sredstev,
- rok za vložitev zahtev, ki pa ne sme biti krajši od 30 dni od dneva objave razpisa,
- navedbo dokumentacije, ki jo mora prosilec predložiti:
 - a) investicijski program
 - b) druge listine, ki jih določi odbor za podjetništvo, obrtništvo, gostinstvo in turizem,
- vire financiranja projekta,
- predvidene rezultate programa oziroma investicije.

7. člen

Prošnje za razpisana sredstva prouči odbor za podjetništvo, obrtništvo, gostinstvo in turizem, ter pripravi predlog za dodelitev sredstev občinskemu svetu.

8. člen

Občinski svet sprejme sklep o dodelitvi sredstev ter o svoji odločitvi v roku 8 dni od dneva odločitve obvesti vse prijavitelje na natečaj.

9. člen

Po končanem investiranju sredstev, najkasneje pa v roku enega leta od dodelitve sredstev, mora prejemnik sredstev podati poročilo o namenski porabi sredstev odboru za podjetništvo, obrtništvo, gostinstvo in turizem, kateri poročilo pregleda in o upravičenosti porabe dodeljenih sredstev poroča občinskemu svetu.

10. člen

V primeru ugotovljene nenamenske porabe sredstev je prejemnik sredstev dolžan takoj vrniti dodeljena sredstva skupaj z obrestmi po najvišji bančni obrestni stopnji.

11. člen

Ta pravilnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave.

Št. 313-1/95

Juršinci, dne 9. novembra 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Juršinci
Simon Toplak l. r.

LENDAVA

3105.

Na podlagi 16. člena zakona o razvoju malega gospodarstva (Uradni list RS, št. 18/91) in 21. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94 in 14/95) ter v skladu z določili občinskih statotov so občinski sveti:

1. Občine Lendava (na seji dne 30. 10. 1995)
 2. Občine Črenšovci (na seji dne 30. 10. 1995)
 3. Občine Kobilje (na seji dne 11. 9. 1995)
 4. Občine Odranci (na seji dne 18. 10. 1995)
 5. Občine Turnišče (na seji dne 18. 10. 1995)
- sprejeli

O D L O K

o ustanovitvi Razvojnega sklada Občin: Lendava, Črenšovci, Kobilje, Odranci in Turnišče

I. UVODNE UGOTOVITVE

1. člen

Skupščina občine Lendava je dne 18. 2. 1994 z odlokom o ustanovitvi Razvojnega sklada Občine Lendava št. 01200-0001/94 (Uradni list RS, št. 12/94) ustanovila Razvojni sklad Občine Lendava.

Razvojni sklad Občine Lendava je registriran v sodnem registru Okrožnega sodišča v Murski Soboti pod številko registrskega vložka 1/2070/00 v pravno-organizacijski obliki sklada.

2. člen

Na podlagi zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94 in 14/95) in zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (Uradni list RS, št. 60/94, 69/94 in 73/94) je na območju bivše občine Lendava nastalo pet novih občin, in sicer:

1. Občina Lendava
2. Občina Črenšovci
3. Občina Kobilje
4. Občina Odranci
5. Občina Turnišče.

Občine iz prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: ustanoviteljice) prevzemajo ustanoviteljske pravice bivše Skupščine občine Lendava v Razvojnem skladu Občine Lendava (v nadaljnjem besedilu: sklad) v naslednjem razmerju:

1. Občina Lendava	52,89%
2. Občina Črenšovci	23,58%
3. Občina Kobilje	2,47%
4. Občina Odranci	6,94%
5. Občina Turnišče	14,12%

in z določili tega odloka nadomestijo določila odloka o ustanovitvi Razvojnega sklada Občine Lendava številka 352-10/93.

II. STATUSNE DOLOČBE

3. člen

Sklad je pravna oseba, ki posluje v svojem imenu in za svoj račun.

Ime sklada je: RAZVOJNI SKLAD OBČIN: LENDAVA, ČRENŠOVCI, KOBILJE, ODRANCI IN TURNIŠČE.

Skrajšano ime sklada glasi: RAZVOJNI SKLAD.

Poleg imena iz prejšnjih odstavkov se pri poslovanju na dvojezičnem območju uporablja še ime sklada v madžarskem jeziku, ki glasi: Lendva, Črenšovci, Kobilje, Odranci ez Turnišče Fejlesztési Alapja oziroma skrajšano: Fejlesztési Alap.

Sedež sklada je v Lendavi, Partizanska 46.

III. DEJAVNOST SKLADA

4. člen

Dejavnost sklada je:

L/75.11	Dejavnost javne uprave
L/75.13	Dejavnost javnih ustanov za pospeševanje poslovnih dejavnosti
J/65.21	Finančni zakup (leasing)
J/65.23	Drugo finančno posredništvo, d. n.
J/67.12	Posredništvo z vrednostnimi papirji
J/67.13	Druge pomožne dejavnosti, povezane s finančnim posredništvom
K/70.20	Dajanje lastnih nepremičnin v najem
K/70.31	Dejavnost agencij za posredništvo v prometu z nepremičninami
K/70.32	Upravljanje z nepremičninami za plačilo ali po pogodbi
K/72.40	Dejavnosti, povezane s podatkovnimi bazami
K/74.14	Podjetniško in poslovno svetovanje
K/74.843	Druge poslovne dejavnosti.

IV. OSNOVNI KAPITAL SKLADA IN DELEŽI USTANOVITELJIC

5. člen

V osnovnem kapitalu sklada, ki znaša 21,303.527 SIT, participirajo ustanoviteljice z naslednjimi deleži:

1. Občina Lendava	11,267.435 SIT
2. Občina Črenšovci	5,023.372 SIT
3. Občina Kobilje	526.197 SIT
4. Občina Odranci	1,478.465 SIT
5. Občina Turnišče	3,008.058 SIT.

V. ORGANI SKLADA

6. člen

Organa sklada sta:

- upravni odbor,
- direktor.

7. člen

Organ upravljanja sklada je petčlanski upravni odbor, v katerega vsaka od ustanoviteljic imenuje enega predstavnika.

Člani upravnega odbora sklada se imenujejo za mandatno dobo štirih let z možnostjo ponovnega imenovanja.

8. člen

Upravni odbor:

1. sprejema:

- statut sklada;
 - pravilnik o poslovanju in plasmaju sredstev sklada in druge splošne akte sklada;
 - dolgoročne in srednjeročne projekcije gibanja sredstev in naložb;
 - letne poslovne načrte in obračune poslovanja;
2. odloča o imenovanju in razrešitvi direktorja sklada;
3. najmanj enkrat letno poroča ustanoviteljicam o poslovanju sklada;
4. opravlja druge naloge, za katere je pooblaščen s predpisi, statutom in drugimi akti sklada.

9. člen

Število glasov posameznega člana upravnega odbora je sorazmerno odstotni višini deleža ustanoviteljice (katere predstavnik je) v osnovnem kapitalu sklada.

Odločitve iz svoje pristojnosti sprejema upravni odbor z dvetretjinsko večino glasov vseh članov.

10. člen

Delo in poslovanje sklada vodi direktor, ki tudi zastopa in predstavlja sklad.

Direktorja v skladu s pogoji, določenimi v statutu sklada, imenuje za mandatno obdobje štirih let upravni odbor.

VI. SREDSTVA SKLADA

11. člen

Sklad pridobiva sredstva za delo:

- iz proračunov ustanoviteljic;
- iz drugih virov.

VI. ODGOVORNOST ZA OBVEZNOSTI

12. člen

Sklad odgovarja za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem.

Ustanoviteljice za obveznosti sklada ne odgovarjajo.

VII. AKTI SKLADA

13. člen

Sklad ima statut in pravilnik o poslovanju in plasmaju sredstev sklada ter druge splošne akte, katerih sprejem je v pristojnosti upravnega odbora.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

14. člen

Z določili tega odloka se nadomestijo določila odloka o ustanovitvi Razvojnega sklada Občine Lendava (Uradni list RS, št. 12/94).

15. člen

Razvojni sklad občin: Lendava, Črenšovci, Kobilje, Odranci in Turnišče je pravni naslednik Razvojnega sklada Občine Lendava z vsemi pravicami in obveznostmi.

Medsebojne pravice in obveznosti uredijo ustanoviteljice v skladu z določili tega odloka s pogodbo, katero v njihovem imenu sklenejo župani.

16. člen

Do sprejema novih aktov sklada se uporabljajo akti Razvojnega sklada Občine Lendava, kolikor niso v nasprotju z določili tega odloka.

17. člen

Upravni odbor sklada se mora konstituirati v skladu z določili tega odloka v 45 dneh po njegovi uveljavitvi.

Prvo sejo upravnega odbora sklada skliče dosedanji direktor sklada v 15 dneh po prejemu sklepov pristojnih organov o imenovanju članov upravnega odbora.

Do konstituiranja upravnega odbora opravlja njegove naloge dosedanji upravni odbor Razvojnega sklada Občine Lendava.

18. člen

V 60 dneh po konstituiranju upravnega odbora je le-ta dolžan sprejeti nov statut sklada.

19. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Lendava, dne 30. oktobra 1995.
Črenšovci, dne 30. oktobra 1995.
Kobilje, dne 11. septembra 1995.
Odranci, dne 18. oktobra 1995.
Turnišče, dne 18. oktobra 1995.

Predsedniki:

Občinskega sveta
občine Lendava
Anton Balažek, l. r.

Občinskega sveta
občine Črenšovci
Daniel Kolenko, l. r.

Občinskega sveta
občine Kobilje
August Gjerek, l. r.

Občinskega sveta
občine Odranci
Jože Maučec, l. r.

Občinskega sveta
občine Turnišče
Edvard Špilak, l. r.

3106.

V skladu z določili zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), 21. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94 in 14/95) in v skladu z določili občinskih statutov so občinski sveti

1. Občine Lendava	(na seji dne 30. 10. 1995)
2. Občine Črenšovci	(na seji dne 30. 10. 1995)
3. Občine Kobilje	(na seji dne 11. 9. 1995)
4. Občine Odranci	(na seji dne 18. 10. 1995)
5. Občine Turnišče	(na seji dne 18.10.1995)
- sprejeli

O D L O K

o ustanovitvi Razvojnega centra Občin: Lendava, Črenšovci, Kobilje, Odranci in Turnišče

I. UVODNE UGOTOVITVE

1. člen

Skupščina občine Lendava je z odlokom o ustanovitvi Centra za pospeševanje malega gospodarstva v občini Lendava št. 012-2-93 (Uradni list RS, št. 25/93) dne 10. 5. 1993 ustanovila Center za razvoj malega gospodarstva - Kisipar - fejlestesi Kozpont s sedežem v Lendavi, Partizanska 46, ki se je na podlagi odloka o spremembah in dopolnitvah prej citiranega odloka št. 012-2/93-3 z dne 21. 10. 1993 (Uradni list RS, št. 61/93) preimenoval v Center za razvoj podjetništva občine Lendava - Lendva kozseg Vallalkozas - fejlesztesi Kozpontja.

Center za razvoj podjetništva občine Lendava je javni zavod, registriran v sodnem registru Okrožnega sodišča v Murski Soboti pod številko registrskega vložka 1/1974-00.

2. člen

Na podlagi zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94 in 14/95) in zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (Uradni list RS, št. 60/94, 69/94 in 73/94) je na območju bivše občine Lendava nastalo pet novih občin, in sicer:

1. Občina Lendava
2. Občina Črenšovci
3. Občina Kobilje
4. Občina Odranci
5. Občina Turnišče.

3. člen

Občine iz prejšnjega člena (v nadaljnjem besedilu: ustanoviteljice) prevzemajo ustanoviteljske pravice bivše Skupščine občine Lendava v Centru za razvoj podjetništva občine Lendava (v nadaljnjem besedilu: zavod) v naslednjem razmerju:

1. Občina Lendava	52,89%
2. Občina Črenšovci	23,58%
3. Občina Kobilje	2,47%
4. Občina Odranci	6,94%
5. Občina Turnišče	14,12%

in z določili tega odloka nadomestijo določila odlokov, citiranih v 1. členu.

II. STATUSNE DOLOČBE

4. člen

Ime zavoda je: RAZVOJNI CENTER OBČIN: LENDAVA, ČRENŠOVCI, KOBILJE, ODRANCI IN TURNIŠČE.

Skrajšano ime zavoda je: RAZVOJNI CENTER.

Poleg imena iz prejšnjih odstavkov se pri poslovanju na dvojezičnem območju uporablja še ime zavoda v madžarskem jeziku, ki glasi: LENDVA, ČRENŠOVCI, KOBILJE,

ODRANCI ES TURNIŠČE FEJLESZTESI KOZPONTJA
oziroma skrajšano: FEJLESZTESI KOZPONT.

Sedež zavoda je v Lendavi, Partizanska 46.

III. DEJAVNOST ZAVODA

5. člen

Dejavnost zavoda je:

- * L/75.13 Dejavnost javnih ustanov za pospeševanje poslovne dejavnosti
- * K/74.14 Podjetniško in poslovno svetovanje
- * K/74.11 Pravno svetovanje
- * K/74.12 Računovodske, knjigovodske in revizijske dejavnosti, davčno svetovanje
- * K/74.13 Raziskovanje trga in javnega mnenja
- * K/74.40 Ekonomska propaganda
- * K/74.831 Prevajanje
- * K/74.832 Fotokopiranje in drugo razmnoževanje
- * K/74.833 Druga splošna tajniška dela
- * K/74.841 Prirejanje razstav, sejmov in kongresov
- * K/74.843 Druge poslovne dejavnosti
- * K/72.30 Obdelovanje podatkov
- * K/72.40 Dejavnosti, povezane s podatkovnimi bazami
- * K/72.60 Druge računalniške dejavnosti
- * K/70.20 Dajanje lastnih nepremičnin v najem
- * K/71.33 Dajanje pisarniške in računalniške opreme v najem
- * 0/91.11 Dejavnost poslovnih in delodajalskih združenj
- * 0/91.12 Dejavnost strokovnih združenj.

IV. PREMOŽENJSKO-PRAVNA RAZMERJA

6. člen

Po bilanci stanja per 31. 12. 1994 znaša trajni kapital Centra za razvoj podjetništva občine Lendava 6,660.051 SIT.

Ustanoviteljice participirajo v kapitalu iz prejšnjega odstavka naslednjimi deleži:

1. Občina Lendava	3,522.501 SIT
2. Občina Črenšovci	1,570.440 SIT
3. Občina Kobilje	164.503 SIT
4. Občina Odranci	462.208 SIT
5. Občina Turnišče	940.399 SIT.

V. ORGANIZAVODA

7. člen

Organi zavoda so:

- upravni odbor;
- direktor;
- strokovni svet.

8. člen

Zavod upravlja sedemčlanski upravni odbor s pristojnostmi, določenimi z zakonom in statutom zavoda.

Upravni odbor je sestavljen iz:

- petih predstavnikov ustanoviteljic;
- predstavnika delavcev zavoda;
- predstavnika uporabnikov.

Občina Lendava imenuje v upravni odbor dva člana, ostale občine pa skupaj tri člane.

Delavci zavoda izvolijo svojega predstavnika v upravni odbor z javnim glasovanjem na zboru delavcev. Direktor zavoda ne more biti član upravnega odbora.

Uporabniki storitev zavoda imenujejo v upravni odbor enega člana.

Mandat članov upravnega odbora traja štiri leta z možnostjo ponovnega imenovanja.

9. člen

Direktor organizira in vodi delo in poslovanje ter zastopa in predstavlja zavod.

Direktorja imenuje in razrešuje v skladu z določili statuta upravni odbor s soglasjem ustanoviteljice, ki izvršuje ustanoviteljske pravice do zavoda, na podlagi javnega razpisa.

Mandat direktorja traja štiri leta z možnostjo ponovnega imenovanja.

10. člen

Strokovni svet je strokovni organ zavoda s pristojnostmi, določenimi z zakonom in statutom zavoda.

VI. SREDSTVA ZA DELO IN ODGOVORNOST ZA OBVEZNOSTI ZAVODA

11. člen

Zavod pridobiva sredstva za delo:

- iz proračunov ustanoviteljic na podlagi letnega programa dela;
- s prodajo storitev na trgu;
- iz drugih, zakonsko dopustnih, virov.

12. člen

Presežek prihodkov nad odhodki sme zavod uporabiti le za opravljanje in razvoj dejavnosti.

O načinu pokrivanja morebitne izgube zavoda, ki je ni mogoče pokriti iz sredstev zavoda, odločajo na osnovi predloga upravnega odbora ustanoviteljice.

13. člen

Zavod odgovarja za svoje obveznosti z vsemi sredstvi, s katerimi razpolaga.

Ustanoviteljice odgovarjajo za obveznosti zavoda subsidiarno z vsem svojim premoženjem.

VII. AKTI ZAVODA

14. člen

Zavod ima statut, ki ga sprejema upravni odbor s soglasjem ustanoviteljice, ki izvršuje ustanoviteljske pravice, in druge splošne akte, katerih sprejem je v pristojnosti upravnega odbora oziroma direktorja zavoda.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

15. člen

Z določili tega odloka se nadomestijo določila odloka o ustanovitvi Centra za pospeševanje malega gospodarstva v občini Lendava št. 012-2-93 (Uradni list RS, št. 25/93) ter

določila odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi Centra za pospeševanje malega gospodarstva v Občini Lendava št. 012-2/93-3 (Uradni list RS, št. 61/93) in prenehanje izvrševanje ustanoviteljskih pravic do zavoda na Občino Lendava, razen če s tem odlokom ni drugače določeno.

16. člen

Razvojni center občin: Lendava, Črenšovci, Kobilje, Odranci in Turnišče je pravni naslednik Centra za razvoj podjetništva občine Lendava z vsemi pravicami in obveznostmi.

Medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti uredi jo ustanoviteljice v skladu z določili tega odloka s pogodbo, za podpis katere so pooblaščen župani.

17. člen

Glede zadev, ki s tem odlokom niso posebej urejene, se neposredno uporabljajo določila zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91).

Do sprejema aktov zavoda se uporabljajo akti Centra za razvoj podjetništva Občine Lendava, kolikor niso v nasprotju s tem odlokom.

18. člen

Upravni odbor zavoda se mora konstituirati v skladu z določili tega odloka v 45 dneh po njegovi uveljavitvi.

Prvo sejo upravnega odbora skliče direktor v 15 dneh po prejemu sklepov pristojnih organov o imenovanju oziroma o izvolitvi članov.

Do konstituiranja upravnega odbora opravlja njegove naloge dosedanji upravni odbor Centra za razvoj podjetništva Občine Lendava.

19. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Lendava, dne 30. oktobra 1995.
Črenšovci, dne 30. oktobra 1995.
Kobilje, dne 11. septembra 1995.
Odranci, dne 18. oktobra 1995.
Turnišče, dne 18. oktobra 1995.

Predsedniki:

Občinskega sveta
občine Lendava
Anton Balažek l. r.

Občinskega sveta
občine Črenšovci
Daniel Kolenko l. r.

Občinskega sveta
občine Kobilje
Av gust G j r e k l. r.

Občinskega sveta
občine Odranci
Jože Maučec l. r.

Občinskega sveta
občine Turnišče
Edvard Špilak l. r.

LJUTOMER

3107.

Na podlagi 3. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 35/85) in 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94) in v skladu s 6. členom statuta Krajevne skupnosti Cven, je svet Krajevne skupnosti Cven dne 17. 11. 1995 sprejel sklep o predhodni obravnavi na zboru krajanov celotne Krajevne skupnosti Cven dne 16. 11. 1995

S K L E P

o razpisu referendumu o uvedbi krajevnega samoprispevka za celotno območje Krajevne skupnosti Cven za naselja Cven, Moto, Spodnje Krapje in Zgornje Krapje

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka za območje celotne Krajevne skupnosti Cven, ki zajema naselja Cven, Moto, Spodnje Krapje in Zgornje Krapje. Referendum bo v nedeljo, 24. 12. 1995, na običajnih glasovalnih mestih v vsakem naselju, od 7. do 19. ure.

2. člen

Sredstva zbrana s samoprispevkom bodo uporabljena za naslednje namene:

- sofinanciranje izgradnje vrtca z večnamenskim prostorom na Cvenu,
- sofinanciranje posodobitve – asfaltiranja cest,
- sofinanciranje izgradnje ulične razsvetljave,
- sofinanciranje komunalnih potreb in dejavnosti KS Cven.

3. člen

Za izvršitev programov bo potrebno 40.000.000 SIT, višina sredstev, ki naj bi se zbrala s samoprispevkom, znaša 40.000.000 SIT.

4. člen

Samoprispevek se uvede za obdobje 5 let, od 1. 1. 1996 do 31. 12. 2000.

5. člen

Samoprispevek bodo plačevali delovni ljudje in občani, ki imajo stalno prebivališče na območju KS Cven, v naseljih Cven, Mota, Spodnje Krapje in Zgornje Krapje, v denarju:

- 2% od neto plače zaposlenih oziroma nadomestil plače in plačil po pogodbah o delu,
- 2% mesečno obrtniki oziroma samostojni podjetniki od povprečne plače v gospodarstvu Republike Slovenije za preteklo trimesečje,
- 5% iz katastrskega dohodka od kmetijske dejavnosti,
- 1% od pokojnin, razen pokojnin z varstvenim dodatkom,
- 2% od povprečnega OD v Republiki Sloveniji v preteklem letu za delavce, ki so na začasnem delu v tujini in imajo stalno prebivališče v KS Cven.

6. člen

Krajevna skupnost lahko sredstva samoprispjevka, ki so začasno prosta, vroči pri banki za določen čas.

7. člen

Svet krajevne skupnosti je pristojen, da v primeru bistvene spremembe osnove, od katere se plačuje samoprispevek iz kmetijstva, lahko obstoječo prispevno stopnjo korigira, da se ohrani razmerje plačil od osebnih dohodkov in plačil iz kmetijske dejavnosti.

8. člen

Glede oprostitve plačila samoprispjevka se uporabljajo določila 12. člena zakona o samoprispjevku (Uradni list SRS, št. 35/85).

9. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo občani, ki so vpisani v splošni volilni imenik in krajani, ki še nimajo volilne pravice, pa so v delovnem razmerju, vsi pa imajo stalno prebivališče v KS Cven.

10. člen

Volivci glasujejo posredno in tajno z glasovnico, na kateri je referendumski program iz 2. člena tega sklepa.

GLASOVNICA

KRAJEVNE SKUPNOSTI CVEN

za referendum v nedeljo, dne 24. 12. 1995, za uvedbo krajevnega samoprispjevka na območju KS Cven, ki zajema naselja Cven, Moto, Spodnje Krapje in Zgornje Krapje, za uvedbo krajevnega samoprispjevka v denarju za obdobje od 1. 1. 1996 do 31. 12. 2000

za sofinanciranje:

- izgradnje vrtca z večnamenskim prostorom na Cvenu,
- posodobitve – asfaltiranja cest v Krajevni skupnosti Cven,
- izvedbe ulične razsvetljave,
- komunalne dejavnosti in dejavnosti KS Cven,
- 2% od neto plače zaposlenih oziroma nadomestil plače in plačil po pogodbah o delu,
- 2% mesečno obrtniki oziroma samostojni podjetniki od povprečne plače v gospodarstvu Republike Slovenije za preteklo trimesečje,
- 5% iz katastrskega dohodka od kmetijske dejavnosti,
- 1% od pokojnin, razen pokojnin z varstvenim dodatkom,
- 2% od povprečnega OD v Republiki Sloveniji v preteklem letu za delavce, ki so na začasnem delu v tujini in imajo stalno bivališče v KS Cven.

ZA

PROTI

ŽIG

Glasovalec izpolni glasovnico tako, da obkroži besedo "ZA", če se strinja z uvedbo samoprispjevka, oziroma besedo "PROTI", če se ne strinja z uvedbo samoprispjevka.

11. člen

Referendum vodi volilna komisija Krajevne skupnosti Cven. Volilna komisija ugotovi rezultate referenduma in izda zaključno poročilo o referendumu na območju Krajevne skupnosti Cven. Glasovanja na referendumu na običajnih glasovalnih mestih po Krajevni skupnosti Cven vodijo volilni odbori, ki jih imenuje volilna komisija Krajevne skupnosti Cven.

12. člen

Sredstva za izvedbo referenduma zagotovi Krajevna skupnost Cven.

13. člen

Izid referenduma se objavi v Uradnem listu RS, ter na krajevno običajen način.

14. člen

Nadzor nad zbiranjem in porabo s samoprispjevkom zbranih sredstev bo opravljal svet krajevne skupnosti in bo o tem poročal letno na zboru občanov.

15. člen

Ta sklep se objavi na krajevno običajen način in v Uradnem listu Republike Slovenije. Veljati začne z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Cven, dne 17. novembra 1995.

Predsednik
Sveta KS Cven
Janko Horvat l. r.

LOŠKA DOLINA

3108.

Svet Občine Loška dolina je na 7. redni seji dne 26. 10. 1995 pod 3. točko dnevnega reda obravnaval sprejem ugotovitvenega sklepa o imenovanju novega člana sveta in sprejel

SKLEP

št. 127

Za novega člana Sveta Občine Loška dolina se imenuje Pavla Lavrič, roj. 31. 10. 1941, stanujoča Lož, Smelijevo naselje 27, z liste Slovenski krščanski demokrati – SKD, v volilni enoti 1 – Loška dolina.

Sklep začne veljati z dnem sprejema.

Stari trg, dne 27. oktobra 1995.

Predsednik
Sveta Občine Loška dolina
Stane Korenjak l. r.

ODRANCI**3109.**

Na podlagi prvega odstavka 32. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94) volilna komisija Občine Odranci

R A Z P I S U J E**nadomestne volitve v Občinski svet občine Odranci**

1. Nadomestne volitve se izvedejo:

– v volilni enoti 2, ki obsega območje ulic: Ravenska, Vezna, Vrtna, Cvetna, Ribiška, Ob Črncu in Mladinska;

– v volilni enoti 3, ki obsega območje ulic: Štefana Kovača, Gasilska, Jugovska, Gajska, Mlinska, naselje Gredice in ulica Na Kamni.

2. V vsaki volilni enoti se voli en član sveta.

3. Nadomestne volitve v občinski svet bodo v nedeljo, 28. 1. 1996.

4. Za dan razpisa volitev, s katerim začnejo teči roki za volilna opravila, se šteje dan objave v Uradnem listu RS.

5. Za izvedbo nadomestnih volitev skrbi občinska volilna komisija.

Predsednik
občinske volilne komisije
Mirko Vrbnjak l. r.

ORMOŽ**3110.**

Svet Krajevne skupnosti Središče ob Dravi je na podlagi 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94) in na podlagi odločitev zborov občanov, ki so bili od 13. do 17. 11. 1995 sprejel

S K L E P**o razpisu posvetovalnega referenduma****I**

Razpiše se posvetovalni referendum za ugotovitev volje občanov o oblikovanju Občine Središče ob Dravi.

II

Na referendumu imajo pravico glasovati občanke in občani, ki so vpisani v volilnem imeniku za območje Krajevne skupnosti Središče ob Dravi.

III

Referendum bo v nedeljo, 17. 12. 1995, od 7. do 19. ure, na glasovalnih mestih, ki jih določi volilna komisija krajevne skupnosti, imenovana pri Svetu KS Središče ob Dravi.

IV

Za dan razpisa, s katerim začnejo teči roki za opravila, ki so potrebna za izvedbo referenduma, se šteje 17. 11. 1995.

V

Glasovanje na referendumu je tajno. Glasuje se osebno z glasovnicami, na katerih je naslednje besedilo:

Krajevna skupnost Središče ob Dravi
Glasovanje za posvetovalni referendum dne 17. 12. 1995

glasujem

ZA**PROTI**

ustanovitev samostojne Občine Središče ob Dravi.

Glasovalec-ka izpolni glasovnico tako, da obkroži "ZA", če se strinja s predlogom za ustanovitev samostojne Občine Središče ob Dravi, "PROTI", če se s predlogom ne strinja.

Vse glasovnice so overjene s štampiljko KS Središče ob Dravi.

VI

Referendum vodi volilna komisija KS Središče ob Dravi, pri čemer smiselno uporablja določila zakona o volitvah in določila zakona o referendumu in o ljudski iniciativi.

VII

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 219/95

Ormož, dne 17. novembra 1995.

Predsednik sveta
KS Središče ob Dravi
Franc Škorjanc l. r.

PIVKA**3111.**

Na podlagi 33. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95), 44. in 45. člena statuta Občine Pivka (Uradni list RS, št. 44/95) in 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93 in 71/93) izdajam

S K L E P**o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta Pokopališče Pivka****1**

Javno se razgrne osnutek sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta Pokopališče Pivka, ki ga je izdelala AREA – Line d.o.o. Cerknica, oktobra 1995.

2

Osnutek iz 1. točke tega sklepa se javno razgrne v sejni sobi Občine Pivka, Kolodvorska 5, Pivka, za čas 30 dni od dneva objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

V času javne razgrnitve bo organizirana javna razprava osnutka.

Javnost bo o tem pravočasno obveščena na krajevno običajen način.

3

Občani in organizacije lahko podajo pisne pripombe, mnenja in druge predloge na kraju razgrnitve ali pa jih pošljejo Zavodu za urbanistično načrtovanje, Ljubljanska 4, Postojna.

4

Ta sklep začne veljati takoj.

Župan
Občine Pivka
Branko Posega, dipl. inž. l. r.

SEŽANA

3112.

Na podlagi 49. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 – odločba US RS, št. U-I-13/94-95, 45/94 – odločba US RS, št. U-I-144/94-18 in Uradni list RS, št. 57/94 in 14/95) ter 16. in 57. člena statuta Občine Sežana (Uradni list RS, št. 28/95 in 35/95) je Občinski svet občine Sežana na seji dne 18. 10. 1995 sprejel

ODLOK

o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Sežana

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok ureja organizacijo in delovno področje Občinske uprave občine Sežana (v nadaljevanju: občinska uprava) ter vprašanja v zvezi z njenim delovanjem.

2. člen

Občinsko upravo vodi župan. Župan je za izvajanje občinskih predpisov in odločitev občinskega sveta odgovoren svetu.

3. člen

Občinska uprava opravlja na delovnih področjih določenih s tem odlokom upravne, strokovne in druge naloge v okviru pravic in dolžnosti občine.

Zadeve iz lastne pristojnosti in iz prenesene državne pristojnosti opravlja občinska uprava pod pogoji in na način, ki je določen z zakonom, s statutom občine in s tem odlokom.

Občinska uprava je glede izvrševanja odločitev občinskega sveta odgovorna občinskemu svetu, v zadevah ki jih nanje prenese država pa pristojnemu ministrstvu.

4. člen

Občinska uprava:

- izvaja sprejeto politiko in izvršuje zakone, odloke in druge predpise ter splošne akte občinskega sveta in župana,
- spremlja stanje na področjih za katere je ustanovljena, daje pobude in predloge za reševanje problematike na teh področjih,
- izdaja izvršilne predpise, odločbe o upravnih zadevah,
- pripravlja predloge predpisov in drugih splošnih aktov iz pristojnosti občinskega sveta in župana,
- opravlja druga strokovna opravila in servisno delo za občinski svet, župana, delovna telesa občinskega sveta in nadzornega odbora.

Občinska uprava sodeluje z organi uprave občine in države, s krajevnimi skupnostmi, javnimi zavodi, gospodar-

skimi javnimi službami in drugimi organizacijami v zadevah lokalnega pomena.

5. člen

Občinska uprava lahko na podlagi predhodno sklenjene pogodbe ali občinskega predpisa opravlja določene strokovne naloge za javne zavode, agencije, sklade, zveze, društva in druge organizacije.

6. člen

Občinska uprava lahko na podlagi ustreznih aktov občinskega sveta oziroma v soglasju z županom naroči izvajanje določenih strokovnih nalog pri zunanjih izvajalcih.

7. člen

Notranje organizacijske enote uporabljajo pečat okrogle oblike z napisom Občina Sežana. Upravna organizacija ima pečat z napisom OBČINA SEŽANA – URAD ZA URBANISTIČNO NAČRTOVANJE.

8. člen

Občinska uprava mora organizirati opravljanje svojega dela tako, da je občanom omogočeno, da v čimkrajšem času in na najbolj kakovosten način uveljavijo svoje pravice in potrebe. Zato se tudi razporeditev, začetek in konec delovnega časa občinske uprave določi v skladu z njenim značajem ter upošteva potrebe ljudi.

9. člen

Delo občinske uprave je javno.

O delu občinske uprave obvešča javnost župan, tajnik ali za stike z javnostjo pooblaščen oseba.

Občinska uprava oziroma njeni delavci morajo varovati tajnost podatkov, ki so z zakonom in drugimi predpisi določeni kot osebna, državna ali uradna tajnost.

II. ORGANIZACIJA OBČINSKE UPRAVE

10. člen

Naloge občinske uprave opravljajo notranje organizacijske enote in upravna organizacija. Občinska uprava ima naslednje notranje organizacijske enote:

- referat za gospodarstvo,
- referat za družbene dejavnosti,
- referat za finance,
- oddelek za okolje in prostor,
- urad župana.

V okviru oddelka se lahko ustanovijo referati. Kot upravna organizacija se ustanovi urad za urbanistično načrtovanje.

11. člen

Oddelek vodi načelnik, referat pa vodja referata, ki ju imenuje in razrešuje župan, urad župana pa vodi župan.

Urad za urbanistično načrtovanje vodi vodja urada, ki ga imenuje župan. Notranjo organizacijo uprave predpiše župan.

12. člen

Za neposredno izvajanje nalog in organizacije občinske uprave skrbi tajnik občine. Tajnik organizira in koordinira delo med posameznimi notranje organizacijskimi enotami v občinski upravi ter ostalimi organi občine.

Župan lahko pooblasti tajnika občine za podpisovanje določenih aktov poslovanja. Tajnik občine je za delovanje organov občinske uprave odgovoren županu.

Načelnik oddelka oziroma vodja referata oziroma urada organizira delo, skrbi za zakonitost dela in opravlja druge naloge v okviru svojih pravic, pooblastil, dolžnosti in odgovornosti.

13. člen

Sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi določi župan z aktom o sistemizaciji. Naloge občinske uprave opravljajo tajnik občine, načelnik oddelka, vodje referatov in urada, višji upravni, upravni, strokovno tehnični in administrativni delavci.

O imenovanju oziroma sklenitvi delovnega razmerja zaposlenih v občinski upravi odloča župan oziroma po njegovem pooblastilu tajnik občine.

14. člen

Zaposleni v občinski upravi so upravičeni do plače, ki jo v skladu z zakonom, drugimi predpisi ter aktom o sistemizaciji delovnih mest v občinski upravi, določi župan.

O disciplinski odgovornosti delavcev v občinski upravi odloča župan, na drugi stopnji pa disciplinska komisija, ki jo določi občinski svet.

15. člen

O upravnih stvareh iz občinske pristojnosti odloča na prvi stopnji občinska uprava.

16. člen

Posamične akte o upravnih stvareh iz lastne pristojnosti občine izdaja tajnik občine, ki lahko za to pooblasti delavce uprave, ki izpolnjujejo zakonske pogoje, za odločanje v upravnih stvareh, za opravljanje posameznih dejanj v postopku ali za vodenje celotnega postopka in za odločanje v upravnih stvareh.

Osebe iz prejšnjega odstavka odločajo tudi o upravnih stvareh iz prenesene državne pristojnosti, če ni z zakonom drugače določeno.

V upravnem postopku o upravnih stvareh iz občinske pristojnosti in prenesene državne pristojnosti odločajo uradne osebe po zakonu o splošnem upravnem postopku in po posebnih postopkih določenih z zakonom.

Tajnik občine skrbi in je odgovoren za dosledno izvajanje zakona o splošnem upravnem postopku in drugih predpisov v upravnem postopku, župan pa je odgovoren za vodenje evidence o upravnih stvareh v skladu s predpisi.

17. člen

O pritožbah zoper posamične akte v upravnih stvareh iz občinske pristojnosti odloča župan.

O pritožbah zoper posamične akte, ki jih v zadevah iz državne pristojnosti in na podlagi javnih pooblastil na prvi stopnji izdaja občinska uprava, odloča ministrstvo pristojno za ustrezno področje oziroma njegov organ v sestavi.

18. člen

O izločitvi župana v upravnem postopku odloča občinski svet.

O izločitvi tajnika oziroma uradne osebe odloča župan.

III. DELOVNO PODROČJE OBČINSKE UPRAVE

19. člen

Referat za gospodarstvo opravlja naloge na naslednjih področjih:

– načrtovanja razvoja občine,

– zagotavljanja pogojev za razvoj gospodarstva; pospeševanja malega gospodarstva, trgovinske dejavnosti, gostinstva, turizma in drugih gospodarskih dejavnosti,

– zagotavljanja pogojev za razvoj in pospeševanje kmetijstva, skrbi in ukrepanja za gospodarno rabo občinskih kmetijskih zemljišč, promet s kmetijskimi zemljišči, agromelioracijski ukrepi na področju kmetijskih zemljišč, pašni red čebelarstva,

– spremljanja gospodarskih gibanj,

– analitične in statistične dejavnosti,

– podeljevanja koncesij v skladu z zakoni,

– pripravljanja osnov in strokovnih podlag ter razvojnih dokumentov in skrbi za prijavo na natečaje za skladnejši regionalni razvoj (demografsko ogrožena območja),

– predpisovanja lokalnih davkov,

– sodelovanja z delovnimi telesi občinskega sveta s svojega delovnega področja

– pripravljanja predpisov iz svojega delovnega področja,

– določanja prekrškov in denarnih kazni za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi občine, s svojega delovnega področja,

– spremljanja uradnih objav, razpisov in natečajev za pridobitev sredstev s področja gospodarstva in družbenih dejavnosti,

– planiranja in nadziranja porabe sredstev proračuna, potrebnih za izvajanje nalog s področja gospodarstva in družbenih dejavnosti,

– opravlja druge naloge s področja gospodarstva, ki sodijo v pristojnost občinske uprave.

20. člen

Referat za družbene dejavnosti opravlja naloge na naslednjih področjih:

– pripravljanja in uresničevanja aktov občine v zvezi z ustanoviteljstvom javnih zavodov na področju zdravstva, šolstva, otroškega varstva, varstva kulture, naravne dediščine in socialnega skrbstva,

– pripravljanja in uresničevanja programov otroškega varstva, varstva predšolskih otrok, osnovnega šolstva, kulture, zdravstva, športa in socialnega skrbstva,

– materialne skrbi za vzgojnovarstvene ustanove, kritja materialnih stroškov za osnovno šolstvo,

– organiziranja mreže zdravstvene službe na primarni ravni, lekarniške dejavnosti, mrliške ogledne službe,

– podeljevanja koncesij v skladu z zakoni,

– svetovanja občanom glede osebne pomoči, pomoči družinam na domu, subvencioniranja najemnin,

– skrbi in nadzora nad vzdrževanjem objektov in osnovnih sredstev vseh družbenih dejavnosti neposredno s strani občine ali prek javnih zavodov na tem področju,

– skrbi za pospeševanje in financiranje kulturnih dejavnosti in ustanov,

– skrbi za programsko usklajevanje in financiranje varovanja naravne in kulturne dediščine,

– skrbi za pospeševanje športa in rekreacije,

– ustvarjanja pogojev za delovanje institucij civilne družbe,

– sodelovanja z delovnimi telesi občinskega sveta s svojega delovnega področja,

– informacijske dejavnosti,

– priprave predpisov iz svojega delovnega področja,

– spremljanja uradnih objav, razpisov in natečajev za pridobitev sredstev s področja družbenih dejavnosti,

- planiranja in nadzora nad porabo sredstev proračuna, potrebnih za izvajanje nalog družbenih dejavnosti,
- opravljanja drugih nalog s področja družbenih dejavnosti, ki sodijo v pristojnost občinske uprave.

21. člen

Referat za finance opravlja naloge na naslednjih področjih:

- priprave in razlage občinskega proračuna in zaključnega računa,
- finančnega poslovanja,
- blagajniškega poslovanja,
- računovodstva in knjigovodstva,
- sodelovanja z nadzornim odborom in delovnimi telesi občinskega sveta s svojega delovnega področja,
- opravljanja drugih nalog s področja financ, ki sodijo v pristojnost občinske uprave.

22. člen

Oddelek za okolje in prostor opravlja naloge na naslednjih področjih:

- skrbi za razvoj in delovanja lokalnih javnih služb; oskrbe s pitno vodo, oskrbe s plinom, odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda, zbiranja in odlaganja komunalnih odpadkov, urejanja in vzdrževanja javnih zelenih površin, javne snage in čiščenje javnih površin, urejanje javnih poti in poti za pešce, urejanja javnega prevoza, urejanja javnih parkirišč, urejanja trgov in ulic, dimnikarske službe, pokopališke in pogrebne službe,
- gradnje, vzdrževanja in urejanja lokalnih javnih cest, rekreacijskih in drugih javnih površin,
- pripravljajna strokovnih podlag za organizirano stanovanjsko gradnjo in reševanja stanovanjskih problemov, zlasti socialnih kategorij, ter s tem v zvezi skrbi za pripravo, komunalno urejanje in oddajo stavbnih zemljišč,
- skrbi za splošne stanovanjske zadeve in upravljanja s stanovanjskim fondom ter poslovnimi prostori,
- pripravljajna strokovnih podlag in sprejemanja prostorskega plana občine in prostorskih izvedbenih aktov,
- pripravljajna in izvajanja ukrepov s področja varstva okolja oziroma ekologije iz pristojnosti občine,
- skrbi za vzdrževanje, popravila in obnovo nepremičnega premoženja občine,
- skrbi za javne prireditve,
- podeljevanja koncesij v skladu z zakoni,
- organiziranja komunalno-redarstvene službe in skrbi za javni red in mir v občini,
- ugotavljanja javnega interesa za pridobitev zemljišč za potrebe občine,
- določanja pogojev za uporabo stavbnih zemljišč in upravljanja s skladom stavbnih zemljišč,
- pripravljajna predpisov iz svojega delovnega področja,
- določanja prekrškov in denarnih kazni za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi občine s svojega delovnega področja,
- spremljanja uradnih objav, razpisov in natečajev za pridobitev sredstev za sodelovanje in razvoj občine s svojega delovnega področja,
- planiranja in nadzora nad porabo proračunskih sredstev, potrebnih za izvajanje nalog oddelka,
- opravljanja drugih nalog iz občinske pristojnosti na področju okolja in prostora.

23. člen

Urad župana opravlja naloge na naslednjih področjih:

- organiziranja občinske uprave,
- pridobivanja sredstev za delovanje in razvoj občine,
- upravljanja občinskega premoženja,
- opravljanja upravnega nadzorstva,
- pripravljajna splošnih aktov za občinski svet in župana,
- opravljanja kadrovskega zadev za občinsko upravo in funkcioniranje občine,
- sklepanja pogodb o odtujitvi premičnin in nepremičnin in drugih razmerjih in spremljanja njihovih izvajanj,
- skrbi za požarno varnost,
- organiziranja pomoči in reševanja za primere elementarnih in drugih nesreč,
- izvajanja opravil povezanih z volitvami in referendumi,
- ustvarjanje pogojev za delo političnih strank,
- sodelovanja s pristojnimi delovnimi telesi občinskega sveta,
- opravljanja strokovnih, organizacijskih in administrativnih nalog za občinski svet, nadzorni odbor in delovna telesa občinskega sveta,
- opravljanja tehničnih, organizacijskih in drugih nalog za delovanje občinske uprave,
- opravljanja protokolarnih zadev,
- skrbi za zavarovanje in vzdrževanje premičnega in nepremičnega premoženja občine,
- sodelovanja s krajevnimi skupnostmi, javnimi zavodi, gospodarskimi javnimi službami podjetij in drugimi organizacijami,
- spremljanja uradnih objav, razpisov in natečajev za pridobitev sredstev za delovanje in razvoj občine, s svojega delovnega področja,
- planiranja in nadziranja porabe proračunskih sredstev, potrebnih za izvajanje nalog službe,
- opravljanja drugih zadev strokovnega in organizacijskega značaja, pomembnih za delo občinske uprave.

Kolikor ni točno določeno, v čigavo pristojnost spada reševanje posamezne zadeve, je za njeno rešitev pristojen urad župana.

24. člen

Urad za urbanistično načrtovanje opravlja naloge na naslednjih področjih:

- sodelovanja pri pripravi prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana, spremljanja izvajanja in sprejemanja ustreznih ukrepov,
- skrbi za izdelavo in sprejem prostorskih izvedbenih aktov,
- izdelovanja lokacijske dokumentacije ter zanjo pridobivanje soglasij ustreznih organov in organizacij,
- dajanja informacij o možnih lokacijah za graditev in drugih posegov v prostor ter drugih informacij v zvezi z urejanjem prostora,
- zbiranja, evidentiranja ter analiziranja podatkov o predvideni rabi prostora in o posegih v prostor ter vodenja evidence in dokumentacije predpisov in drugih aktov, s katerimi se ureja prostor,
- opravljanja drugih zadev v zvezi z urbanističnim načrtovanjem.

IV. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

25. člen

Župan izda akt o sistemizaciji delovnih mest v občinski upravi v 30 dneh po sprejemu tega odloka.

26. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 012-1/95

Sežana, dne 18. oktobra 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Sežana

Marko Kosmač, dipl. prav. l. r.

3113.

Na podlagi 31. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 - odločba US RS, 45/94 - odločba US RS in Uradni list RS, št. 57/94, 14/95 in 20/95 - odločba US RS) in 16. ter 39. člena statuta Občine Sežana (Uradni list RS, št. 28/95 in 35/95) je Občinski svet občine Sežana na seji dne 18. 10. 1995 sprejel

O D L O K**o delovnem področju in pristojnostih delovnih teles
Občinskega sveta občine Sežana**

1. člen

S tem odlokom se določa delovno področje in pristojnosti delovnih teles (v nadaljevanju: odborov in komisij) Občinskega sveta občine Sežana, in sicer:

- odbor za proračun in finance
- odbor za varstvo okolja prostorsko načrtovanje, komunalno in infrastrukturo
- odbor za gospodarski razvoj, obrt in drobno gospodarstvo
- odbor za kmetijstvo
- odbor za turizem
- odbor za kulturo
- odbor za zdravstvo in socialno varstvo
- odbor za šolstvo in šport
- odbor za povezovanje v regijo in v širše lokalne samoupravne skupnosti ter za obmejno sodelovanje in mednarodne odnose
- odbor za premoženje, stanovanjske in splošne zadeve
- komisija za statut, vloge in pritožbe
- komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

2. člen

Delovna telesa dajejo občinskemu svetu mnenja in predloge v zadevah s svojega delovnega področja, za katere tako odloči občinski svet.

3. člen

Pristojnosti delovnih teles občinskega sveta so:

1. odbor za proračun in finance

- obravnava proračun in zaključni račun občine,
- spremlja in po potrebi daje mnenje k izvrševanju proračuna;

2. odbor za varstvo okolja, prostorsko načrtovanje, komunalno in infrastrukturo:

- obravnava problematiko prostorskega urejanja občine,

- spremlja izdelavo prostorskih izvedbenih aktov, dolgoročnih in srednjeročnih družbenih planov ter sodeluje pri njih,

- obravnava predloge, pripombe in pritožbe občanov ali podjetij na sprejete prostorske izvedbene akte ali dolgoročni in srednjeročni družbeni plan,

- obravnava problematiko urejanja komunalne infrastrukture,

- obravnava stanje varovanja in urejanja okolja in prostora,

- predlaga rešitve za reševanje prostorskih in okoljevarstvenih problemov;

3. odbor za gospodarski razvoj, obrt in drobno gospodarstvo:

- obravnava in proučuje planske dokumente ali dele planskih dokumentov, ki se navezujejo na področje gospodarstva ali kateri vplivajo na pogoje gospodarskega razvoja,

- spremlja in analizira tekoča gibanja na področju gospodarstva in daje občinskemu svetu predloge in sugestije za urejanje vprašanj s tega področja,

- obravnava problematiko, daje predloge in oblikuje kriterije za pomoč obrti in drobnemu gospodarstvu,

- obravnava in predlaga občinskemu svetu način porabe sredstev, ki so namenjena za gospodarski razvoj, obrt in drobno gospodarstvo,

- obravnava in nadzoruje poslovanje podjetij in zavodov, ki so v lasti občine in daje o tem občinskemu svetu poročila in predloge,

- obravnava pobude s področja obrti in drobnega gospodarstva ter v zvezi s tem daje občinskemu svetu ustrezne predloge in poročila za sprejem sklepov;

4. odbor za kmetijstvo:

- obravnava vprašanja, ki se nanašajo na problematiko in razvoj kmetijske politike v občini in politike vezane na kmetijska in gozdna zemljišča,

- daje občinskemu svetu predloge za ureditev vprašanj s področja kmetijstva ter poročilo in mnenja v zvezi z akti, soglasji in drugimi vprašanji s tega področja,

- usklajuje vprašanja na področju kmetijstva, lovstva in gozdarstva;

5. odbor za turizem:

- obravnava vprašanja, ki se nanašajo na razvoj turizma v občini in na Krasu,

- sodeluje pri akcijah promocije občine,

- daje občinskemu svetu predloge in mnenja s področja turizma,

- daje občinskemu svetu predloge o razdelitvi turistične takse;

6. odbor za kulturo:

- obravnava problematiko s področja kulture v občini,

- skrbi za razvoj kulturne dejavnosti v občini ter daje občinskemu svetu predloge in mnenja s tega področja;

7. odbor za zdravstvo in socialno varstvo:

- obravnava vprašanja, ki se nanašajo na zdravstvo in socialno varstvo v občini,

– oblikuje ukrepe politike v občini in jih predlaga svetu v sprejem;

8. odbor za šolstvo in šport:

– obravnava vprašanja s področja šolstva, športa in rekreacije v občini,

– usklajuje razvojne programe ter aktivnosti v občini,

– daje mnenja glede financiranja teh dejavnosti v občini;

9. odbor za povezovanje v regijo in v širše lokalne samoupravne skupnosti, ter za obmejno sodelovanje in mednarodne odnose:

– skrbi za povezovanje občine v regijo in v širše lokalne skupnosti,

– pripravlja programe za povezovanje in obravnava vprašanja skupnega pomena za občine, povezane v regijo in v širše lokalne skupnosti,

– daje občinskemu svetu mnenje in predloge s tega področja,

– skrbi za sodelovanje in povezovanje občine s sosednjimi občinami ter o tem obvešča občinski svet,

– obravnava vprašanja, ki so skupnega pomena za občine, ki sodelujejo med seboj,

– spremlja, proučuje ter obravnava vprašanja s področja političnih, gospodarskih, kulturnih in drugih odnosov občine s tujino ter vprašanja, ki zadevajo položaj in razvoj slovenske narodnostne skupnosti v zamejstvu ter maloobmejno sodelovanje,

– daje občinskemu svetu predloge za urejanje vprašanj s področja mednarodnih odnosov ter poročila in mnenja v zvezi z akti, soglasji in drugimi vprašanji s tega področja;

10. odbor za premoženje, stanovanjske in splošne zadeve:

– obravnava in spremlja gospodarjenje z občinskim premoženjem, s stanovanji in poslovnimi prostori, z občinskim zemljiščem in ostalim občinskim zemljiščem in ostalim občinskim premoženjem,

– daje občinskemu svetu predloge in mnenja za ureditev vprašanj s tega področja,

– obravnava stanovanjsko problematiko v občini ter predlaga občinskemu svetu rešitve s tega področja;

11. komisija za statut, vloge in pritožbe:

– spremlja usklajenost statuta z zakonodajo, pripravlja spremembe in dopolnitve statuta,

– obravnava zaradi skladnosti z ustavo, zakoni, statutom in zaradi pravne obdelave:

– odloke in druge akte, ki jih sprejema občinski svet in mu daje o tem svoja mnenja in predloge,

– amandmaje k predlogu odloka ali drugega splošnega akta občinskega sveta,

– predloge in zahteve za obvezno razlago odlokov in drugih aktov občinskega sveta in daje mnenja o tem oziroma predlaga svetu obvezno razlago,

– opozarja na potrebo po izdaji ali spremembi odlokov in splošnih aktov,

– določa prečiščena besedila odlokov in drugih splošnih aktov občinskega sveta, če je z odlokom ali drugim aktom za to pooblaščen,

– obravnava vloge, predloge in zahteve, v katerih občani in organizacije predlagajo izdajo ali spremembo odloka ali drugega splošnega akta za ureditev zadev splošnega pomena, kolikor ni drugače določeno glede predlogov in zahtev, ki jih dajo nekateri organi in organizacije; po lastni presoji pošilja predloge in zahteve pristojnim telesom občinskega sveta,

– obravnava pritožbe, ki se nanašajo na posamezne zadeve, jih po potrebi preizkuša po ustreznih organih, ukrepa pri pristojnih organih, da rešijo take zadeve po veljavnih predpisih in obvešča o tem vlagatelje oziroma pritožnike,

– proučuje prošnje, pritožbe in druge vloge, ki jih pošiljajo občani in organizacije občinskemu svetu in ugotavlja vzroke zanje,

– sodeluje pri reševanju vlog in pritožb s komisijo za vloge in pritožbe Državnega zbora RS;

12. komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja:

– pripravlja za občinski svet predloge za volitve in imenovanja ter razrešitve iz njegove pristojnosti,

– obravnava splošna vprašanja s področja kadrovske politike,

– predlaga občinskemu svetu sprejem predpisov s področja plač, nadomestil in drugih stroškov voljenim in imenovanim funkcionarjem, nadzornemu odboru in delovnih teles občinskega sveta.

4. člen

Delovna telesa uporabljajo pečat občinskega sveta samo za sklice sej.

Na zapisnike sej ter pobude in predloge sklepov, ki jih podajo v sprejem občinskemu svetu, se ne daje nobenega pečata.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 011-4/95

Sežana, dne 18. oktobra 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Sežana

Marko Kosmač, dipl. prav. l. r.

3114.

Na podlagi zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS, št. 18/74 in 34/88) in na podlagi 16. člena statuta Občine Sežana (Uradni list RS, št. 28/95 in 35/95), je Občinski svet občine Sežana na seji dne 7. novembra 1995 sprejel

ODLOK

o oddajanju poslovnih prostorov v najem

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok določa pogoje in postopek oddajanja poslovnih prostorov in stavb v najem (v nadaljnjem besedilu: poslovni prostori) na območju Občine Sežana, katerih lastnik je občina in jih je prenesla v upravljanje drugim pravnim osebam.

2. člen

Za poslovni prostor se šteje prostor, namenjen za poslovno dejavnost in je v poslovni stavbi ali stanovanjskem objek-

tu. Sestavlja ga eden ali več prostorov namenjenih za poslovno dejavnost, ki so praviloma gradbena celota in imajo poseben vhod.

3. člen

O oddaji poslovnih prostorov v najem odloča občinski svet, ki za to lahko pooblasti župana občine.

4. člen

Vsa strokovna, administrativno tehnična dela in drugo pismeno delo (priprava pogodb) opravlja Komunalno-stanovanjsko podjetje Sežana, ki tudi zbira prijave in s katerim sklene župan Občine Sežana posebno pogodbo.

Za vse, kar ni določeno s tem odlokom, se smiselno uporabljajo določila zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih ter drugi predpisi.

II. POSTOPEK ODDAJE POSLOVNIH PROSTOROV

5. člen

Poslovni prostori se oddajajo v najem na podlagi javnega natečaja. Izjemoma se lahko poslovni prostori oddajajo brez javnega natečaja, neposredno z najemno pogodbo v naslednjih primerih:

– če se najemnik mora izseliti iz drugega poslovnega prostora zaradi rušenja ali zaradi prilagoditve zgradbe veljavnemu urbanističnemu dokumentu;

– če gre za začasno preselitev najemnika zaradi prenove ali rekonstrukcije stavbe ali območja;

– če je sedanji najemnik v stečaju ali redni likvidaciji novi najemnik pa prevzame delavce v redno delovno razmerje, oziroma če je opravljena združitev družbenopravnih oseb;

– če najemnik zamenja ali odstopa drug enakovreden poslovni prostor;

– če najemnik opravlja dejavnost posebnega družbenega pomena;

– če s tem dosedanji najemnik pridobi nove poslovne prostore v isti stavbi ali neposredni okolici, v kateri se lahko opravlja ista dejavnost;

– v posebej utemeljenih primerih po predhodnem mnenju občinskega sveta.

6. člen

Politične stranke, zastopane v občinskem svetu, imajo za svoje potrebe v času trajanja mandata pravico do brezplačne dodelitve enega poslovnega prostora v skupni površini do 25 m².

7. člen

Poslovni prostori se oddajo v najem za določen oziroma nedoločen čas. Najemna pogodba, ki je sklenjena za določen čas, preneha s pretekom časa, za katerega je bila sklenjena ali pred tem, če so podani razlogi za odpoved ali odstop od najemne pogodbe.

8. člen

Razpis javnega natečaja mora vsebovati:

- lokacijo in velikost poslovnega prostora;
- izhodiščno višino najemnine;
- predvideno namembnost poslovnega prostora;
- čas za katerega se poslovni prostor daje v najem;

– rok za zbiranje ponudb, ki ne sme biti krajši od 15 dni od dneva objave;

– morebitne druge pogoje v zvezi s stanjem in ureditvijo poslovnega prostora;

– zahtevo o predložitvi dokazov prosilca o izpolnjevanju določenih pogojev za pridobitev obrtnega dovoljenja oziroma izpisek iz sodnega registra glede poslovne dejavnosti,

– potrdilo o plačanih družbenih obveznostih.

Sklep o razpisu javnega natečaja se objavi na krajevno običajen način ali sredstvih javnega obveščanja.

9. člen

Kolikor se na natečaj za oddajo določenega poslovnega prostora prijavi več kandidatov, ki izpolnjujejo pogoje iz natečaja, se opravi licitacija o višini najemnine za poslovni prostor.

Poslovni prostor pridobi v najem tisti kandidat, ki na licitaciji izlicitira najvišjo najemnino.

Zoper odločitev o oddaji poslovnega prostora v najem, lahko vsak kandidat, ki se je udeležil natečaja, vloži v 15 dneh od dneva, ko je prejel obvestilo o izbiri kandidata za najem poslovnega prostora, ugovor na občinski svet. Ugovor vloži pri županu, ki ga odstopi občinskemu svetu v dokončno odločitev.

10. člen

Poslovni prostor se odda v najem s sklepom. Zoper sklep je možna pritožba na občinski svet.

Odločitev občinskega sveta je dokončna.

Župan kot najemodajalec sklene z izbranim ponudnikom najemno pogodbo.

III. NAJEMNO RAZMERJE

Sklenitev najemne pogodbe

11. člen

Najemno razmerje nastane s sklenitvijo pisne najemne pogodbe.

Najemna pogodba mora vsebovati:

– navedbo poslovnih prostorov in stavbe, v katerih so poslovni prostori;

– navedbo poslovne dejavnosti, ki se opravlja v teh prostorih;

– določila o uporabi skupnih prostorov in naprav v stavbi;

– določila o času trajanja pogodbe;

– višino najemnine in sorazmerni del obratovalnih stroškov skupnih delov in naprav v stavbi;

– določila o odpovedi;

– določila o vzdrževanju poslovnih prostorov;

– kraj in datum sklenitve pogodbe in podpisa pogodbenih strank.

12. člen

V času najema najemnik odgovarja za vsakršno škodo, ki bi morebiti nastala v prostoru, na opremi teh tehničnih sredstvih in drugih sredstvih, ki se dajejo v najem.

Prenehanje najemnega razmerja

13. člen

Najemno razmerje lahko preneha:

– s sporazumnim prenehanjem najemne pogodbe;

- z odpovedjo najemne pogodbe, če je bila sklenjena za nedoločen čas, z odpovednim rokom 1 leta;
- s potekom časa, za katerega je bila pogodba sklenjena;
- z odstopom od najemne pogodbe;
- po samem zakonu.

14. člen

Občinski svet odstopi od najemne pogodbe (oziroma jo razdre) in zahteva izpraznitev poslovnega prostora ob vsakem času, ne glede na pogodbene in zakonske določbe o trajanju najema:

- če najemnik uporablja poslovni prostor tako, da ovira stanovalce ali drugega najemnika poslovnega prostora ali stanovanja;
- če najemnik v roku enega meseca od dneva prejema opomina ne opravi del, potrebnih za redno vzdrževanje poslovnega prostora, ki spadajo v njegove stroške;
- če najemnik spremeni poslovno dejavnost v poslovnem prostoru brez soglasja pristojnega upravnega organa in najemodajalca;
- če najemnik brez upravičenih razlogov preneha z opravljanjem dejavnosti za več kot 3 mesece;
- če najemnik preneha z opravljanjem dovoljene dejavnosti;
- če najemnik odkloni sodelovanje pri prenovi stavbe;
- če najemnik odda poslovni prostor v podnajem oziroma dovoli drugim, da opravljajo dejavnost v poslovnem prostoru brez soglasja lastnika;
- če najemnik ne plača najemnine ali stroškov upravljanja s skupnimi deli in napravami hiše, v roku 15 dni po prejemu opomina najemodajalca;
- če so poslovni prostori potrebni najemodajalcu;
- v drugih v zakonu in pogodbi določenih primerih.

15. člen

Brez javnega natečaja se oddajajo v najem tudi dvorane, sejne sobe in drugi podobni javni prostori, s katerimi razpolaga Občina Sežana, društvom, strankam in drugim civilnim in pravnim osebam za opravljanje njihove dejavnosti za določene dneve, oziroma ure v tednu. Občinski svet sprejme seznam in cenik teh poslovnih prostorov, ki se dajejo v najem. Kolikor je več interesentov, se odda prostor najugodnejšemu ponudniku.

IV. OSNOVE IN MERILA ZA DOLOČITEV NAJEMNINE ZA POSLOVNE PROSTORE

16. člen

Osnova za določanje mesečnih najemnin za poslovne prostore v lasti Občine Sežana se oblikuje glede na površino prostora in dejavnost.

Poslovni prostori so glede na vrsto dejavnosti razvrščeni v štiri skupine:

1. Dejavnost A
 - proizvodna dejavnost,
 - trgovska in gostinska dejavnost, pošta, telekomunikacije, banke, koncesijske dejavnosti ter pisarniški prostori.
2. Dejavnost B
 - ostale obrti, podjetja in kmetijske dejavnosti,
3. Dejavnost C
 - skladišča, pomožni prostori, garaže.
4. Dejavnost D
 - poslovni prostori namenjeni za družbene dejavnosti, dejavnosti društev, prostori KS in političnih strank, ki niso zastopane v občinskem svetu.

Mesečna najemnina za m² znaša: (DEM v tolarški protivrednosti po srednjem deviznem tečaju Banke Slovenije na dan izstavitve računa)

	A	B	C	D
I	20	18	15	7
II	17	14	12	5
III	15	12	10	4

Najemnina za poslovne prostore v prvem nadstropju se zniža za 20 %, za poslovne prostore v višjih nadstropjih pa se zniža za vsako nadstropje za nadaljnjih 10 %.

17. člen

Poslovni prostori so glede na svojo lokacijo razvrščeni v tri območja:

I. Območje: Partizanska cesta v Sežani

II. Območje: Center Sežane (ta obsega poslovne objekte na ulicah in cestah, ki ležijo znotraj območja, ki ga omejuje naslednja linija: od Trga 28. avgusta preko Partizanske ceste na Repentaborsko ulico, nato na Sejmiško pot do ceste Pod Taborom, po cesti pod Taborom do Cankarjeve ulice, od tu na ulico Jožeta Pahorja do Ceste na Lenivec, po Cesti na Lenivec do Partizanske ceste, nato na Kolodvorsko ulico, po Kolodvorski ulici do železniške postaje, nadalje po Kosovelovi ulici do Bazoviške ceste, po Bazoviški cesti do nadvoza na železniški progi do Trga 28. avgusta ter objekte, ki stojijo na ulicah in cestah, ki predstavljajo razmejitveno linijo).

III. Območje: Vse ostale ulice, kraji in naselja v občini.

18. člen

Najemniki tistih poslovnih prostorov, ki so namenjeni ohranjanju in prezentiranju kulturne dediščine in v primerih, za katere se odloči občinski svet, razen dejavnosti A, so lahko oproščeni plačevanja najemnine pod pogojem, da v skladu z deležem, ki jim pripada, prevzamejo financiranje vzdrževalnih del v objektu.

19. člen

Najemnik je dolžan poleg najemnine plačati še prometni davek na storitev.

20. člen

Sredstva najemnin poslovnih prostorov se uporabljajo za kritje stroškov upravljanja, tekočega in investicijskega vzdrževanja skupnih delov in naprav hiš in poslovnih prostorov, za nakup in prenovno poslovnih prostorov, za kritje amortizacije, ter za razvoj in pospeševanje drobnega gospodarstva.

21. člen

Ta določila ne veljajo za novozgrajene in na novo adaptirane poslovne prostore, le kolikor se vložena sredstva vrnejo najmanj v osmih letih, sicer se najemnina za te prostore ustrezno poveča.

22. člen

Vsi, ki imajo na dan uveljavitve tega odloka sklenjeno najemno pogodbo se jim bo na osnovi aneksa k pogodbi zaračunavala nova najemnina, in sicer od prvega dne v naslednjem mesecu po uveljavitvi tega odloka.

23. člen

Ta odlok prične veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS. Z uveljavitvijo tega odloka se preneha uporab-

ljati pravilnik o oddajanju poslovnih prostorov v najem (Uradni list RS, št. 3/91, 1/92, 6/92, 45/92, 61/93).

Št. 46-9/95
Sežana, dne 7. novembra 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Sežana
Marko Kosmač, dipl. prav. l. r.

3115.

Na podlagi 1. točke IV. poglavja 3. člena zakona o prevzemu državnih funkcij, ki so jih do 31. 12. 1995 opravljali organi občin (Uradni list RS, št. 29/95), 18. člena zakona o naravni in kulturni dediščini (Uradni list RS, št. 1/81) in 16. člena statuta Občine Sežana (Uradni list RS, št. 28/95 in 35/95) je Občinski svet občine Sežana na seji dne 7. novembra 1995 sprejel

O D L O K

o spremembi odloka o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju Občine Sežana

1. člen

V odloku o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju Občine Sežana (Uradne objave, št. 13/92) se 17. člen spremeni tako, da glasi:

Upravni organ, pristojen za kulturo, izvede ob sodelovanju Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine iz Nove Gorice, vpis naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov iz 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 9. člena tega odloka v zemljiško knjigo Okrajnega sodišča v Sežani in seznaniti lastnike spomenikov oziroma imetnike pravice uporabljanja spomenikov z režimom varstva, posameznimi omejitvami in prepovedmi ter razvojnimi usmeritvami in drugimi obveznostmi v zvezi s spomeniki, ki izhajajo iz zakona o naravni in kulturni dediščini.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 63-8/95
Sežana, dne 7. novembra 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Sežana
Marko Kosmač, dipl. prav. l. r.

SLOVENJ GRADEC

3116.

Na podlagi 8. in 9. člena zakona o varstvu cestnega prometa (Uradni list SRS, št. 5/82, 40/84, 29/86 in Uradni list RS, št. 1/91-I), 25. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 42/85, 47/87, 5/90 in Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93), 8. člena statuta Mestne občine Slovenj Gradec

(Uradni list RS, št. 41/95) je Svet Mestne občine Slovenj Gradec na seji dne 14. 11. 1995 sprejel

O D L O K
o ureditvi cestnega prometa v Mestni občini Slovenj Gradec

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se določa prometna ureditev na javnih prometnih površinah v mestu Slovenj Gradec in drugih javnih površinah v mestu Slovenj Gradec in v naseljih na območju Mestne občine Slovenj Gradec, postopek, pogoje in način odstranjevanja nepravilno parkiranih vozil ter obveznosti pristojnih organov za urejanje cestnega prometa v Mestni občini Slovenj Gradec.

2. člen

Javne prometne površine po določbah tega odloka so vse ceste, ulice, trgi, kolesarske steze, pločniki, parkirne površine, avtobusna postaja, avtobusna postajališča in urejene pešpoti.

II. UREDITEV PROMETA

3. člen

Posebne prometne površine, namenjene pešcem, so posebej označene javne prometne površine v mestu ali naseljih, na katerih je promet z vozili prepovedan oziroma omejen, cestnoprometno površino pa lahko uporabljajo pešci.

4. člen

Promet z vozili na cestah, označenih kot posebne prometne površine za pešce, je dovoljen samo za stanovalce, ki imajo vhod v garažo oziroma na dvorišče.

Na posebnih prometnih površinah promet ni omejen za službena vozila v primeru intervencij.

5. člen

Na območju mesta Slovenj Gradec in naselij, kjer je dovoljen lokalni promet, je prepovedan promet z vsemi motornimi vozili, katerih skupna dovoljena masa presega 5 ton osnega pritiska.

Prepoved ne velja za komunalna in intervencijska vozila ter vozila, za katera je iz upravičenih razlogov bilo izdano dovoljenje uprave mestne občine. Uprava mestne občine lahko ob izdaji dovoljenja zahteva plačilo varščine.

6. člen

Župan Mestne občine Slovenj Gradec lahko zaradi nemotenega in varnega poteka prometa s sklepom dodatno omeji hitrost vožnje in osni pritisk na posameznih cestah ter ukrepa v drugih zadevah v zvezi z odstranitvijo in postavitvijo nove ali dodatne prometne signalizacije, če to zahtevajo prometne in varnostne razmere.

III. PARKIRANJE IN USTAVLJANJE

7. člen

Ustavljanje in parkiranje vozil na javnih površinah in javnih prometnih površinah je prepovedano:
– kjer to prepoveduje prometna signalizacija,

- na zaznamovanih prehodih za pešce ali na razdalji manj kot 5 m od prehoda za pešce,
- na kolesarskih stezah, pločnikih in stezah za pešce,
- na križišču in na razdalji manj kot 5 m od najbližjega roba prečnega vozišča,
- na razdalji manj kot 15 m pred znakom, s katerim je označeno avtobusno postajališče, kakor tudi na delu vozišča, ki je s stalnimi označbami določeno za avtobusno postajališče,
- pred uvozom ali na dohodu v stavbo, garažo, dvorišče ali gradbišče,
- na ali pred komunalnimi napravami (priklučki na vodovodno omrežje, vhodi v kanalizacijo, hidranti, kontejnerji za odpadke, prometnih zapornicah),
- na predelih, kjer predstavlja vozilo oviro pri odvozu snega ali pri odstranjevanju posledic elementarnih ali drugih nezgod,
- na javnih zelenicah in sprehajalnih poteh,
- na funkcionalnih zemljiščih spomenikov in obeležij in rezerviranih parkirnih površinah za invalide.

8. člen

- Na območju Mestne občine Slovenj Gradec so za ustavljanje in parkiranje namenjene naslednje javne površine:
- urejeni javni parkirni prostori, določeni s prometnimi znaki kot parkirni prostori in površine, kjer je parkiranje časovno omejeno ali nadzorovano,
 - rezervirani parkirni prostori,
 - splošni parkirni prostori,
 - javni parkirni prostori za tovorna vozila in avtobuse v medkrajevnem prometu.

9. člen

Urejeni parkirni prostori so prostori, ki so določeni s tem odlokom. Župan določi vrsto označbe in časovne omejitve na parkirnem prostoru.

10. člen

- Rezervirani parkirni prostori so:
- prostori za potrebe službenih vozil na podlagi predhodnega dovoljenja,
 - prostori rezervirani za parkiranje vozil invalidnih oseb,
 - prostori za parkiranje tovornih, motornih vozil in avtobusov,
 - prostori za parkiranje turističnih avtobusov,
 - prostori za parkiranje intervencijskih vozil,
 - prostori stanovalcev v mestu na Glavnem trgu in Meškovi ulici, rezervirani na podlagi abonmaja.
- Rezervirane parkirne prostore določi z odločbo uprava mestne občine.
- Rezervirani parkirni prostori morajo biti vidno označeni s prometno signalizacijo, kot jo predpiše uprava mestne občine. Stroški signalizacije teh prostorov gredo v breme uporabnika, razen prostorov, ki so namenjeni za parkiranje intervencijskih vozil in vozil invalidnih oseb. Na njih lahko parkirajo le motorna vozila, katerim to dovoljuje označba parkirnega prostora. Parkirni prostori za potrebe službenih vozil se lahko rezervirajo za posamezne časovne termine ter se v ostalem času uporabljajo kot splošni urejeni javni parkirni prostori.

11. člen

Splošni parkirni prostori so na odsekih javnih cest, ulic in na drugih prometnih površinah, kjer jih ne prepovedujejo cestnoprometna signalizacija in prometni predpisi. Na teh prostorih se lahko po potrebi organizira parkiranje za določen čas.

12. člen

Upravljalca javnega parkirnega prostora skrbi za vzdrževanje prometne signalizacije, skrbi za red in čistočo in ne odgovarja za škodo, ki nastane na parkiranem vozilu.

Za parkiranje motornih vozil na urejenih in nadzorovanih parkirnih prostorih mora uporabnik vozila plačati parkirnino. Za uporabo rezerviranih parkirnih prostorov plačujejo uporabniki najemnino.

Višino parkirnine in višino najemnine za parkirišča, opredeljena kot urejena parkirišča, določi s sklepom župan mestne občine.

13. člen

Ureditev lokacij za javne parkirne prostore za parkiranje tovornih vozil in avtobusov predpiše župan mestne občine. Na območju mesta Slovenj Gradec in naselij Šmartno, Pameče in Podgorje je prepovedano parkiranje tovornih vozil in avtobusov na javnih površinah, razen na mestih, kjer je s prometnim znakom dovoljeno.

Uprava mestne občine lahko izjemoma dovoli in določi pogoje za ustavljanje in parkiranje tovornih motornih vozil, priklopnikov in avtobusov na drugih površinah izven lokacij urejenih parkirišč, če je to nujno za nemoteno opravljanje njihove proizvodne ali storitvene dejavnosti, in če to ne ovira drugih udeležencev v prometu.

IV. CESTNOPROMETNA SIGNALIZACIJA

14. člen

Upravljalca cest uredi in vodi register cestnoprometne signalizacije. En izvod registra z vsemi spremembami in dopolnitvami hrani uprava mestne občine.

15. člen

Za postavitev opreme in drugih naprav, ki zagotavljajo varnost cestnega prometa na javnih prometnih površinah, skrbi podjetje za vzdrževanje javnih površin.

V. OMEJITEV HITROSTI VOŽNJE

16. člen

Hitrost vožnje na Glavnem trgu, Meškovi ulici, Cankarjevi ulici in Ozki ulici je omejena na 30 km/uro. Hitrost vožnje v strjenih delih naselja Šmartno, Podgorje, Stari trg in Pameče je omejena na 40 km/uro. Omejitev ne velja za magistralno in regionalne ceste.

17. člen

Na območjih šol, ki morajo biti označena z velikimi opozorilnimi tablamami na vseh dostopih, velja omejitev hitrosti vožnje 30 km/uro. Na predlog upravljalca cest ali nadzorstvenih organov lahko župan Mestne občine Slovenj Gradec s sklepom omeji hitrost tudi na območjih drugih javnih objektov v naseljih.

VI. AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA

18. člen

Avtobusna postajališča za vstopanje in izstopanje potnikov izven naselja ter na delu lokalnih in magistralnih cest v naselju, morajo biti izven vozišča ter izpolnjevati tehnične normative in minimalne pogoje, ki se določijo s predpisi.

Samo izjemoma se lahko po presoji okoliščin, pomembnih za varnost prometa, dovoli ureditev avtobusnega postajališča na vozišču ceste.

19. člen

Avtobusna postajališča na območju Mestne občine Slovenj Gradec lahko z dovoljenjem uprave Mestne občine uporabljajo tudi podjetja in zasebniki, ki opravljajo poseben javni prevoz potnikov (delavcev na delo in učencev v šolo).

VII. NEPROMETNI ZNAKI

20. člen

V naseljih na območju Mestne občine Slovenj Gradec in mesta je dovoljeno postavljati neprometne znake. Dovoljenje za postavitev neprometnega znaka izda uprava mestne občine na predlog podjetja za vzdrževanje javnih prometnih površin. Dovoljenje mora vsebovati: mesto, obliko, velikost in vsebino neprometnega znaka.

Neprometne znake, postavljene v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, odstrani pristojna služba, ki jo določi uprava mestne občine na stroške stranke.

VIII. POSEBEN PROMETNI REŽIM

Dostava blaga

21. člen

Dostava blaga za oskrbo trgovin na Glavnem trgu, Trgu svobode, Cankarjevi ulici, Gosposvetski cesti, Meškovi ulici, Poštni ulici, Ozki ulici in Šolski ulici je dovoljena samo v času od 5. do 9. ure. Dostava blaga na Trgu svobode se izvaja z Glavnega trga preko zapornic.

22. člen

Dostava in odvoz blaga na javnih prometnih površinah ne sme onemogočiti normalnega poteka prometa in mora biti opravljena brez odlašanja in hitro. Po odstranitvi blaga je potrebno prometno površino temeljito očistiti. Blago in embalažo, dostavljeno in odloženo na javne površine, je treba odstraniti najkasneje do 10. ure, na Trgu svobode pa takoj po dostavi.

Delo na javnih prometnih površinah

23. člen

Prekopavanje in druga dela na javni prometni površini se morajo opravljati tako, da je zagotovljena varna vožnja vozil in varnost drugih udeležencev v cestnem prometu. Delovišče na cesti ali neposredno ob cesti, mora biti ponoči in ob slabi vidljivosti predpisano označeno. Kadar je potrebno zaradi značaja dela postaviti gradbeni oder, mora izvajalec del zagotoviti varno hojo pešcem.

24. člen

Za dela in posege na javnih prometnih površinah, razen za redna vzdrževalna dela in intervencijska dela, si mora izvajalec pridobiti dovoljenje uprave mestne občine, s predhodnim soglasjem upravljalca ceste. Zahtevo za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena je treba vložiti najmanj 15 dni pred pričetkom del in mora vsebovati podatke o začetku in trajanju del in o načinu zavarovanja kraja. Upravljalce cest določi pogoje za poseg v cestno telo.

V soglasju lahko upravljalce cest določi, da je potrebno delo opraviti neprekinjeno ali samo v nočnem času in določi še druge ukrepe za varnost prometa, prav tako pa tudi predlaga občini, da pred izdajo dovoljenja zahteva plačilo varščine. Višino varščine s sklepom določi župan.

25. člen

Čiščenje in pranje cest in drugih prometnih površin ter odvoz komunalnih odpadkov na območju starega mestnega jedra je dovoljeno v času od 23. do 5. ure zjutraj.

Uprava mestne občine lahko v izjemnih primerih dovoli opravljanje teh del izven tega časa.

Posebna uporaba javnih prometnih površin

26. člen

Na trgih, ulicah, pločnikih in cestah, ki niso razvrščene v magistralne in regionalne ceste ter ostalih javnih površinah, je dovoljeno:

- občasno postavljanje prodajnih stojnic,
- izvajanje športnih prireditev,
- organizacija zborovanj, zabavnih in kulturnih prireditev.

Dovoljenje za posebno uporabo javnih površin izda uprava Mestne občine Slovenj Gradec, ob mnenju upravljalca javnih površin, na katere se dovoljenje nanaša, v skladu z odlokom o komunalnih taksah.

Varstvo prometnih površin

27. člen

Da bi bil zagotovljen varen promet, je na lokalnih javnih cestah prepovedano graditi objekte, naprave ali postroje, saditi drevje in grmičevje ali postavljati predmete, s katerimi bi se zmanjšala preglednost ceste, s katero se cesta križa v isti ravnini in preglednost na križišču. Prepovedano je delati karkoli, kar bi utegnilo ogroziti ali ovirati promet na javni cesti ali poškodovati javno cesto in objekte na njej.

Varovalni pas izven naselja je tri metre, v naselju pa en meter od končne točke prečnega profila ceste. Dovoljena višina živih mej, ograj in drugih objektov je 0,7 m.

Prepovedano je tudi:

– odvajati na cesto vodo, odplake, gnojnico ter druge tekočine,

– puščati na cesti sneg ali led, ki pada ali zdrsne na cesto,

– ovirati odtekanje vode s ceste,

– z mazili ali drugimi snovmi pomastiti cesto oziroma z njimi ravnati tako, da lahko pomastijo cesto,

– nameščati les, opeko ter drugi material ali predmete, če se s tem poslabša prometna varnost, drugače ovira ali ogroža promet ali če se s tem poškoduje cestišče,

– sejati poljščine v razdalji 4 m od meje cestnega pasu v smeri proti cestišču ali v širini 1 m od cestne meje vzporedno s cestiščem, če to zmanjšuje preglednost,

– uporabljati za dovoz ali pristop na cesto mesto, kjer ni dovoljen dovozni priključek oziroma pristop,

– puščati ali metati na cesto kakršnekoli predmete, ki onesnažujejo cesto,

– vlačiti po cesti hlode, veje, skale in druge predmete, ki lahko poškodujejo cestišče.

Odstranjevanje nepravilno parkiranih vozil

28. člen

Policist odredi odvoz vozila, če je le-to parkirano tako, da predstavlja neposredno nevarnost ali oviro za promet.

Pooblaščen uradna oseba za komunalni nadzor Mestne občine Slovenj Gradec lahko odredi odvoz vozila, oziroma na vozilo montira oviro za nadaljnjo vožnjo:

- če je vozilo parkirano na rezerviranem parkirnem prostoru,
- če je vozilo parkirano na površinah, namenjenih pešcem,
- če je vozilo parkirano na zelenicah in v parkih,
- če je vozilo parkirano pred vhodom v stavbo ali garažo,
- če je vozilo parkirano na avtobusnih postajališčih in označenih avtobusnih postajah javnega prometa,
- če je vozilo parkirano na prostorih, določenih za razkladanje dostavnih vozil, ob dovozih in odvozih z gradbišč, na ali pred komunalnimi napravami (hidranti, jaški, kontejnerji za smeti, pred prometno zapornico),
- če je vozilo zapuščen in parkirano na katerikoli javni površini,
- če je vozilo parkirano na površini, kjer to prepoveduje vertikalna ali horizontalna prometna signalizacija,
- če je vozilo parkirano na cestišču, ki je posebej označeno s posebno obvestilno tablo, na kateri je odrejena splošna prepoved prometa zaradi izvedbe športne ali druge prireditve.

29. člen

Za odlaganje in varovanje odpeljanih vozil mora biti zagotovljen primerno urejen prostor. Postopek odvoza, hrambe in izdajanja vozil ter nameščanja in odstranjevanja ovir na kolesih vozil za nadaljnjo vožnjo in višino stroškov določi župan mestne občine.

30. člen

Župan mestne občine sklene posebno pogodbo z izvajalcem odvoza nepravilno parkiranih in zapuščenih vozil in z izvajalcem shranjevanja in varovanja odpeljanih vozil.

31. člen

Če voznik, lastnik ali imetnik pravice uporabe vozila, odstrani vozilo potem, ko je pooblaščen uradna oseba že pozvala pooblaščenega izvajalca, da odstrani vozilo, mora plačati 50% določene višine stroškov odvoza. Šteje se, da vozilo ni odstranjeno, dokler ga vlečno vozilo ni odpeljalo.

Omejitev avtošol

32. člen

V mestu Slovenj Gradec je na Cankarjevi ulici in Šolski ulici prepovedan promet z vozili avtošol od ponedeljka do sobote, v času od 5.30 do 7.30 ure in od 13. do 16. ure.

V naselju Pameče je prepovedan promet z vozili avtošol na lokalni cesti "od kapelce do pokopališča".

IX. PROMETNI REŽIM V MESTU SLOVENJ GRADEC

33. člen

Posebna prometna površina za pešce v mestu Slovenj Gradec je:

Trg svobode, peš pot ob avtobusni postaji od Pohorske ceste do Francetove ceste, del Glavnega trga od št. 24 do 29, del Cankarjeve ulice v smeri od Vzgojnovarstvenega zavoda do Glavnega trga št. 40 in Cankarjeva ulica od Kuharjeve hiše na Cankarjevi ulici št. 17 do Glavnega trga, Šolska ulica od Levovnika na Šolski ulici št. 1 do Glavnega trga, Ozka ulica od Glavnega trga do Ozke ulice 2, Poštna ulica, peš pot ob vrtnariji od Meškove ulice do Iršičeve ulice, peš pot ob Kuharjevem parku, peš pot od cerkve Sv. Duha do priključka na Gosposvetsko cesto, peš pot od Gozdne poti do Tretje osnovne šole, peš pot od Celjske ceste mimo Ringa do Prve osnovne šole in javne poti v naselju Polje.

34. člen

Enosmerne ceste v mestu Slovenj Gradec so: Meškova ulica od tržnice do cerkve, Gosposvetska cesta v smeri od cerkve do križišča s Partizansko potjo in v smeri od Celjske ceste do križišča s Partizansko potjo, Partizanska pot od stanovanjske hiše Šume na Partizanski poti št. 1 do priključka na Vrunčevo ulico, Šercerjeva ulica od Vrbnjaka na Šercerjevi ulici št. 6 do Razdevška na Šercerjevi ulici št. 14 in Koroška ulica od križišča s Šercerjevo ulico do Slemenika na Koroški št. 1.

35. člen

Ulice, po katerih je urejen lokalni promet, so: Šolska ulica od stanovanjske hiše Weingerl v Šolski ulici 11 do Levovnika v Šolski ulici št. 1, Cankarjeva ulica od vrta do Kuharjeve hiše št. 17, Meškova ulica od Tržnice do cerkve, Gosposvetska cesta v smeri od cerkve do križišča s Partizansko potjo, Gosposvetska cesta od cerkve Sv. Elizabete do stanovanjske hiše Tiršek na Celjski cesti št. 9, Partizanska pot od priključka Gosposvetske ceste do priključka na Vrunčevo ulico.

36. člen

Urejeni parkirni prostori, ki so, ali gravitirajo na ožji del mesta Slovenj Gradec: Glavni trg, Vorančev trg, Gosposvetska cesta od cerkve do vhoda v bolnišnico, Meškova ulica, parkirišče pri Upravni enoti, parkirišče AP Tržnica, parkirišče ob Iršičevi ulici, parkirišče ob Zdravstvenem domu, parkirišče ob Kopališki ulici in Drugi osnovni šoli, parkirišče pri Trgovskem centru Katica, parkirišče ob Kidričevi ulici, parkirišče ob Kulturnem domu in pred stavbo UNZ, parkirišče pri Nami, parkirišče ob Šolski ulici in Rotenturnu, parkirišče pri Bellevueu, parkirišče pri Kulturnem domu Stari trg.

37. člen

Urejena nadzorovana parkirna prostora, z obveznim plačilom parkirnine, sta na površini Glavnega trga. "Južno parkirišče" obsega Glavni trg, od vhoda pri Rojnikovi hiši do križišča s Trgom svobode, "severno parkirišče" pa Glavni trg, od vhoda pri Pošti do križišča s Trgom svobode. Parkirišče se smatra kot zaprti prostor, s kontrolo vhoda in izhoda, z zaračunavanjem in pobiranjem parkirnine. Prometne zapornice se postavi na vhode parkirišč, konfine pa na vseh izhodih ulic na Glavni trg ter Trg svobode.

38. člen

Ob zasedenosti vseh parkirišč na Glavnem trgu velja prepoved vstopa za vsa vozila, razen za motorna kolesa in kolesa z motorjem ter dostavna vozila v času od 5. do 9. ure, pozneje pa samo proti plačilu določene varščine. Ta prepoved ne velja za:

- taksi vozila, ko opravljajo dejavnost,
- intervencijska vozila (gasilci, zdravstvena in prva pomoč),

- vozila organov za notranje zadeve in inšpekcijskih služb,
- vozila komunalnih služb, ko opravljajo svojo dejavnost,
- imetnike abonmajev za garaže in stalnih parkirnih mest.

Pooblaščen upravljalec zaprtega parkirnega prostora je pooblaščen za izvajanje nadzora vhoda in izhoda, zaračunavanja in pobiranja parkirnine ter ugotavljanje identitete kršitelja.

V primeru, da se identiteta kršitelja ne more ugotoviti, plača kazen lastnik vozila.

39. člen

Najemniki rezerviranih parkirnih prostorov v mestu Slovenj Gradec so: občani s stalnim prebivališčem na Glavnem trgu, Trgu svobode in v Meškovi ulici, ki so pridobili abonma proti plačilu, in lastniki oziroma uporabniki poslovnih prostorov v mestu Slovenj Gradec, ki so pridobili dovoljenje proti plačilu. Pravico do abonmaja na Glavnem trgu imajo občani s stalnim prebivališčem na Glavnem trgu, Trgu svobode ter uporabniki garaž na Glavnem trgu za eno vozilo na gospodinjstvo. Pravico do abonmaja v Meškovi ulici imajo občani s stalnim prebivališčem v Meškovi ulici za eno vozilo na gospodinjstvo.

Upravičenost do dovoljenja oziroma pridobitve abonmaja ugotavlja uprava mestne občine.

40. člen

Uporabniki rezerviranih parkirnih prostorov (razen stanovalcev) smejo parkirati vozila le na rezerviranih prostorih, uporabniki garaž pa v garažah. Vozila uporabnikov rezerviranih parkirnih prostorov in garaž morajo biti na vidnem mestu označena s posebnim znakom (na levem spodnjem delu vetrobranskega stekla).

41. člen

Višino parkirnine za ožje območje mesta se določa z naslednjimi tarifami:

tarifa	časovna omejitve	vrednost
I. tarifa	od 0 do 1/2 ure	0 točk
II. tarifa	od 1/2 do 1 ure	1 točka
III. tarifa	od 1 do 2 ur	2 točki
IV. tarifa	od 2 do 3 ur	4 točke
V. tarifa	od 3 do 4 ur	6 točk
VI. tarifa	od 4 do 5 ur	8 točk
VII. tarifa	od 5 do 6 ur	10 točk
VIII. tarifa	nad 6 ur dnevno	12 točk

42. člen

Nadzor nad pobiranjem in plačevanjem parkirnine na Glavnem trgu poteka od ponedeljka do petka, v času od 6. do 20. ure, v soboto pa od 6.30 do 14. ure.

Ob nedeljah in praznikih se za parkiranje na Glavnem trgu parkirnine ne pobira.

43. člen

Oproščeni parkirnine so:

- intervencijska vozila, vozila policije, vozila komunalnih služb, vozila inšpekcijskih služb in vozila mestne občine, kadar opravljajo svojo dejavnost,
- imetniki abonmajev in dovoljenj.

V primeru, da voznik pri vstopu v ožji del mesta na kontrolni točki ne vzame parkirnega lista ali parkirni list izgubi, oziroma pri izstopu nima parkirnega lista in ni opro-

ščen plačila parkirnine, plača dnevno parkirnino v višini vrednosti osme tarife.

44. člen

Vrednost točke določi s sklepom župan.

Upravičenci do abonmaja in dovoljenj za službena vozila plačujejo mesečni pavšal.

Višino pavšala za posamezne kategorije upravičencev določi s sklepom župan.

X. NADZOR

45. člen

Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka izvajajo:

1. Policisti nadzorujejo izvajanje določil:
– o prepovedi prometa po ulicah in trgih, kjer ta ni dovoljen,

– o prepovedi prometa za avtobuse in tovorna motorna vozila, ki presežajo dovoljeno težo,
– o ustavljanju in parkiranju tam, kjer to prepoveduje prometni znak,

– o omejitvi hitrosti,
– odredajo odvoz vozil, katera neposredno ovirajo promet, v skladu z zakonom.

2. Cestni inšpektor nadzoruje cestno prometno signalizacijo, stanje in vzdrževanje cest in objektov na njih, izvajanje del na javnih prometnih površinah v skladu z zakonom.

3. Pooblaščen delavci uprave mestne občine oziroma komunalnega nadzora nadzirajo izvajanje določil:

– o prepovedi parkiranja na javnih površinah namenjenih pešcem, na zelenicah in parkih, pred vhodi v stavbe in garaže, na avtobusnih postajališčih, na prostorih, določenih za razkladanje dostavnih vozil, ob dovozih in izvozih iz gradbišč, na ali pred komunalnimi napravami (hidranti, jaški, kontejnerji za odpadke, prometne zapornice),

– o parkiranju na rezerviranih mestih,
– o spoštovanju določil o dostavi blaga,
– o izvajanju del na javnih prometnih površinah,
– o posebni uporabi površin za javne prireditve,
– o posebnem prometnem režimu v mestu Slovenj Gradec,

– kontrolirajo uporabnike abonmajev,
– nadzirajo upravjalce parkirnih prostorov, izvajalce kontrole vhoda in izhoda iz mesta ter izvajalce za odvoz nepravilno parkiranih in zapuščenih motornih vozil,
– odredajo odvoz nepravilno parkiranih in zapuščenih motornih vozil.

4. Upravjalci javnih parkirnih prostorov nadzirajo izvajanje reda na javnih parkirnih prostorih, za katere imajo pooblastila župana mestne občine.

5. Upravljalec zaprtega parkirnega prostora na Glavnem trgu izvaja kontrolo vhoda in izhoda iz mesta Slovenj Gradec in nespoštovanja predpisov v zvezi s tem.

46. člen

Pooblaščen delavci mestne občine oziroma delavci za komunalni nadzor morajo imeti pri opravljanju nadzora nad javnimi prometnimi površinami izkaznico, delavci komunalnega nadzora pa tudi posebno uniformo.

47. člen

V zvezi z opravljanjem nadzora ima delavec komunalnega nadzora naslednje pravice in dolžnosti:

- nadzoruje javne površine, določene s tem odlokom,
- namešča na vozila obvestila o prekršku za mandatne kazni in ovire za nadaljnjo vožnjo,

– izreka mandatne kazni in jih izterja od kršitelja na kraju samem,
– sodeluje z delavci policije, če to zahtevajo razlogi varnosti.

Delavec, ki opravlja komunalni nadzor, lahko zahteva od voznika ob ugotovljeni kršitvi naslednje osebne podatke: ime in priimek, datum rojstva in kraj bivanja.

48. člen

Pooblaščen osebna mestne občine ima naslednje pravice:

- nadzoruje javne prometne površine in sprejema ukrepe za izvajanje odloka,
- predlaga kršitelje v postopek sodniku za prekrške,
- izdaja dovoljenja za odvoz nepravilno parkiranih vozil po 28. členu,
- nadzoruje pooblaščen upravljalce parkirnih prostorov.

XI. KAZENSKÉ DOLOČBE

49. člen

Z denarno kaznijo od 5.000 do 50.000 SIT se kaznuje za prekršek pravna oseba in posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

1. če opravlja dovoz in odvoz blaga v nedovoljenem času brez dovoljenja uprave mestne občine (22. člen)
 2. če kot organizator športne ali druge prireditve brez dovoljenja pristojnega organa zapre ali preusmeri promet (26. člen)
 3. če ustavlja in parkira tovorno motorno vozilo, priklonnik ali avtobus izven za to določenih parkirnih prostorov brez dovoljenja pristojnega organa (13. člen)
 4. če ravna v nasprotju z 28. členom
 5. če postavlja kiosk, prodajno stojnico, mizico in podobno brez dovoljenja pristojnega organa (26. člen)
 6. če ravna v nasprotju z 27. členom
 7. če si ne pridobi dovoljenja za dela in posege na javnih prometnih površinah (24. člen)
 8. če brez dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem postavi neprometni znak (20. člen)
 9. če ravna v nasprotju z 34. členom odloka.
- Z denarno kaznijo od 5.000 do 20.000 SIT se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe in posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

50. člen

Z denarno kaznijo 10.000 SIT na kraju samem se kaznuje posameznik:

1. če ne ravna v skladu z 13., 20., 21., 27., 28. in 38. členom odloka
2. če zlorabi (posoja) abonmajsko kartico
3. če ne plača parkirnine kot določa 41., 43. in 44. člen odloka
4. če parkira avtobus oziroma tovorno vozilo v nasprotju z določili 13. člena odloka
5. če izvaja dela na javnih prometnih površinah brez dovoljenja ali v nasprotju z izdanim dovoljenjem.

V primeru zlorabe pravice abonmaja lahko pooblaščen osebna začasno odvzame abonma za čas od enega do največ treh mesecev, brez vračila plačanega pavšala.

51. člen

Z denarno kaznijo 5.000 SIT se kaznuje posameznika na kraju samem, če stori prekršek:

1. parkira vozilo na prepovedanih mestih iz tega odloka (7. člen)
2. parkira nepravilno na rezerviranih parkirnih površinah (10. člen)
3. pri dostavi blaga ne počisti prometne površine (22. člen)
4. vozila uporabnikov rezerviranih parkirnih prostorov in garaž niso na vidnem mestu označena (40. člen).

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

52. člen

Obveznosti, določene s tem odlokom, kakor tudi namestitve cestnoprometne signalizacije, morajo ustrezni organi in podjetja za vzdrževanje javnih prometnih površin izpolniti do 10. 12. 1995.

53. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o ureditvi cestnega prometa v naseljih občine Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 9/93).

54. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 343-002/95

Slovenj Gradec, dne 14. novembra 1995.

Predsednik
Sveta Mestne občine
Slovenj Gradec
Niko R. Kolar l. r.

ŠKOFJA LOKA

3117.

Na podlagi 8. člena zakona o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77, 18/88 in Uradni list RS, št. 8/90), 3. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 35/85) in 37. člena statuta Krajevne skupnosti Sovodenj, je svet Krajevne skupnosti Sovodenj na seji dne 7. 11. 1995 sprejel

S K L E P

o uvedbi delnega referenduma za sofinanciranje asfaltiranja lokalne ceste Sovodenj–Mrzli vrh in krajevnih cest Kašenije–Rupe, Koprivnik, Garaža–Podčrt in Podosojnice ter rekonstrukcije na cesti Vrhovc–križišče in v Kočo

1. člen

Uvede se samoprispevek za sofinanciranje asfaltiranja naslednjih cest v KS Sovodenj: Sovodenj–Mrzli vrh, Kašenije–Rupe, Koprivnik, Garaža–Podčrt in Podosojnice ter rekonstrukcije na cesti Vrhovc–križišče in v Kočo.

2. člen

Samoprispevek se uvede za krajane, ki gravitirajo na ceste, navedene v 1. členu tega sklepa in za lastnike nepremičnin na tem območju, ki nimajo tu stalnega bivališča. Seznam se nahaja v Krajevni skupnosti Sovodenj.

3. člen

Posamezno gospodinjstvo plača prispevek v višini kot je dogovorjen med udeleženci referendumu in KS. V koliko obrokih bo krajan plačal svojo obveznost, je prepuščeno odločitvi zavezanca.

4. člen

Samoprispevek je razpisan za dobo od 30. 6. 1995 do 31. 12. 1997.

5. člen

Plačane zneske samoprispevka se odšteje od osnove za dohodnino – 7. člen zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 48/90).

6. člen

S samoprispevkom zbrana sredstva so strogo namenska in se uporabljajo za ceste, ki so navedene v 1. členu tega sklepa.

7. člen

Krajanom je zagotovljen neposreden nadzor nad zbiranjem in uporabo sredstev, zbranih s samoprispevkom.

8. člen

Za zbiranje in namensko uporabo sredstev je zadolžen in odgovoren svet KS Sovodenj, ki je tudi dolžan o zbranih in porabljenih sredstvih podati poročilo na zboru krajanov.

9. člen

Ta sklep se objavi na krajevno običajen način in v Uradnem listu Republike Slovenije.

Sovodenj, dne 7. novembra 1995.

Predsednik
Sveta KS Sovodenj
Edvard Kavčič l. r.

3118.

Na podlagi 7. člena sklepa o razpisu delnega referendumu za plačilo samoprispevka za sofinanciranje asfaltiranja lokalne ceste Sovodenj–Mrzli vrh in krajevnih cest Kašenije–Rupe, Koprivnik, Garaža–Podčrt in Podosojnice ter rekonstrukcije na cesti Vrhovc–križišče in v Kočo v Krajevni skupnosti Sovodenj (Uradni list RS, št. 59/93), daje volilna komisija v Krajevni skupnosti Sovodenj

POROČILO

glasovanja na delnem referendumu dne 3. 11. 1995 za uvedbo samoprispevka za asfaltiranje lokalne ceste Sovodenj–Mrzli vrh in krajevnih cest Kašenije–Rupe, Koprivnik, Garaža–Podčrt in Podosojnice ter rekonstrukcije na cesti Vrhovc–križišče in v Kočo

V Krajevni skupnosti Sovodenj so bili na delnem referendumu dne 3. 11. 1995 ugotovljeni naslednji izidi glasovanja:

1. V volilni imenik je bilo vpisanih 98 volilnih upravičencev.

2. Glasovanja se je udeležilo 88 volilnih upravičencev oziroma 89,79%.

3. ZA uvedbo samoprispevka je glasovalo 80 volilnih upravičencev oziroma 81,63%.

4. PROTI uvedbi samoprispevka je glasovalo 8 volilnih upravičencev oziroma 8,16%.

5. Neveljavnih glasovnic ni bilo.

6. Referenduma se ni udeležilo 10 volilnih upravičencev oziroma 10,20%.

7. Komisija za izvedbo referendumu ugotavlja, da je bil izglasovan predlog za uvedbo delnega samoprispevka, ker je zanj glasovalo 81,63% volilnih upravičencev.

Predsednik
volilne komisije
KS Sovodenj
Marko Kržišnik l. r.

ŠMARJE PRI JELŠAH

3119.

Na podlagi 18. člena statuta Občine Šmarje pri Jelšah (Uradni list RS, št. 34/95) ter na podlagi 25. člena poslovnika občinskega sveta (sprejetega dne 20. 7. 1995) je Občinski svet občine Šmarje pri Jelšah na seji dne 18. 10. 1995 sprejel

ODLOK

o podeljevanju priznanj Občine Šmarje pri Jelšah

1. člen

S tem odlokom se določajo priznanja Občine Šmarje pri Jelšah (v nadaljnjem besedilu: občine) in ureja postopek za njihovo podeljevanje.

2. člen

Priznanja občine so:

1. naziv častni občan
2. plaketa občine
3. priznanje občine
4. nagrada občine.

3. člen

Priznanje občine se podeli: posamezniku, skupini, organizaciji, podjetju, društvu, zavodu in drugi pravni osebi.

4. člen

Za častnega občana občine je lahko imenovana oseba, katere delo in aktivnosti predstavljajo pomembne zasluge na kateremkoli področju človekove ustvarjalnosti, oziroma oseba, ki je posebno zaslužna za pomembne dosežke v razvoju občine.

5. člen

Plaketa, priznanje in nagrada občine se podelijo za uspehe in dosežke, s katerimi se povečuje ugled občine na

gospodarskem, kulturnem in športnem področju ter na drugih področjih.

Našteta priznanja se podeljujejo tudi za izkazano izredno požrtvovalnost, hrabrost in človekoljubnost ob izjemnih dogodkih. Plaketo in priznanje občine lahko občinski svet podeli tudi oglednim gostom oziroma delegacijam, ki uradno obiščejo občino. Nagrada je denarna in se podeli v znesku, ki ga določi občinski svet.

6. člen

Občinski svet s sklepom določi število posameznih priznanj, ki se podelijo v tekočem letu.

7. člen

Priznanja se podelijo ob občinskem prazniku, dokler občina nima določenega občinskega praznika, se podelijo na slavnostni seji občinskega sveta ob koncu leta.

Priznanja podeli občinski svet praviloma enkrat letno na podlagi javnega razpisa, ki ga izvede pristojna komisija.

Če se podelitev plakete, priznanja ali nagrade predlaga za izkazano izredno požrtvovalnost, hrabrost in človekoljubje, se priznanje podeli brez razpisa in takoj, ko je mogoče.

Brez javnega razpisa se lahko priznanje podeli tudi posamezniku, skupini, organizaciji, podjetju, društvu, zavodu, krajevni skupnosti in drugi pravni osebi ali ob prazniku ali drugi svečani priložnosti; ter v primeru iz drugega odstavka 5. člena.

O podelitvi priznanja iz tretjega odstavka tega člena odloči pristojna komisija.

8. člen

- Razpis o podelitvi priznanj mora vsebovati:
- kdo podeljuje priznanja
 - koliko priznanj je lahko podeljenih
 - za katera področja se razpisujejo priznanja
 - komu se lahko podeli priznanje
 - denarna vrednost nagrade
 - kdo je lahko predlagatelj
 - katere podatke mora vsebovati predlog
 - rok za predložitev predlogov.

9. člen

Predloge za podelitev priznanj občine lahko podajo fizične in pravne osebe. Predlagatelj za podelitev priznanja sebe ne more predlagati za priznanje.

10. člen

Predlog za podelitev priznanja mora biti predložen v pisni obliki in mora vsebovati podatke o kandidatu ter utemeljitev predloga.

11. člen

Sredstva za priznanja se zagotavljajo v proračunu občine.

12. člen

Občinska uprava vodi o podelitvi občinskih priznanj posebno evidenco.

13. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o podeljevanju priznanj Občine Šmarje pri Jelšah (Uradni list RS, št. 21/91).

14. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 061-1/95

Šmarje pri Jelšah, dne 18. oktobra 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Šmarje pri Jelšah
Vincencij Habjan, dipl. jur. l. r.

3120.

Na podlagi 7. in 20. člena pravilnika o enotni metodologiji za izračun prometne vrednosti stanovanjskih hiš in stanovanj ter drugih nepremičnin (Uradni list SRS, št. 8/87) in 18. člena statuta Občine Šmarje pri Jelšah (Uradni list RS, št. 34/95), je Občinski svet občine Šmarje pri Jelšah na seji dne 18. 10. 1995 sprejel

ODLOK

o povprečni gradbeni ceni in povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v Občini Šmarje pri Jelšah za leto 1995

1. člen

Povprečna gradbena cena za 1 m² koristne stanovanjske površine III. stopnje opremljenosti, zmanjšane za povprečne stroške komunalnega urejanja in za vrednost zemljišča znaša na dan 31. 12. 1994 na območju občine 89.004,30/m².

2. člen

Povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč za III. stopnjo opremljenosti in gostoto 150–200 prebivalcev na ha znašajo:

- stroški za individualne komunalne naprave povprečne gradbene cene (15% × 0,45%) 6.007,80
- stroški za kolektivne komunalne naprave povprečne gradbene cene (15% × 0,55%) 7.342,85.

3. člen

Vrednost stavbnega zemljišča se določi v odstotku od povprečne gradbene cene iz 1. člena tega odloka in znaša 0,9% povprečne gradbene cene.

4. člen

Cena, določena v 1. členu tega odloka se med letom valorizira z indeksom podražitev, ki ga na koncu vsakega meseca posebej objavlja Gospodarska zbornica Slovenije - sekcija za gradbeništvo in industrijo gradbenega materiala Republike Slovenije.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 061-1/95

Šmarje pri Jelšah, dne 18. oktobra 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Šmarje pri Jelšah
Vincencij Habjan, dipl. jur. l. r.

3121.

Na podlagi 3. in 8. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91) in na podlagi 18. člena statuta Občine Šmarje pri Jelšah (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Šmarje pri Jelšah na 8. redni seji dne 18. 10. 1995 sprejel

O D L O K
o spremembi odloka o ustanovitvi Javnega zavoda
otroški vrtec Šmarje pri Jelšah

1. člen

V odloku o ustanovitvi Javnega zavoda otroški vrtec Šmarje pri Jelšah (Uradni list RS, št. 47/95) se 15. člen spremeni tako, da se drugi stavek nadomesti z besedilom: "Ta čas poteka finančno poslovanje zavoda preko žiro računa javnega zavoda Osnovna šola Šmarje pri Jelšah".

2. člen

Ostalo besedilo ostane nespremenjeno.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 061-1/95

Šmarje pri Jelšah, dne 18. oktobra 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Šmarje pri Jelšah
Vincencij Habjan, dipl. jur. l. r.

3122.

Na podlagi 30. in 31. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 – odločba US RS, 45/94 – odločba US RS in Uradni list RS, št. 57/94) in 32. člena statuta občine Šmarje pri Jelšah (Uradni list RS, št. 34/95), je Občinski svet občine Šmarje pri Jelšah na 8. redni seji dne 18. 10. 1995 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi
delovnih teles občinskega sveta Šmarje pri Jelšah,
njihovi sestavi, nalogah in načinu dela

1. člen

V odloku o ustanovitvi delovnih teles občinskega sveta Šmarje pri Jelšah, njihovi sestavi, nalogah in načinu dela (Uradni list RS, št. 35/95) se v 9. členu črta deseta alineja in doda nova (zadnja) alineja, ki glasi:

“– svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu”.

2. člen

Besedilo drugega odstavka 17. člena se dopolni tako, da glasi:

“– pripravlja in objavlja razpise za podelitev nagrad in priznanj,

– izvaja izbiro med predlaganimi kandidati in pripravlja predloge sklepov za občinski svet.”

3. člen

19. člen se črta.

4. člen

20. člen postane 19. člen.

5. člen

Doda se nov 20. člen, ki glasi:

“Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu šteje 8 članov, njegove naloge pa so:

– obravnava in proučuje problematiko na področju cestnega prometa,

– skrbi za vzgojo in izobraževanje udeležencev v cestnem prometu,

– usmerja in usklajuje preventivno dejavnost in predlaga ukrepe za izboljšanje varnosti v cestnem prometu ter v ta namen sodeluje z organizacijami in organi v občini in republiki.”

6. člen

Ostalo besedilo ostane nespremenjeno.

7. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 061-1/95

Šmarje pri Jelšah, dne 18. oktobra 1995.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Šmarje pri Jelšah
Vincencij Habjan, dipl. jur. l. r.

VOJNIK**3123.**

Na podlagi sklepa Ustavnega sodišča Republike Slovenije, št. U-1-213/95 (Uradni list RS, št. 61/95) izdajam

S K L E P

o ustavitvi izvajanja volilnih opravil za volitve v Svete Krajevne skupnosti Dobrna, Frankolovo, Nova Cerkev in Vojnik, ki so bile razpisane za 26. november 1995 (Uradni list RS, št. 57/95).

Št. 208-9/95

Vojnik, dne 27. oktobra 1995.

Župan
Občine Vojnik
Beno Podergajs l. r.

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

3124.

Na podlagi drugega odstavka 3. člena in 7. člena zakona o finančnih intervencijah v kmetijstvo, proizvodnjo in ponudbo hrane (Uradni list RS, št. 5/91) in prvega odstavka 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembah in dopolnitvah uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane v drugem polletju leta 1995

1. člen

V 1. členu uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane v drugem polletju leta 1995 (Uradni list RS, št. 41/95, 45/95, 52/95 in 55/95) se:

1. v tabeli:

– za postavko '1424 Seme pšenice in rži - regres' doda nova postavka '1425 Seme sladkorne pese - izplačilo razlike regresa'
– za postavko '1471 Sadike hmelja - regres' doda nova postavka '1483 Kmetijsko znanstveno raziskovalno delo'

2. v B) točki v:

– podtočki 1:

za postavko 1417 znesek '39,679.000'

nadomesti z zneskom '49,679.000'

– podtočki 2:

1. za postavko 1429 znesek '114,384.000' nadomesti z zneskom '121,504.000'

2. za postavko 1430 znesek '91,507.000' nadomesti z zneskom '147,707.000'

– podtočki 3:

– za postavko 1457 znesek '11,936.000' nadomesti z novim zneskom '12,136.000'

– za postavko 1498 znesek '116,373.000' nadomesti z novim zneskom '55,000.000'

– za postavko 2622 znesek '11,936.000' nadomesti z novim zneskom '15,436.000'.

2. člen

V 12. členu se v šestem odstavku

– številka '8.037' nadomesti s številko '8.500'

– znesek '100,459.000' nadomesti z zneskom '106,250.000'

3. člen

V 13. členu se:

1. v drugi tabeli številka '1300' nadomesti s številko '1100' in številka '1540' nadomesti s številko '1300'

2. črta se besedilo 'Rok za vložitev zahtevkov: – najkasneje do 30. oktobra 1995.'

3. v zadnjem odstavku znesek '97,475.000' nadomesti z zneskom '92,095.000'.

4. člen

V 14. členu se:

1. v tabeli:

– številka '100' nadomesti s številko '116'

– številka '60' nadomesti s številko '50'

2. v zadnjem odstavku znesek '4,277.000' nadomesti z zneskom '4,777.000'.

5. člen

V 15. členu se v tabeli:

– številka '1.240' nadomesti s številko '2.300'

– številka '800' nadomesti s številko '970'

V zadnjem odstavku se znesek '8,454.000' nadomesti z zneskom '12,454.000'.

6. člen

V 17. členu se v 5. točki znesek '119,357.000' nadomesti z zneskom '119,460.000'.

7. člen

V 18. členu se v 4. točki znesek '35,807.000' nadomesti z zneskom '51,807.000'.

8. člen

Za 18. členom se doda nov, 18.a člen, ki se glasi: '1425 Seme sladkorne pese – izplačilo razlike regresa'

1. Namen ukrepa:

– izplačilo razlike regresa v višini 2.138 SIT/SE za 5,847 semenskih enot (SE) sladkorne pese, za katere je bil regres v letu 1995 že uveljavljen

– izplačilo regresa za povečano skupno količino semen, ki se regresira v letu 1995 za 705 semenskih enot, za katere se uveljavlja regres v višini 8.125 SIT/SE

– izplačilo še neizplačanih zahtevkov iz leta 1995 v višini 454.114 SIT.

2. Koristnik sredstev je Tovarna sladkorja Ormož.

3. Skupna vrednost ukrepa znaša 18,683.125 SIT.'

9. člen

V 19. členu se v 3. točki tabela nadomesti z novo tabelo, ki se glasi:

	predvidena količina	višina regresa
1. za osnovno seme v jedrih, naravno izoliranih območjih in v poletno-jesenski saditvi:		
– brezvirusni gomoljčki	342.447 kom	6,50 SIT/kom
– seme vzgojne stopnje SE, E in OR	368.710 kg	25,00 SIT/kg
2. za osnovno seme v posamičnih nasadih s 100 m izolacijo:		
– seme vzgojne stopnje SE, E in OR	24.760 kg	12,50 SIT/kg
3. za semenski krompir, posajen v varovalnih pasovih:		
– I. varovalni pas	56.800 kg	12,50 SIT/kg
– II. varovalni pas	17.300 kg	10,00 SIT/kg

10. člen

V 22. členu se:

1. besedilo v točki E nadomesti z novim besedilom, ki se glasi:

'Podpora investicijam za potrebe slovenskega čebelarstva in za namen posodobitve analitične opreme za spremljanje kakovosti medu in sicer:

1. Kmetijskemu inštitutu Slovenije za sofinanciranje HPLC tekočinskega kromatografa s pripadajočo opremo za analizo sladkorja in HMF v medu in

2. Biotehnični fakulteti, oddelku za živilstvo, HPLC tekočinski kromatograf s pripadajočo opremo za analizo aminokisljin in fenolnin substanc v medu.

Višina podpore je 3,500.000 SIT za posamezno opremo, skupaj 7,000.000 SIT.

Sredstva se dodelijo na podlagi posebne vloge in pogodbe.

2. 1. v II. točki:

– v 3. alineji predzadnji odstavek nadomesti z novim, ki se glasi:

'Nakup opreme za fitopatološko službo bo odobren za namen, predviden s programom 'Podatkovna baza fitopatoloških, tehnoloških in tržnih podatkov in prenos uporabnikov', Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Zahtevkom za nakup opreme za fitopatološko službo ni potrebno priložiti bilance stanja in uspeha.'

2. v II. D točki:

– podtočki 1. številka '18,000.000' nadomesti s številko '26,620.000'

– podtočki 3. številka '15,000.000' nadomesti s številko '16,430.000'

11. člen

Za 23. členom se doda nov, 23.a člen, ki se glasi:

'1483 Kmetijsko znanstveno raziskovalno delo

1. Namen ukrepa:

Izvajanje strokovno pospeševalnih nalog v sodelovanju s kmetijsko svetovalno službo.

2. Pogoji za pridobitev sredstev:

Na podlagi letnega programa za izvajanje strokovno pospeševalnih nalog bo sklenjena pogodba.

Pogoj za izplačilo sredstev so trimesečna poročila in letno poročilo o izvedbi nalog.

3. Višina sredstev za:

– Tovarno sladkorja Ormož 3,550.000 SIT

– Kmetijski inštitut Slovenije 10,650.000 SIT

Skupna vrednost sredstev namenjenih za ta namen je 14,200.000 SIT.

12. člen

V 24. členu se:

1. tabela v II. točki nadomesti s tabelo:

Višina podpore: območje	SIT/l mleka		SIT/kg prirasta ž.t.	
	krav drobnice	govedi	konj drobnice	
– hribovsko, kraško in druga območja z omejenimi proiz- vodnimi možnostmi za kmetijstvo	4	8	25	30
– gorsko višinsko, strme kmetije	6	12	42	45

2. V zadnjem odstavku znesek '1.740,628.000' nadomesti z zneskom '1.790,628.000'.

13. člen

V 26. členu se v prilogi 'Seznam proizvodov in višina izravnave stroškov pri pripravi blaga za zunanji trg':

1. črta tarifna oznaka 0208.90

2. pri tarifni oznaki 0302.61 v besedilo v opombi pod črto doda besedilo: 'Izravnava stroškov se prizna za izvožene ribe od 1. julija 1995 dalje'

3. črtata tarifni oznaki 0406.901 in 0406.903

4. pri tarifni oznaki 0406.909 za besedo '- drugi' doda dvopičje, besedilo v nadaljevanju se črta in doda se nova tarifna oznaka, ki se glasi:

0406.9099 - - - - drugi'

5. pri tarifni oznaki 0701.90 besedilo v opombi pod črto nadomesti z novim besedilom, ki se glasi:

'Višina podpore znaša 4 SIT/kg v obdobju od 25. novembra 1995 do 31. decembra 1995 za največ 5.000 ton izvoženega krompirja.'

6. pri tarifni oznaki 1604.13 v besedilo v opombi pod črto doda besedilo: 'Izravnava stroškov se prizna za konzerve izvožene od 1. julija 1995 dalje'.

14. člen

V 27. členu se v peti točki besedilo '- od 15. do 30. novembra 1995.' nadomesti z besedilom, ki se glasi: '- od 1. do 15. decembra 1995.'

15. člen

V 28. členu se:

1. V točki 1 se:

a) v podtočki 1.1.:

– v predzadnjem odstavku število premij '3.000' nadomesti s številko '2.300'

– v zadnjem odstavku se številka '9,000.000' nadomesti s številko '6,900.000'

b) v točki 1.2 v drugem odstavku številka '1.500' nadomesti s številko '6.000' in znesek '30,000.000' nadomesti z zneskom '120,000.000'

c) v točki 1.3 v drugem odstavku številka '2.000' nadomesti s številko '500' in znesek '20,000.000' nadomesti z zneskom '5,000.000'

d) v točki 1.4 v drugem odstavku številka '1.500' nadomesti s številko '200' in znesek '30,000.000' nadomesti z zneskom '4,000.000'

e) v točki 1.6 v drugem odstavku številka '100' nadomesti s številko '50' in znesek '1,000.000' nadomesti z zneskom '500.000'

2. V točki 2 se:

– v predzadnjem odstavku številka '10.000' nadomesti s številko '14.000'

– v zadnjem odstavku znesek '20,000.000' nadomesti z zneskom '28,000.000'

3. V točki 3. se tabela nadomesti s tabelo, ki se glasi:

'Višina sredstev:

namen	število živali	višina SIT/žival	skupaj SIT
1. vhlvitev bikov v vzrejališče v vzrejališče	100	66.400	6,640.000
2. direktni test	24	346.300	8,311.200
3. pripust	27	205.000	5,535.000
4. izločitve iz testa	7	760.000	4,620.000
5. test bikov, prevozi odbira	300	26.400	7,920.000
6. progeni test bikov Rogoza	90	53.000	4,770.000
7. progeni test bikov Logatec	130	114.600	14,898.000
Skupaj			52,694.000

4. V točki 5. se:

– v šestem odstavku znesek '186,093.560' nadomesti z zneskom '21,547.875'

– v zadnjem odstavku znesek '636,572.000' nadomesti z zneskom '529,368.875'.

16. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 402-03/93-3/21-8

Ljubljana, dne 23. novembra 1995.

Vlada Republike Slovenije

Janko Deželak l. r.
Podpredsednik

3125.

Na podlagi 5. člena zakona o priložnostnih kovancih (Uradni list RS, št. 7/93) in v skladu z uredbo o določitvi dogodkov, ob katerih se v letu 1995 izdajajo priložnostni kovanci (Uradni list RS, št. 8/95) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o obsegu izdaje, sestavinah, apoenih in glavnih znamenjih priložnostnih kovancev ob 100-letnici postavitve Aljaževega stolpa

1. člen

Republika Slovenija izda priložnostne kovance ob 100-letnici postavitve Aljaževega stolpa v obsegu in z glavnimi znamenji ter drugimi značilnostmi, kakor je določeno s to uredbo.

2. člen

Ob 100-letnici postavitve Aljaževega stolpa izda Republika Slovenija:

– priložnostne zlatnike z nominalno vrednostjo 5.000 tolarjev, in sicer najmanj 1.000 kovancev v skupni nominalni vrednosti 5,000.000 tolarjev in največ 3.000 kovancev v skupni vrednosti 15,000.000 tolarjev;

– priložnostne srebrnike z nominalno vrednostjo 500 tolarjev, in sicer najmanj 3.000 kovancev v skupni nominalni vrednosti 1,500.000 tolarjev in največ 10.000 kovancev v skupni vrednosti 5,000.000 tolarjev;

– priložnostne kovance, izdelane iz kovin, iz katerih se izdelujejo kovanci v obtoku, z nominalno vrednostjo 5 tolarjev,

v količini 200.000 kovancev in v skupni vrednosti 1.000.000 tolarjev.

V prvi emisiji bo izdelano 1.000 zlatnikov, 3.000 srebrnikov in 200.000 tečajnih kovancev.

O morebitni naknadni izdelavi priložnostnih kovancev do največje dopustne količine v skladu s prvo in drugo alineo prvega odstavka tega člena soglasno odločata Banka Slovenije in Ministrstvo za finance.

3. člen

Priložnostni zlatniki bodo izdelani iz zlata čistine 900/1000 v posebni tehniki z ravnimi površinami visokega sijaja in matiranimi reliefnimi površinami priložnostnega motiva.

Zlatniki bodo imeli težo 7 gramov in premer 24 milimetrov. Pri vsakem posameznem zlatniku je dovoljen pri teži odmik do enega odstotka nad težo oziroma enega odstotka pod težo.

4. člen

Priložnostni srebrniki bodo izdelani iz srebra čistine 925/1000 v posebni tehniki z ravnimi površinami visokega sijaja in matiranimi reliefnimi površinami priložnostnega motiva.

Srebrniki bodo imeli težo 15 gramov in premer 32 milimetrov. Pri vsakem posameznem srebrniku je dovoljen pri teži odmik do enega odstotka nad težo oziroma enega odstotka pod težo.

5. člen

Priložnostni kovanci, izdelani iz kovin, iz katerih se izdelujejo kovanci v obtoku, bodo izdelani iz zlitine, ki vsebujejo 78 odstotkov bakra, 20 odstotkov cinka in 2 odstotka niklja.

Kovanci bodo imeli težo 6,4 grama in premer 26 milimetrov. Pri vsakem posameznem kovancu je dopusten odmik od teže do dveh odstotkov nad ali pod težo, pri premeru pa do 0,1 mm nad oziroma pod premerom.

6. člen

Videz sprednje strani zlatnikov, srebrnikov in tečajnih kovancev iz 3., 4. in 5. člena te uredbe bo naslednji:

– osrednji motiv na kovancih je obris Triglava z Aljaževim stolpom. Ob zgornjem robu je krožni napis 'ALJAŽEV STOLP – 1895'. Na desni spodnji četrtini kovanca pa je portret Jakoba Aljaža.

7. člen

Videz zadnje strani vseh treh priložnostnih kovancev bo naslednji:

– na kovancu je upodobljen navzdol obrnjen enakostranični trikotnik. V sredini trikotnika je označena vrednost '5.000 TOLARJEV', '500 TOLARJEV' oziroma '5 TOLARJEV'. Nad zgornjo stranico trikotnika je ob obodu kovanca napis 'REPUBLIKA SLOVENIJA', pod napisom pa letnica '1995'.

8. člen

Priložnostni kovanci, izdani na podlagi te uredbe, so po obodu nazobčani.

9. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-12/93-2/7-8

Ljubljana, dne 23. novembra 1995.

Vlada Republike Slovenije

Janko Deželak l. r.
Podpredsednik

3126.

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) in prvega odstavka 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o prenehanju veljavnosti uredbe o določitvi najvišjih cen pšenične moke in kruha

1. člen

Uredba o določitvi najvišjih cen pšenične moke in kruha (Uradni list RS, št. 55/95) preneha veljati.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 380-03/93-2/12-8

Ljubljana, dne 23. novembra 1995.

Vlada Republike Slovenije

Janko Deželak l. r.
Podpredsednik

3127.

Na podlagi drugega odstavka 45.b člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93 in 71/93) in četrtega odstavka 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka lokacijskega načrta za hitro cesto na odseku Vipava–Selo in o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Ajdovščina za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega družbenega plana občine Ajdovščina za obdobje 1986–1990 s programsko zasnovo v delu, ki ga opredeljuje osnutek lokacijskega načrta

I

Vlada Republike Slovenije odreja javno razgrnitev osnutka lokacijskega načrta za hitro cesto na odseku Vipava–Selo (v nadaljevanju: osnutek lokacijskega načrta), ki ga je izdelal PA PROŠTOR d.o.o., pod št. projekta 350-04/05/90, v oktobru 1995.

II

Vlada Republike Slovenije ugotavlja, da je osnutek lokacijskega načrta skladen s prostorskimi sestavinami dolgoročnega plana SR Slovenije za obdobje od leta 1986 do leta 2000 (Uradni list SRS, št. 1/86, 41/87 in Uradni list RS, št. 36/90), prostorskimi sestavinami družbenega plana SR Slovenije za obdobje od leta 1986 do leta 1990 (Uradni list SRS, št. 2/86, 41/87 in 23/89) in odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Republike Slovenije, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel 13. novembra 1995, v delu, ki ga opredeljuje osnutek lokacijskega načrta (v nadaljevanju: republiški prostorski planski akti) ter predstavlja spremembo in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Ajdovščina za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana občine Ajdovščina za obdobje od leta 1986 do leta 1990 s programsko zasnovo v delu, ki ga opredeljuje osnutek lokacijskega načrta (v nadaljevanju: spremembe in dopolnitve planskih aktov občine).

III

Vlada Republike Slovenije predlaga občini Ajdovščina v obravnavo in sprejem spremembe in dopolnitve planskih aktov občine.

IV

Občina Ajdovščina mora poskrbeti za izvedbo javne razgrnitve in organizacijo javnih obravnjav osnutka lokacijskega načrta in predloga sprememb in dopolnitev planskih aktov občine.

Javna razgrnitev traja en mesec od uveljavitve tega sklepa.

V

V času javne razgrnitve lahko podajo na javno razgrnjeni osnutek lokacijskega načrta in predlog sprememb in dopolnitev planskih aktov občine, pripombe in predloge vsi zainteresirani in prizadeti.

VI

Občina Ajdovščina mora v roku 30 dni po preteku javne razgrnitve poslati ministru za okolje in prostor vse zbrane pripombe in predloge. Če v tem roku minister ne sprejme pripomb in predlogov z javne razgrnitve, se šteje, da na osnutek lokacijskega načrta ni pripomb oziroma, da je ta usklajen.

VII

Ta sklep začne veljati tretji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-04/94-5/7-8

Ljubljana, dne 23. novembra 1995.

Vlada Republike Slovenije

Janko Deželak l. r.
Podpredsednik

REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI

3128.

Na podlagi 8. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I), in tretjega odstavka 9. člena zakona o blagovnih rezervah (Uradni list RS, št. 60/95) izdaja minister za ekonomske odnose in razvoj

ODREDBO

o določitvi cen pšenice in pšenične moke iz blagovnih rezerv ter cen kruha

1. člen

Direkcija Republike Slovenije za blagovne rezerve zaračunava pšenico in pšenično moko iz blagovnih rezerv, ki ju za mletje v moko in za peko kruha prodaja podjetjem in zasebnikom po cenah:

– pšenica	26,00 SIT/kg
– pšenična moka T-400	53,70 SIT/kg
– pšenična moka T-500	47,50 SIT/kg
– pšenična moka T-850	42,00 SIT/kg.

Cena pšenice velja "fco skladišče Direkcija Republike Slovenije za blagovne rezerve", cene moke pa "fco kupec".

Cene moke iz prejšnjega odstavka veljajo tudi za prodajo med podjetji oziroma zasebniki, ki meljejo pšenico in pečejo kruh.

2. člen

Najvišje drobnoprodajne cene vseh vrst pšenične moke, razen namenskih pšeničnih mok, po tej odredbi so:

– pšenična moka T-400	82,90 SIT/kg
– pšenična moka T-500	75,20 SIT/kg
– pšenična moka T-850	68,40 SIT/kg.

3. člen

Najvišje drobnoprodajne cene dnevnega pšeničnega kruha po tej odredbi so:

– beli T-500	129,40 SIT/kg
– polbeli T-850	124,80 SIT/kg.

4. člen

Dnevni pšenični kruh po tej odredbi je pšenični kruh vseh vrst, razen rženega, koruznega, ajdovega in mešanega kruha ter pšenični kruh, ki vsebuje dodatne surovine iz 77. člena pravilnika o kakovosti žit, mlevskih in pekarskih izdelkov, testenin in hitro zamrznjenega testa (Uradni list SFRJ, št. 53/83).

Za dodatne surovine se po tej odredbi ne štejejo surovine, določene v drugem odstavku 84. člena citiranega pravilnika.

5. člen

Najvišje drobnoprodajne cene dnevnega pšeničnega kruha, katerega masa je manjša oziroma večja od enega kilograma se ugotovijo tako, da se na cene iz 3. člena te odredbe uporabijo naslednji odstotki:

– za 0,30 kg	46,46 %
– za 0,50 kg	60,63 %
– za 0,60 kg	69,29 %
– za 0,70 kg	77,95 %
– za 0,75 kg	83,07 %
– za 0,80 kg	88,19 %
– za 1,50 kg	146,00 %
– za 2,00 kg	192,00 %.

6. člen

Drobnoprodajne cene ostalih vrst pšeničnega kruha, ki so se v skladu s predpisi oblikovale in uporabljale na tržišču na dan 20. septembra 1995, se lahko povečajo največ za 4 odstotke.

Določba iz prejšnjega odstavka ne velja za rženi, koruzni in ajdov kruh, ki vsebuje surovine v skladu z določili 85., 87. in 88. člena pravilnika o kakovosti žit, mlevskih in pekarskih izdelkov, testenin in hitro zamrznjenega testa (Uradni list SFRJ, št. 53/83).

7. člen

V najvišjih drobnoprodajnih cenah moke in kruha so vključeni tudi stroški trgovine na debelo in drobno, ki smejo znašati skupaj največ 20 odstotkov od drobnoprodajnih cen moke oziroma 13 odstotkov od drobnoprodajnih cen kruha; ni pa v najvišje drobnoprodajne cene vključen davek od prometa proizvodov.

8. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odredba, preneha veljati odredba o določitvi cene pšenice iz republiških tržnih blagovnih rezerv (Uradni list RS, št. 55/95).

9. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 383-05-001/95-39/26

Ljubljana, dne 23. novembra 1995.

Janko Deželak l. r.

Minister

za ekonomske odnose in razvoj

3129.

Na podlagi 36. alineje 55. člena zakona o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 82/94) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK

o vsebini in načinu vodenja registra naprav certificiranih tipov, ki so uspešno oziroma neuspešno prestale redni pregled

1. člen

Ta pravilnik določa vsebino in način vodenja registra naprav certificiranih tipov, ki so uspešno oziroma neuspešno prestale redni pregled.

Register vodijo pooblaščen organizacije iz pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati pooblaščen organizacije za redno pregledovanje naprav in o rednem pregledovanju certificiranih naprav v času njihovega obratovanja (Uradni list RS, št. 13/95).

2. člen

Register naprav certificiranih tipov je uradna zbirka podatkov, ki vsebuje osnovne podatke o posamezni napravi za nanašanje fitofarmaceutskih sredstev.

V register se vpisujejo naslednji podatki:

- zaporedna številka pregleda;
- lastnik naprave;
- številka in datum poročila, ki ga izda pooblaščen organizacija ob pregledu naprave;
- številka znaka o skladnosti;
- veljavnost znaka o skladnosti;
- vzrok, zaradi katerega naprava ni uspešno prestala rednega pregleda.

Podatki se morajo vpisovati po vzorcu, ki je kot priloga sestavni del tega pravilnika.

Izpolnjeni obrazec poročila iz tretje alineje drugega odstavka tega člena je v prilogi registra.

Priloge je treba hraniti najmanj toliko časa, kolikor velja znak o skladnosti oziroma do izdaje novega znaka.

3. člen

Pooblaščen organizacija mora kmetijskemu inšpektorju na njegovo zahtevo izdati izpisek iz registra.

4. člen

Pooblaščen organizacija vodi register sproti, za preglede, opravljene v letu 1995, pa ga mora vzpostaviti do 31. 12. 1995.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 321-13-242/95

Ljubljana, dne 2. novembra 1995.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano
dr. Jože Osterc l. r.

PRILOGA

IME IN NASLOV POOBLAŠČENE ORGANIZACIJE:

št.	Lastnik naprave, naslov	USPEŠNO		NEUSPEŠNO		opomba
		št.	Datum	št.	Veljavnost	

Popravek

V spremembah in dopolnitvah družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990 (PZ za UN Šmarjeta) objavljene v Uradnem listu RS, št. 20/94, se:

V poglavju

6.6. KARTOGRAFSKI DEL IN PROGRAMSKE ZASNOVE:

b) PROGRAMSKA ZASNOVA ZA UREDITVENI NAČRT ŠMARJETA

točka 1. OPREDELITEV OBMOČJA UREJANJA

besedilo pravilno glasi:

Območje ureditvenega načrta je opredeljeno v dolgoročnem planu Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 – dopolnjen 1989 in 1991 (Skupščinski Dolenjski list, št. 24/86, 18/88, 6/89, 15/90, 9/91 in 12/91 ter Uradni list RS, št. 7/92, 23/92, 28/92, 35/92, 50/92, 1/93, 28/93, 32/93, 69/93 in 20/94).

Meja območja na severu preseka regionalno cesto parc. št. 2905/2, nato poteka po severnih mejah parcel 1921/6, 2353/2, 2352/2, 2351/4, 2351/3, ob delu zahodne in severni meji parcele 1939 in ob severni meji parcele 1940/2.

Na vzhodu poteka ob vzhodni meji poljske poti 2925, seka parc. št. 1959/2 na zahodu in jugozahodu, poteka po vzhodni meji parcele 1967/1, preseka parc. št. 2000 in poljsko pot št. 2926, poteka ob severni meji parc. 1996/2 in vzhodni parc. 2012 in 1995 ter preseka poljsko pot št. 2927. Nadalje poteka ob zahodni meji 1991, vzhodni meji parc. 1887/1, vzhodni meji 1891, preseka 1892 in 2018, poteka ob meji parcel 1784/1, 1784/2, preseka pot 2914 in preseka parc. 1788/1, 1793, 1794, stp. 470, 1796/3, del 1796/1, preseka pot parc. št. 2911 in parcelo 1798/1 poteka ob južnih mejah parc. 1798/3, 1811/2, 1811/1, vključuje 1809/1 in 1801/2, preseka parc. 1806, 1813/1 1814/1, ob vzhodni meji 1816/4, preseka 1816/1, 1817 in 1820/1 poljsko pot 2915.

Na jugu vključuje 1821 in preseka parcelo 1822, poteka ob južnih mejah parc. 1823, 1824/2 in 1825, preseka južni del parc. 1826/1 in prečka regionalno cesto 2905/2, poteka ob njej do odcepa poti parc. št. 2905/1 in poteka ob njej do priključka poljske poti 2909.

Na zahodu poteka ob poljski poti parc. št. 2909 in 2916, iz ureditvenega načrta je izvzeta parcela 1912/1. Na zahodu se meja obrne in vključuje del parcele ob južni strani 2519, se obrne proti severu in poteka ob mejah parcel 2518/2 in 2518/3, preseka 1914/3, poteka ob zahodni meji parcel 1914/1, 2513/3 preseka 2514, 2513/1 in 2513/2, 1918/1, 2506/2, preseka pot 2506/3 in poteka ob severni meji 2506/3 in 1918/2 ter ob meji regionalne ceste 2905/2.

Iz ureditvenega načrta je izvzeta regionalna cesta: deli parcel 2905/2, 1921/7, 1921/3, stp. 306, 1914/4, 1934/7, 1914/11, 1914/3, 1912/1, 1914/1, poti 2913, par. 1823, poti 2915, parc. 1878/1, parc. 1873, poti 2907, parc. 1896/1, 1896/2, 1904, 1912/2 in deli stp. parc. 269/4.

Predsednik
Občinskega sveta
Mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

VSEBINA

	Stran
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE	
3124. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane v drugem polletju leta 1995	5283
3125. Uredba o obsegu izdaje, sestavinah, apoenih in glavnih znamenjih priložnostnih kovancev ob 100-letnici postavitve Aljaževega stolpa	5284
3126. Uredba o prenehanju veljavnosti uredbe o določitvi najvišjih cen pšenične moke in kruha	5285
3127. Sklep o javni razgrnitvi osnutka lokacijskega načrta za hitro cesto na odseku Vipava–Selo in o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Ajdovščina za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Ajdovščina za obdobje 1986–1990 s programsko zasnovo v delu, ki ga opredeljuje osnutek lokacijskega načrta	5285

	Stran		Stran
REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI		ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI	
3128. Odredba o določitvi cen pšenice in pšenične moke iz blagovnih rezerv ter cen kruha	5286	3102. Odlok o organizaciji in delovnih področjih Občinske uprave občine Brežice	5256
3129. Pravilnik o vsebini in načinu vodenja registra naprav certificiranih tipov, ki so uspešno oziroma neuspešno prestale redni pregled	5286	3103. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Dol pri Ljubljani za leto 1995	5259
3094. Pravilnik o kakovosti zaklanih prašičev in kategorizaciji svinjskega mesa	5221	3104. Pravilnik o pogojih, načinu in kriterijih za pridobitev sredstev za pospeševanje in razvoj drobnega gospodarstva in podjetništva v Občini Juršinci	5259
3095. Navodilo o spremembah in dopolnitvah navodila o ugotavljanju dovoljene mase plač in denarnih premjkov za obdobje do 31. 3. 1996	5234	3105. Odlok o ustanovitvi Razvojnega sklada Občin: Lendava, Črenšovci, Kobilje, Odranci in Turnišče (Lendava)	5260
USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE		3106. Odlok o ustanovitvi Razvojnega centra Občin: Lendava, Črenšovci, Kobilje, Odranci in Turnišče (Lendava)	5262
3096. Odločba o ugotovitvi, da določbe prvega in drugega odstavka 14. člena zakona o skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije in določba drugega odstavka 74. člena zakona o zadrugah niso v neskladju z ustavo; ugotovitvi, da določba tretjega odstavka 14. člena zakona o skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije ni v skladu z ustavo, kolikor od prostorskih izvedbenih aktov upošteva samo prostorske izvedbene načrte; ugotovitvi, da določba prvega odstavka 17. člena zakona o skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije ni v neskladju z ustavo, kolikor se razume tako, da sta Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov oziroma občina dolžna skleniti z dosedanjimi upravljalci zakupno oziroma drugo ustrezno pogodbo oziroma jim dodeliti koncesijo; ter ugotovitvi, da zakon o skladu kmetijskih zemljišč in gozdov ni v skladu z ustavo, kolikor ne ureja časa trajanja prehodnega obdobja do sklenitve zakupnih oziroma drugih ustreznih pogodb oziroma do dodelitve koncesij ter načina reševanja sporov v zvezi s tem	5240	3107. Sklep o razpisu referenduma o uvedbi krajevnega samopriskevka za celotno območje Krajevne skupnosti Cven za naselja Cven, Moto, Spodnje Krapje in Zgornje Krapje (Ljutomer)	5264
3097. Odločba o ugotovitvi, da določbi drugega odstavka 62. člena in tretje alineje drugega odstavka 49. člena zakona o uresničevanju javnega interesa na področju kulture nista v neskladju z ustavo, ter da določbe 16. člena, tretje alineje 2. člena in 4. člena uredbe o pogojih za vpis v razvid samostojnih ustvarjalcev na področju kulture in o vodenju tega razvida niso v neskladju z ustavo in zakonom	5248	3108. Sklep št. 127 (Loška dolina)	5265
3098. Odločba o ugotovitvi, da uredba o oblikovanju cen zdravil za humano rabo in pomožnih zdravilnih sredstev v delu, ki se nanaša na določanje deleža trgovine z zdravili na debelo v veleprodajni ceni, ni v neskladju z ustavo in zakonom in odločba o razveljavitvi uredbe v delu 3. člena, ki se nanaša na določanje devizne protivrednosti uvoženega medicinskega blaga po tečaju veljavnem na dan 20. 6. 1995	5251	3109. Razpis nadomestnih volitev v Občinski svet občine Odranci	5266
BANKA SLOVENIJE		3110. Sklep o razpisu posvetovalnega referenduma (Ormož)	5266
3099. Sklep o spremembah in dopolnitvah sklepa o najmanjšem znesku deviz, ki ga morajo imeti pooblaščenec banke	5253	3111. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta Pokopališče Pivka	5266
3100. Navodilo o načinu vnovčevanja čekov	5254	3112. Odlok o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Sežana	5267
DRUGI REPUBLIŠKI ORGANI IN ORGANIZACIJE		3113. Odlok o delovnem področju in pristojnostih delovnih teles Občinskega sveta občine Sežana	5270
3101. Sklep o spremembah in dopolnitvah sklepa o določitvi kadrovskega pogojev za učitelje in sodelavce-laborante v programih srednjih in osnovnih šol	5255	3114. Odlok o oddajanju poslovnih prostorov v najem (Sežana)	5271
		3115. Odlok o spremembi odloka o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju Občine Sežana	5274
		3116. Odlok o ureditvi cestnega prometa v Mestni občini Slovenj Gradec	5274
		3117. Sklep o uvedbi delnega referenduma za sofinanciranje asfaltiranja lokalne ceste Sovodenj–Mrzli vrh in krajevnih cest Kašenije–Rupe, Koprivnik, Garaža–Podčrt in Podosojnice ter rekonstrukcije na cesti Vrhovc–križišče in v Kočo (Škofja Loka)	5279
		3118. Poročilo glasovanja na delnem referendumu dne 3. 11. 1995 za uvedbo samopriskevka za asfaltiranje lokalne ceste Sovodenj–Mrzli vrh in krajevnih cest Kašenije–Rupe, Koprivnik, Garaža–Podčrt in Podosojnice ter rekonstrukcije na cesti Vrhovc–križišče in v Kočo (Škofja Loka)	5280
		3119. Odlok o podeljevanju priznanj Občine Šmarje pri Jelšah	5280
		3120. Odlok o povprečni gradbeni ceni in povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v Občini Šmarje pri Jelšah za leto 1995	5281
		3121. Odlok o spremembi odloka o ustanovitvi Javnega zavoda otroški vrtec Šmarje pri Jelšah	5282
		3122. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi delovnih teles občinskega sveta Šmarje pri Jelšah, njihovi sestavi, nalogah in načinu dela	5282
		3123. Sklep o ustavitvi izvajanja volilnih opravil za volitve v Svete Krajevne skupnosti Dobrna, Frankolovo, Nova Cerkev in Vojnik (Vojnik)	5282
		– Popravek sprememb in dopolnitev družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990	5287